

EESTI JA NÕUKOGUDE LIIDU KAUBANDUSKOJA
MAJANDUS-BÜLLETÄÄN

ESTONIA
SOVIET ASSOCIATION OF
TRADE AND INDUSTRY
ECONOMIC BULLETIN

№ 1

1937

**ЭКОНОМИЧЕСКИЙ
БЮЛЛЕТЕНЬ**

ЭСТОНСКО-СОЮЗНОСОВЕТСКОЙ ТОРГОВОЙ ПАЛАТЫ

EESTI JA NÕUKOGUDE LIIDU KAUBANDUSKOJA MAJANDUS-BÜLLETÄÄN

ЭКОНОМИЧЕСКИЙ БЮЛЛЕТЕНЬ ЭСТОНСКО-СОЮЗНОСОВЕТСКОЙ ТОРГОВОЙ ПАЛАТЫ

Jõlub 4 korda aastas.

Выходит 4 раза в год.

Väljaandja ja toimetus:

Eesti ja Nõukogude Liidu Kaubanduskoda,
Tallinn, Maakri tän. 19. Telefon 427-68.

Издатель и редакция:
Эстонско-Союзносоветская Торговая Палата,
Таллин, Maakri tän. 19. Тел. 427-68.

5. aastakäik
5-й год издания

№ 1 8. v

1937

Sisu:

Содержание:

Majandusminister K. SELTER Eesti rahvamajanduse arendamiskava teostamine käigust	2
Eesti ja Nõukogude Liidu majandussuheted 1936. aastal	4
Eesti-Nõukogude kaubandus I veer. 1937. Nõukogude Liidu finantsid : I. Finantsplaan ja riigieelarve	10
Nõukogude Liidu majandus 1936. aastal ja 1937. a. kava	12
Eesti majandus 1936. aastal	18
Balti-Nõukogude kaubandus 1936. a.	23
Nõukogude Liidu majandus	27

Sellest:

Stahaanovlik liikumine ja töötajate elutaseme tõus	39
Sotsiaalkindlustus	48
Nõukogude Liit — kõige maksuvõimelisem maa	53
Eesti majandus	56

Sellest:

Eesti rahvamajanduse arendamise eeldused	60
Eesti tööstuse tootmistegevuse indeks	65
Kokkuvõtted-tõlked	69

Министр хозяйства К. СЕЛЬТЕР о ходе выполнения плана развития экономики Эстонии	2
Экономические отношения между Эстонией и СССР в 1936 г.	4
Эсто-советская торговля в I квартале 1937 г.	10
Финансы СССР: I. Финансовый план и госбюджет	12
Народное хозяйство СССР в 1936 г. и план 1937 г.	18
Народное хозяйство Эстонии в 1936 г.	23
Балто-советская торговля в 1936 г.	27
Экономика СССР	35
В том числе: Стахановское движение и подъём жизненного уровня трудящихся	39
Социальное страхование	48
СССР — самая платежеспособная страна	53
Экономика Эстонии	56
В том числе: Предпосылки развития народного хозяйства Эстонии	60
Индекс промышленной активности Эстонии	65
Сводки-переводы	69

Ruumi võitmise sihiga käesolevast numbrist peale Nõukogude Liitu puutuvad materjalid avaldatakse ainult Eesti keeles ja Eestisse puutuvad materjalid Vene keeles. Erandina eriti tähtsad artiklid ilmuvad endiselt rööbiti mõlemas keeltes, samuti Eesti-Nõukogude suhteid käsitavad materjalid.

Toimetus.

В целях выигрыша места с настоящим номером материала о СССР будут печататься только на эстонском языке и материалы об Эстонии — на русском языке. В виде исключения особо важные статьи будут публиковаться параллельно на обоих языках, точно также материалы, касающиеся эсто-советских отношений.

Редакция.

Министр хозяйства К. Сельтер о ходе выполнения плана развития экономики Эстонии.*)

**MAJANDUSMINISTER K. SELTER EESTI RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISKAVA
TEOSTAMISE KAIGUST.**

На прошлогоднем съезде Отечественного союза мною в общих чертах были намечены некоторые важнейшие задачи в области использования наших производственных фондов и развития нашей основной продукции. После съезда прошло не очень много времени, тем не менее можно сказать, что за короткое время в деле осуществления этих крупных задач уже имеются некоторые достижения.

Прежде всего, за это время определены возможности в деле использования производственных резервов и ввода их в действие. Результаты этой работы опубликованы в ежемесячнике Коньонктурного института (№№ 3—4 т. г.).

В отношении нашей важнейшей производственной отрасли — сельского хозяйства — на прошлогоднем съезде я указал на некоторые задачи. Конечно, нельзя сказать, чтобы мы особенно продвинулись в деле осуществления этих задач; для этого время было слишком коротким. Известно, что задачи по использованию резервов в сельского хозяйства настолько велики, что в результате выполнения их продукция сельского хозяйства выросла бы с 150 млн. крон до свыше 300 млн. крон в год, причем наш сельскохозяйственный экспорт увеличился бы с годовых 40 млн. до 150 млн. крон. Использование производственных резервов представляет собой гигантскую задачу, требующую десятилетий. За последние 10 лет продуктивность нашей земли повысилась примерно более, чем на 10 проц. При этом следует учесть, что этот рост зачастую происходил при неблаго-

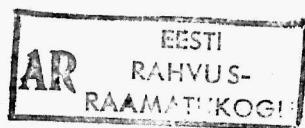
приятных условиях. В будущем же продуктивность земли и стоимость с.-х. продукции могут расти более активным образом.

Что касается добывающей промышленности, то, несмотря на то, что не прошло и года после съезда, наблюдаются известные успехи в деле использования производственных резервов.

За это время производственная мощность сланцевой прегонной промсти выросла прибл. на 45.000 тонн. Сейчас осуществляется план расширения производственной мощности ее, и полагаю, что в будущем году она достигнет 150.000—180.000 тонн в год. Значение этой промышленности станет ясным, если привести сравнительные цифры за прошлые годы. В 1933 г. сланцевая промышленность дала 40.000 тонн масла, в текущем году она сможет дать 115.000 тонн. При доведении продукции сланцевого масла до 180.000 тонн стоимость ее составит 15 млн. крон. По сравнению с нашей общей продукцией, сумма в 15 млн. крон представляется достаточно крупной и особенно важной потому, что эта сумма пойдет на покрытие импортных продуктов или на экспорт.

В текущем году в области производства топлива предусматривается проведение начатой в прошлом году топливной реформы. В прошлом году 190.000 куб. метров дров было заменено другими видами топлива. Согласно плану, в текущем году должна произойти замена 250 тыс. куб. метров, в первую очередь торфом, причем вся реформа должна быть проведена в 4 года. Мы не сомневаемся в том, что сможем осуществить топливную программу в предусмотренные сроки.

*.) Выдержки из речи, произнесенной министром на заседании пленума центрального комитета Отечественного союза 2-го мая с. г.

В области огнеупорных строительных материалов предвидится расширение продукции в 1937 г. в лучшем случае на 80 проц.

На прошлом съезде я отметил, что в области судоходства Эстония стоит на втором месте среди стран бассейна Балтийского моря, именно за Швецией, если взять за основу сравнения количество брутто-регистровых тонн на тысячу душ населения. Эstonский флот с тех пор вырос еще почти на 20.000 брутто-рег. тонн и составляет сейчас 168.000 тонн против прошлогодних 149.000 тонн. Исходя из количества тонн на тысячу душ, этот прирост оказывается, в сравнении с имевшимся у великих держав, крупным; у нас этот прирост оказывается особенно крупным, если сравнить с 1920 г., т. е. с начальным периодом самостоятельности Эстонии, когда тоннаж равнялся 28.000 тонн, что составляет только прибл. 8.000 брутто-рег. тонн больше, чем один только прирост за прошлый год.

Необходимо указать еще на одну задачу — на электрификацию страны. В текущем году намечается расши-

рить электростанцию Эллама и завершить постройку линий Кохила — Таллин, Куртна — Таллин, Лелле — Тюри и Тюри — Пайде. Вместе с тем в этом году будет закончена постройка электростанции Пюсси в Вирума. Во-вторых, в текущем году будет сооружена электростанция Кехра. Кроме того, в этом же году Таллинская городская электростанция будет расширена на 10.000 квт. Эти цифры показывают при сравнении с тем, что имеется сейчас, довольно крупное развитие. В общей сложности за текущий и будущий годы будет построено новых электростанций мощностью до 20.000 квт. Несмотря на трудности, пережитые нами в этом году в связи со сравнительно плохим урожаем последних двух лет, мы все же в деле разрешения крупных задач сделали шаг вперед, все же смогли создать много новых ценностей. Можно сказать, что эти созданные народом материальные ценности как раз составляют сильнейшую базу для самостоятельности народа, сохранения его самобытности и развития духовного, культурного и социального благосостояния его.

Nõukogude Liidu kolmas viieaastakava.

ТРЕТИЙ ПЯТИЛЕТНИЙ ПЛАН СССР.

Bületääni trükkimise ajal saabus tähtis sõnum III viieaastakava koostamise kohta. Arvestades sellega, et II viieaastakava on tähtsamates majandusharudes enneaegselt täidetud, nimelt tööstuses 1. aprilliks k. a. s. o. 9 kuud enne tähtaega, ja raudteetranspordi vedudes 7,7 prots. võrra üle täidetud juba 1. jaanuariks, s. o. enam kui aasta varem, otustas Nõuk. Liidu rahvakomissaride nõukogu kohustada Nõuk. Liidu riiklikku plaanikomisjoni ja rahvakomissariaate, samuti liiduvabariikide rahvakomissaride

nõukogusid lõpetama kolmanda viieaastakava koostamine ja esitama teda Nõuk. Liidu rahvakomissaride nõukogule kindnitamiseks 1. juuliks 1937. a.

Nõukogude ajakirjanduse kommenteerides sel puhul märgitakse, et kolmanda viisaastaku rahvamajandusliku ülesannete täit suurust ja ülevust olevat praegu veel raske hinnata kogu ulatuses. Viieaastakava sisaldavat sellast tootmisjõudude hiigelarengut, milline tõstvat määratumale kõrgusele töötajate ainelise ja kultuurilise taseme.

Eesti ja Nõukogude Liidu majandussuhted 1936. aastal.

Экономические отношения между Эстонией и СССР в 1936 г.

Sisse- ja väljavedu.

Eesti ja Nõukogude Liidu vahelistes majandussuhetes 1934. aastal alanud tõus veelgi süvenes Eesti-Nõukogude majanduskokkuleppe maksvuse teisel aastal — 1936. aastal. See selgub tabelist tulemustega Eesti-Nõukogude kaubanduse kohta, milline kujutab enesest mõlema maa vaheliste majandussuhete tähtsamat ala (Eesti statistika andmetel ja kõrvutatult eelmise 1935. aasta tulemustega):

Импорт и экспорт.

Начавшийся в 1934 г. подъём в экономических отношениях между Эстонией и СССР еще более усилился во втором году действия эсто-советского хозяйственного соглашения — в 1936 г. Это явствует из таблицы с итогами эсто-советской торговли, представляющей собой важнейшую область экономических отношений между обеими странами (по данным эстонской статистики и в сопоставлении с итогами предыдущего 1935 г.):

Eesti-Nõukogude kaubandus 1936. aastal.

Эсто-советская торговля в 1936 году.

	Sissevedu Eestisse Nõukogude Liidust 1935. a. 1936. a.	Väljavedu Eestist Nõukogude Liitu (1000 kroonides)	1935. a. 1936. a.	1935 г. 1936 г.	Импорт Эстонии из СССР. Экспорт Эстонии в СССР. (в 1000 кроп., нынешний курс: 1 кр. = ок 1,42 руб.)
I. 1. Elusloomad — Животные	—	—	1.280	1.620	—
II. Toitained — Пищевые продукты	262	1.100	192	—	—
2. Tera- ja jahvatatud vili — Зерновые хлеба и их продукты	—	531	—	—	—
3. Aia- ja juurvili — Фрукты и овощи	—	—	—	—	—
4. Karjasaadused — Продукты скотоводства	—	—	186	—	—
5. Kala ja kalasaadused — Рыба и рыбные продукты	—	—	6	—	—
6. Muud toitained — Прочие пищевые продукты	251	517	—	—	—
7. Loomasööt — Животный корм	11	52	—	—	—
III. Toor- ja poolvalmisained — Сырые и полуобработанные материалы	1.468	2.290	416	463	—
8. Loomariigiained (peale rasvade) — Прод. животн. мира (кроме жиров)	38	37	416	463	—
9. Seemned, taimed ja nende osad — Семена, растения и их части	36	128	—	—	—
10. Metsamaterjal — Лесные материалы	1	162	—	—	—
11. Paberitoorained — Бумажное сырье	—	—	—	—	—
12. Tekstiiltoorained — Текстильное сырье	72	39	—	—	—
13. Ärtsid ja metallid töötlemata — Руды и необработанные металлы	74	151	—	—	—
14. Mineraalid, peale ärtside — Минералы, кроме руд	37	70	—	—	—

Sissevedu Eestisse Nõukogude Liidust 1935. a.	Väljavedu Eestist Nõukogude Liitu 1935. a. (1000 kroonides)
1936. a.	1936. a.
Импорт Эстонии из СССР Экспорт Эстонии в СССР (в 1000 крон, нынешний курс: 1 кр. = ок. 1,42 руб.)	

15. Keemiatööstuse toorained — Сырые для химической промышленности	1.210	1.703	—	—
a) sellest õlid, rasvad, vaigud, kummi toorelt — в т. ч. масла, жиры, смолы, резина сырья	774	988	—	—
b) sellest väetised — в т. ч. удобрения	427	703	—	—
IV. Valmissaadused — Изделия	664	1.675	468	676
16. Nahad töötletud ja naalkaup — Выделанные кожи и кожаные изделия	1	—	463	625
17. Puutööstussaadused — Изделия деревообрабатывающей промышленности	20	15	—	—
18. Paberitööstussaadused — Изделия бумажной промышленности	1	1	—	51
19. Tekstiilitööstussaadused — Изделия текстильной промышленности	19	2	—	—
20. Metallid — Металлы	192	1.014	—	—
21. Pöllumajandusmasinad ja -riistad — Сельскохоз. машины и орудия	161	265	—	—
22. Jõu- ja töomasinad — Силовые и рабочие машины	23	89	1	—
23. Metallkaup — Металлические товары	17	15	—	—
24. Elektrimasinad, -aparad, ja -tarbed — Электрические машины, аппараты и принадлежности	26	41	—	—
25. Instrumendid, aparaadid ja laskeriistad — Инструменты, аппараты и огнестрельное оружие	1	4	—	—
26. Transportvahendid — Транспортные средства	20	76	3	—
27. Keraamika- ja muud mineraalkaubad — Керамич. и прочие минер. товары	12	3	1	—
28. Keemiatööstussaadused — Изделия химической промышленности	167	150	—	—
29. Muud eraldi nimetamata kaubad — Прочие особо не указанные товары	4	—	—	—
V. 30. Kallismetallid ja -kivid — Драгоценные металлы и камни	—	—	—	—

Kokku — Всего

[Nõukogude andmetel kokku (tuh. rubl.) — По советским данным всего (тыс. руб.)]

%-es Eesti üldsisseveost vbd üldväljaveost — В % к общему импорту или экспорту Эстонии .

Saldo 1935. a. — 38 tuh. krooni.
Saldo 1936. a. — 2.306 tuh. krooni.

2.394 5.065 2.356 2.759

2.733 7.430 3.456 4.106]

3,5% 5,8% 2,9% 3,3%

Сальдо за 1935 г. — 38 тыс. крон.

Сальдо за 1936 г. — 2.306 тыс. крон.

Eesti-Nõukogude kaubanduse üldläbikäik tõusis 1935. aasta 4,8 miljonilt kroonilt 7,8 miljonile kroonile 1936. aastal. Suur juurekasv ($\frac{2}{3}$ võrra) on peagi täieliselt tingitud Nõukogude Liidust sisseeveo enam kui kahekordistumisest — 2,4 miljonilt 5,1 miljonile kroonile, kuna samal ajal väljavedu Nõukogude Liitu suurennes vaid 17,1% võrra — 2,4 miljo-

Общий оборот эсто-советской торговли возрос с 4,8 млн. кр. в 1935 г. до 7,8 млн. кр. в 1936 г. Крупный прирост (на $\frac{2}{3}$) почти полностью обусловлен более чем удвоением импорта из СССР — с 2,4 млн. до 5,1 млн. кр., в то время как экспорт в СССР расширился только на 17,1% — с 2,4 млн. до 2,8 млн. кр. В результате баланс стал резко пассивным — на 2,3

nilt 2,8 miljonile kroonile. Tulemusena bilanss muutus järsult passiivseks — 2,3 miljoni krooniga, kuna 1935. aastal oli ta 38 tuh. kroonilise tähtsuseta passiivse saldoa ligikaudu tasakaalus. Bilansi suur passiivsus on, Eesti-Nõukogude majanduskokkuleppe nõuetekohaselt, vajaline nii mõlema maa vaheliste majandussuhete eelmise 1935. a. aktiivse üldbilansi, kui ka Nõukogude poolt 1936. aastal maksetud laevaprahtide summa katmiseks. Muudatused kroonikursis piirdusid 1—2%-ga tõusu suunas ja seetõtu peagu mingit mõju läbikäikude värtusele ei avaldanud; samuti ka hinnamuudatuste mõju oli võrdlemisi väike, eriti sisseveeos, ja seetõttu todud juurekasvuarvud on enamvähem maksavad ka läbikäikude koguse kohta.

— Kuna nii Eesti üldsissevedu kui ka üldväljavedu tõusid tunduvalt vähemal määral, kui läbikäigud Nõukogude Liiduga, siis Nõukogude Liidu osatähtsus üldsisseveeos kasvas 3,5%-lt 5,8%, ja Nõukogude Liit asus seega sisseveomaade seas IV kohale (Saksa, Inglise ja P.-A. Ühendriikide taha) 1935. aasta VI koha vastu. Väljaveos aga Nõukogude Liidu erikaal tõusis 2,9%-lt 3,3%-le, kuid sellest hoolimata Nõukogude Liit oli sunnitud väljaveomaade seas taandumaga V kohalt VII-le.

Väga suur sisseveeo tõus Nõukogude Liidust toimus peagu ühtlaselt kõigi põhikaubarühmade arvel. Toitainete sissevedu suurennes neljakordseks (262 tuhandelt 1,1 miljonile kr.), toorja poolvalmisainete — 1½-kordseks (1,5 miljonilt 2,3 miljonile kr.) ja valmissaaduste — 2½-kordseks (664 tuhandelt 1,7 miljonile kr.). Selle mõjul sisseveo struktuur järsult muutus: domineerivate toor- ja poolvalmisaaduste erikaal sisseveeos langes järsult — 61%-lt 45%-le, kuna toitainete erikaal tõusis 11%-lt 22%-le ja valmissaaduste — 28%-lt 33%-le. — Sisseveo nomenklaatur märksa laienes, ulatudes 142 kauabale 1935. aasta 117 vastu.

Järgmine tabel näitab, milliste tähtsamate kaupade arvel toimusid muudatused sisseveeos (tabelis on toodud kaubad, millede sissevedu ühel mõlemast vörreldavatest aastatest ulatus vähemalt 20 tuhande kr.):

млн. кр., между тем как в 1935 г. он с ничтожным пассивным сальдо в 38 тыс. кр. был почти в равновесии. Крупная пассивность баланса необходима, согласно требованиям эсто-советского хозяйственного соглашения, для покрытия как активного общего баланса экономических отношений между обеими странами за 1935 г., так и крупной суммы морских фрахтов, выплаченных советской стороной в 1936 г. Изменения в курсе кроны ограничились 1—2% в сторону повышения и поэтому почти никакого влияния на ценностное выражение оборотов не оказали; точно также и влияние изменений в ценах было сравнительно небольшим, особенно в импорте, и в силу этого приведенные цифры прироста более или менее действительны и в отношении об'ема оборотов. — В виду того, что общий импорт и экспорт Эстонии выросли значительно меньше оборотов с СССР, удельный вес СССР в общем импорте повысился с 3,5% до 5,8%, и СССР занял среди импортных стран IV место (за Германией, Англией и США) против VI места в 1935 г. В экспорте же удельный вес СССР вырос с 2,9% до 3,3%, но тем не менее СССР должен был отступить среди экспортных стран с V на VII место.

Крупнейший рост импорта из СССР произошел почти равномерно за счет всех основных товарных групп. Ввоз пищевых продуктов вырос в 4 раза (с 262 тыс. до 1,1 млн. кр.), сырых и полуобработанных материалов — в 1½ раза (с 1,5 млн. до 2,3 млн. кр.) и изделий — в 2½ раза (с 664 тыс. до 1,7 млн. кр.). В результате структура импорта резко изменилась: доля доминирующих сырых и полуобработанных материалов в импорте резко пала — с 61% до 45%, а доля пищевых продуктов повысилась с 11% до 22% и изделий — с 28% до 33%. — Номенклатура импорта значительно расширилась, составив 142 товара против 117 в 1935 г.

Следующая таблица показывает, за счет каких важнейших товаров состоялись изменения в импорте (в таблицу включены товары, ввоз которых в одном из обоих сравниваемых годов был не ниже 20 тыс. крон):

Tähtsamad sisseveokaubad
Nõukogude Liidust.

1935. a. 1936. a.
tonn 1000 kr. tonn 1000 kr.

Важнейшие товары импорта
из СССР.

1935 г. 1936 г.
тонн. 1000 кр. тонн. 1000 кр.

Toitained:

Ruikis	—	—	3.662	376
Nisu	—	—	1.190	155
Peensuhkur . .	199	22	2.655	283
Sool	12.426	218	12.408	214
Ölikoogid . .	138	11	575	52

Toor- ja pool-
valmisained:

Karusknahad . .	1	38	1	37
Tubak	9	20	54	107
Pääberipuu . .	54	1	9.790	161
Lina	41	72	22	39
Toormalm . . .	1.825	74	2.768	142
Kaolin	2.171	30	2.172	32
Põlevkivi . . .	—	—	10.245	31
Naftasaadused .	10.660	722	13.218	933
sellest:				
nafta	302	22	583	39
gaasiöli . . .	861	47	1.101	78
masuut	728	61	674	53
petrooleum . .	7.104	437	8.128	503
bensin	1.038	85	2.089	187
määärdeölid . .	627	70	643	73
Parafin	75	26	88	26
Harpiaus	91	17	148	25
Superfosfaat . .	11.996	427	16.208	589
Kaalisolad . . .	—	—	1.027	89

Valmissaadused:

Raud (latt-, vits-, vormi-, sordi-)	—	—	6.965	725
Lehtraud	—	—	263	39
Raudteerööpad . .	1.323	192	1.690	245
Traktorid	—	—	21	20
Külvimasinad . .	37	14	70	26
Niidumasinad . .	195	94	267	132
Hoburehad	49	23	81	43
Adrad ja kulti- vaatorid	50	20	41	15
Ömblusmasinad . .	9	20	20	49
Elektrilambid . .	2	13	3	21
Autode raamid . .	3	9	22	67
Kloorlubi	323	29	66	5
Väävelhape . . .	455	36	495	36
Kaltsiumkarbiit . .	92	21	184	42

Muud kaubad . .	1.222	245	1.441	309
sellest:				
toitained . .	37	11	64	20
toor- ja pool- valmisained . .	453	41	905	79
valmissaadused . .	732	193	472	210

Пищевые
продукты:

Рожь	—	—	3.662	376
Шпеница	—	—	1.190	155
Сахарный песок . .	199	22	2.655	283
Соль	12.426	218	12.408	214
Жмыхи	138	11	575	52

Сырые и по-
лубраб.
материалы:

Пушнина	1	38	1	37
Табак	9	20	54	107
Балансы	54	1	9.790	161
Лен	41	72	22	39
Чугун-сырец . .	1.825	74	2.768	142
Каолин	2.171	30	2.172	32
Сланец	—	—	10.245	31
Нефтепродукты . .	10.660	722	13.218	933

в. т. ч.:

нефть	302	22	583	39
газойль	861	47	1.101	78
мазут	728	61	674	53
керосин	7.104	437	8.128	503
бензин	1.038	85	2.089	187
смазочные масла . .	627	70	643	73
Парафин	75	26	88	26
Гарпинус	91	17	148	25
Суперфосфат . .	11.996	427	16.208	589
Калийные соли . .	—	—	1.027	89

Изделия:

Железо (полос., об- ручн., форм. и сорт.) . .	—	—	6.965	725
Железо листовое . .	—	—	263	39
Жел.-дор. рельсы . .	1.323	192	1.690	245
Тракторы	—	—	21	20
Сеялки	37	14	70	26
Косилки	195	94	267	132
Конные грабли . . .	49	23	81	43
Плуги и культива- торы	50	20	41	15
Швейные машины . .	9	20	20	49
Электрич. лампочки . .	2	13	3	21
Автомоб. рамы . . .	3	9	22	67
Хлорная известь . .	323	29	66	5
Серная кислота . .	455	36	495	36
Кальций-карбид . .	92	21	184	42

Прочие товары . . .	1.222	245	1.441	309
в. т. ч.:				
пищевые продукты . .	37	11	64	20
сырые и полуобра- бот. материалы . .	453	41	905	79
изделия	732	193	472	210

Sellest loetelust järgneb, et toitainete sisseveo kasv on tingitud rukki- ja nisu-sisseveo uuestialustamisest esmakordelt peale 1932. aastat ja suhkrusisseveo äärmiselt järust suurenemisest. Toor- ja poolvalmisainete sisseveo laienemise põhjustas peamiselt naftasaaduste ja väetiste (selle hulgas nende uue liigi — kaalisoolade — ilmumine) suurenemine ja ka metsamaterjalide (paberipuu) sisseveo uuestialgamine pärast aastast vaheaga; samuti peab märkima ülisuurjuurekasvu tubakas ja malmis ning põlevkivi sissevedu Eesti põlevkiviõli-tööstuse tarbeks. Lõpuks, valmisaaduste sisseveo kasvule valdavas osas aitas kaa-sa metallide (raud ja rööpad) viiekordne tõus, millise peamiselt põhjustas uue tähtsaima kauba — raua — juuretulek; muude tähtsamate valmissaaduste sisse-vedu muutus järgmiselt: põllumajan-dusmasinad ja -riistad suurenedesid 162 tuhandelt 265 tuhandele kr., kuna kee-mikaubad vähe langesid — 167 tuhan-delt 150 tuhandele kr.

Vaamatuta Nõukogude Liidust sisse-veo nomenklatuuri küllaldaselt suurele mitmekesisusele, omavad temas valitseva seisukoha paar kaupa. Nii olid 1935. aastal sellasteks kaupadeks nafta-saadused ja väetised, millised kokku moodustasid poole kogusisseveost; 1936. aastal lisandusid neile metallid, millised ühes eelmistega võrdusid enam kui poolte sisseveost. — Nõukogude Liidu madala 5,8%-se osatähtsuse juures Eesti üldsisseveos ta tähtsus üksikute kaupade sisseveeos on kõrge (klambrites on võrd-luseks toodud eelmise 1935. aasta eri-kaalud): sool — 46% (46%), paberipuu — 100% (—), toormalm — 41% (36%), naftasaadused — 35% (34%), sellest petrooleum — 45% (44%); superfosfaat — 57% (37%), rööpad — 75% (66%), hoburehad — 74% (68%), väävelhape — 49% (44%), kaltiumkarbiit — 56% (35%) ja veel rida vähemtähtsaid kau-pu; erikaalud on arvutatud, nagu mu-jalgi käesolevas ülevaates, väärustusest.

Väljaveos Nõukogude Liitu elus-loomade valitsev asend on veelgi tugev-nenud, ja nende osatähtsus tõusis 59%-le üldväljaveost. Kuna ka muu väljavedu, sarnanevalt 1934. ja 1935. aastatele, pea-

Из этого перечня следует, что рост импорта пищевых продуктов обусловлен возобновлением впервые после 1932 г. ввоза рожь и пшеницы и крайне резким ростом ввоза сахара. Расширение ввоза сырых и полуобработанных материалов вызвано гл. обр. ростом нефтепродуктов и удобрений (в т. ч. появлением нового вида их — калийных солей), а также возобновлением после годичного перерыва ввоза лесоматериалов — балансов; следует также отметить сильнейший прирост по табаку и чугуну и ввоз сланца для эстонской сланцеверегонной пром-сти. Наконец, росту импорта изделий в подавляющей части содействовал рост металлов (железо и рельсы) в 5 раз, прошедший гл. обр. за счет появления нового крупнейшего товара — железа; ввоз остальных важнейших изделий изменился следующим образом: с.-х. машины и орудия выросли с 162 тыс. до 265 тыс. кр., а химтовары немного пали — с 167 тыс. до 150 тыс. крон.

Несмотря на довольно большое разнообразие номенклатуры импорта из СССР, несколько товаров занимают в нем господствующее место. Так, в 1935 г. таковыми были нефтепродукты и удобрения, достигшие вместе половины всего импорта, а в отчетном 1936 г. к ним присоединились металлы, составившие вместе с предыдущими свыше половины всего импорта. — При небольшом удельном весе СССР в общем эстонском импорте в размере 5,8% значение его в ввозе отдельных товаров высоко (в скобках даны для сравнения удельные весы за предыдущий 1935 г.): соль — 46% (46%), балансы — 100% (—), чугун-сырец — 41% (36%), нефтепродукты — 35% (34%), в т. ч. керосин — 45% (44%); суперфосфат — 57% (37%), рельсы — 75% (66%). Конные грабли — 74% (68%), сернад кислота — 49% (44%), кальций-карбид — 56% (35%) и еще ряд менее важных товаров; доли исчислены со стоимости, как и везде в данном обзоре.

В экспорте в СССР доминирующая роль живых животных еще более усилилась, и доля их достигла 59% всего экспорта. В виду того, что и прочий экспорт, как и в 1934 и 1935 гг., почти

eranditult koosnes loomariigi saadustest (toornahad, tallanahk), jääti teistele kauapadele kokku kõigil neil aastatel ainult 1—2%. Vaatamata läbikäikude kasvule, väljaveo nomenklatuur näitas edasist vähenemist 1935. aastal olnud 17 kaubanimetuselt 12 peale. Väljaveo koostis tähtsamale kaupade suhtes on loodud järgmises tabelis:

Tähtsamad väljaveokaubad Nõukogude Liitu.

	1935. a. tonn.	1936. a. 1000 kr.
Veised (1,7 tuh. tk.)	273 (2,0 tuh. tk.)	426
Sead (12,3 tuh. tk.)	977 (16,0 tuh. tk.)	1.194
Hobused (56 tk.)	30	—
Sealiha	300	186
Toornahad	242	416
Tallanahk	214	463
Trükipaber	—	139
Muu kaup	13	11
		30
		10

Nagu näha, suhteliselt väike väljaveo lainemine 17,1% võrra on põhiliselt tekitatud veiste, sigade ja tallanaha väljaveo tunduvast suurenemisest; ent ka toornahkade (vasika-) väljavedu näitas tõusu, seevastu hobused ja sealiha langesid hoopis ära. Äratab tähelepanu tunduva paberipartii väljavedu esmakordsest pärast 1931. aastat. Tallanahale mõlemal vörreldaval aastal Nõukogude Liit oli ainukeseks välisturuks, kuna veistele peagu ainukeseks — 96% nende väljaveost läks Nõukogude Liitu (1935. aastal — kõik 100%); sigade väljaveos Nõukogude Liidu osatähtsus vordus 28% ja toornahkade — 37%-le (1935. aastal vastavalt 39% ja 33%).

Eesti väljavedu Nõukogude Liitu omab ilmselt agrarise iseloomu. Põllumajandusliku väljaveo erikaal temas vordus 75%-le ja, järelikult, tööstusliku väljaveo oma 25%-le, mis tähendab väikesest nihkumist agraarsuse nõrgenemise suunas vörreldes 1935. aastaga, mil põllumajandusliku väljaveo erikaal ulatus 80%-le.

Transiit.

Nõukogude transiidi läbikäigud läbi Eesti püsisisid aruandeaastal endiselt tähistena, ehkki näitasid tõusu 1935. aasta

исключительно состоял из продуктов животного мира (кожсыре, подошвенная кожа), на остальные товары во все эти годы приходилось всего только 1—2%. Несмотря на рост оборотов, номенклатура экспорта показала дальнейшее сокращение с 17 наименований в 1935 г. до 12. Состав экспорта в отношении важнейших товаров дан в следующей таблице:

Важнейшие товары экспорта в СССР.

	1935 г. тонн.	1936 г. 1000 кр. тонн.
Крупный рогатый скот	(1,7 тыс. 273 (2,0 тыс. 426 штук)	штук)
Свиньи	(12,3 тыс. 977 (16,0 тыс. 1.194	штук)
Лошади	(56 шт.) 30	—
Свинина	300 186	—
Сырые кожи	242 416	200 463
Подошвенная кожа	214 463	289 624
Печатная бумага	—	139 42
Прочие товары	13 11	30 10

Как видно, сравнительно небольшое расширение экспорта на 17,1% вызвано в основном значительным увеличением вывоза крупного рогатого скота, свиней и подошвенной кожи; однако, вывоз сырых кож (телячьих) также показал рост, зато лошади и свинина совершенно отпали. Привлекает внимание вывоз значительной партии бумаги впервые после 1931 г. Для подошвенной кожи в оба сравниваемые года СССР был единственным внешним рынком, а для крупного рогатого скота почти единственным — 96% всего экспорта его шло в СССР (в 1935 г. — все 100%); в экспорте свиней удельный вес СССР составил 28% и сырых кож — 37% (в 1935 г. соответственно 39% и 33%).

Эстонский экспорт в СССР носит явно аграрный характер. Доля сельскохозяйственного экспорта в нем составила 75%, а, след., доля промышленного экспорта — 25%, что означает небольшой сдвиг в сторону ослабления аграрности по сравнению с 1935 г., когда удельный вес сельскохозяйственного экспорта равнялся 80%.

Транзит.

Обороты советского транзита через Эстонию пребывали в отчетном году по-прежнему ничтожными, хотя и показали

vastu: Transiidi üldläbikäik võrdus 12,7 tuhandele tonnile, mis peagu kogu ulatuses tulid Nõukogude Liidust, ja ainult 13 tonni suundusid Nõukogude Liitu; eelmisel 1935. aastal transiidi läbikäik ulatus 692 tonnile. Peagu kogu transiit (96%) koosnes Poolasse ja Inglisse veetud vanaraauast ja -malmist.

Neis arvudes puuduvad 951 tonni otsest transiti Nõukogude Liidust Läälti üle Irboska—Valga, milline transiit 1935. a. puudus.

Laevalrahid.

Aruandeaastal märksa laienesid läbikäigud Eesti laevade prahtimise alal Nõukogude kaupade, peamiselt metsamaterjalide, veoks. Vastavad arvud toome Bülletääni järgmises numbris seoses Eesti-Nõukogude majandussuhete 1936. a. üldbilanssi avaldamisega, millise koostamine majanduskokkulekke põhieel kohaselt pole veel lõpule viidud.

рост против 1935 г. Общий оборот транзита равнялся 12,7 тыс. тонн, шедшим почти целиком из СССР, и только 13 тонн направилось в СССР; в предыдущем 1935 г. обороты транзита составили 692 тонн. Почти весь транзит (96%) состоял из железного и чугунного лома, вывезенного в Польшу и Англию.

В эти цифры не включены 951 тонн прямого транзита из СССР в Латвию через Ирбоску—Валк, каковой транзит в 1935 г. отсутствовал.

Морские фрахты.

В отчетном году значительно расширились обороты по фрахтованию эстонских судов для перевозки советских грузов, гл. обр. лесных материалов. Соответствующие цифры будут приведены в следующем номере Бюллетеня в связи с опубликованием общего баланса эсто-советских отношений за 1936 г., составление которого в соответствии с требованиями хозяйственного соглашения еще не закончено.

Eesti-Nõukogude kaubandus I veerandil 1937. a. Эсто-советская торговля в I квартале 1937 г.

Nõukogude Liidu ja Eesti vahelise kaubanduse läbikäikude arengut käesoleva aasta I veerandil iseloomustab, võrreldes 1936. aasta I veerandiga, järgmine tabel, milline näitab järsku tõusu:

Eesti-Nõukogude kaubandus.		
	I veer. 1936. a.	I veer. 1937. a.
	(1000 kroon.)	
Eesti sissevedu Nõukogude Liidust . .	570	1.447
Eesti väljavedu Nõukogude Liitu . .	279	258
Üldläbikäik . .	849	1.705
Saldo	—291	—1.189

Kaubanduse üldläbikäik suurennes kahekordseks, ainuüksi tänu Nõukogude Liidust sisseveo ülisuurele, $2\frac{1}{2}$ -kordsele kasvule; väljavedu Nõukogude Liitu aga isegi vähe — 7,5% võrra — langes. Loomulikult seetõttu kaubanduse passiivsus Eestile järsult suurennes — läinudaastastelt 291 tuh. kroonilt 1,2 miljoni kroonini.

Динамика оборотов торговли между СССР и Эстонией за I квартал текущего года характеризуется, в сравнении с I кварталом 1936 г., следующей таблицей, показывающей резкий рост:

Эсто-советская торговля.		
	I кварт. 1936 г.	I кварт. 1937 г.
	(в 1000 кр., 1 кр. = ок. 1,42 руб.)	
Импорт Эстонии из СССР	570	1.447
Экспорт Эстонии в СССР	279	258
Общий оборот . .	849	1.705
Сальдо	—291	—1.189

Общий оборот торговли вырос в два раза, исключительно благодаря крупнейшему увеличению импорта из СССР в $2\frac{1}{2}$ раза; экспорт же в СССР даже немного — на 7,5% пад. Естественно поэтому, что пассивность торговли для Эстонии резко усилилась — с прошлогодних 291 тыс. кр. до 1,2 млн. крон.

Milliste tähtsamate kaupade arvel toimus ülijärsk sisseveo lainemine, selgub järgmisest tabelist:

**Tähtsamad sisseveokaubad
Nõukogude Liidust.**

I veer. 1936. a. I veer. 1937 a.
tonn. 1000 kr. tonn. 1000 kr.

Suhkur . . .	97	11	2.698	285
Ölikoogid . .	575	53	—	—
Toormalm . .	624	31	943	46
Naftasaadused .	2.168	151	3.167	222
Superfosfaat .	2.101	74	1.887	62
Raud . . .	—	—	2.398	263
Raudteerööpad .	180	26	1.501	217
Pöllutöömasinad .	85	35	154	77
Muud kaubad .	—	189	—	275

Tabelist järeltub, et sisseveo kasv on põhiliselt tingitud erakorraliselt tugevast suhkru ja raudteerööbaste sisseveo tõusu, samuti suurest rauasisseveost, mis möödunud aasta I veerandil hoopis piisus. Teised tähtsamad kaubad samuti näitasid suurt kasvu, peale väheneenud superfosfaadi; kuid väetised tervikuna samuti suurennesid.

Väljavedu Nõukogude Liitu koosnes järgmistest kaupadest:

**Tähtsamad väljaveokaubad
Nõukogude Liitu.**

I veer. 1936. a. I veer. 1937. a.
tonn. 1000 kr. tonn. 1000 kr.

Elussead . . . (447 tk.)	56	—	—	—
Piimasaadused .	—	—	148	36
Toornahad . .	—	—	25	62
Tallanahk . .	103	223	70	157
Muud kaubad .	—	—	—	3

Väljaveo väikese languse põhjustasid sigade ärajäämine ja tallanaha tugev vähenemine, mida ei suutnud katta möödunud aasta I veerandil puudunud toornahkade ja piimasaaduste väljavedu. Suurt lähelepanu vääril piimasaadustele (värske piima ja koore, juustu) väljavedu Nõukogude Liitu esmakordset Eesti iseseisvuse kestel, kui mitte lugeda väikesi, 1921—22. a. väljaveetud koguseid. Nähtavasti algab ammuste ülitihedate sidemele uuestijaluleseadmine Eesti piimamajanduse ja Leningradi vahel, kuhu tsaariajal suundus peagu kogu Eesti piimasaaduste väljavedu.

За счет каких важнейших товаров произошло весьма резкое расширение импорта, выясняется из таблицы:

Важнейшие товары импорта из СССР.

I кварт. 1936 г. I кварт. 1937 г.
тонн. 1000 кр. тонн. 1000 кр.

Сахар	97	11	2.698	285
Жмыхи	575	53	—	—
Чугун-сырец . .	624	31	943	46
Нефтепродукты .	2.168	151	3.167	222
Суперфосфат .	2.101	74	1.887	62
Железо	—	—	2.398	263
Жел.-дор. рельсы .	180	26	1.501	217
С.-х. машины .	85	35	154	77
Прочие товары .	—	189	—	275

Из таблицы следует, что рост импорта обусловлен в основном необыкновенно сильным ростом ввоза сахара и жел.-дор. рельс, а также крупным ввозом железа, отсутствовавшим в I квартале прошлого года. Другие важнейшие товары также показали сильный рост, за исключением сократившегося суперфосфата; однако, удобрения в целом также возросли.

Экспорт в СССР состоял из следующих товаров:

Важнейшие товары экспорта в СССР.

I кварт. 1936 г. I кварт. 1937 г.
тонн. 1000 кр. тонн. 1000 кр.

Живые свиньи (447 шт.)	56	—	—	—
Молочные прод.	—	—	148	36
Сырые кожи . .	—	—	25	62
Подошв. кожа .	103	223	70	157
Прочие товары .	—	—	—	3

Небольшое сокращение экспорта вызвано отпадением свиней и сильным сокращением подошвенной кожи, чего не смог возместить отсутствовавший в I квартале прошлого года вывоз сырых кож и молочных продуктов. Большого внимания заслуживает факт вывоза молочных продуктов (свежего молока и сливок, сыра) в СССР впервые за время самостоятельности Эстонии, если не считать небольших партий, вывезенных в 1921—22 гг. Очевидно начинает восстанавливаться давняя теснейшая связь между эстонским молочным хозяйством и Ленинградом, куда в царское время шел почти весь эстонский экспорт молочных продуктов.

Nõukogude Liidu finantsid. Финансы СССР.

I. FINANTSPLAAN JA RIIGIEELARVE.

I. ФИНАНСОВЫЙ ПЛАН И ГОСУДАРСТВЕННЫЙ БЮДЖЕТ.

Nõukogude finantside olemus ja organisatsioon.

Сущность советских финансов и организация их.

Nõukogude Liidu hiigelsuure sotsialistliku ülesehituskava täitmine, kava, mis haarab kapitalimahutused, tootmistegevuse, sotsiaal-kultuurilised kulud ja riigivalitsemis- ning -kaitsekulud, on vajanud ja vajab edasi määratumaaid ressurse, milliseid saadakse kogumise teel. Majanduse kiire kasv võimaldab teostada seda ressursside kogumi si t sellasel määral, mis kindlustas rahvamajanduse finantseerimise ning ühtlasi ülesehituskavade täitmise ja ületäitmise. Kui vord kõrge on kogumise tase, näitab see, et kogumise osatähtsus Nõukogude Liidu rahvasissetulekus võrdub umbes veerandile, kuna ülejäänud kolmveerandit langeb tarvitusele. Kõrge kogumisnorm, milline on võimalik ainult töelise plaanimajanduse oludes, ületab kõige arenenumate kapitalistlike maade norme 3—5-kordset; näiteks oli P.-A. Ühendriikides kogumisnorm kriisieelsel ajal umbes 7% kogu rahvasissetulekust, Saksas — 9%, Inglises — 5%*).

Ressursside kogumine kui ka nende kulutamine toimub, nagu kõik rahvamajanduslik tegevuski Nõukogude Liidus, suurima otstarbekohasuse huvides valjudel plaanialustel ja haaratatakse viieaastaste ning igaaastaste finantsplaanidega. Nõukogude Liidu ühillasest finantsplaani, milline haarab rahvamajanduse

kogu finantssüsteemi, kuuluvad riigieelarve, krediidiplaan, hoiukassade, sotsiaalse kindlustuse finantsplaanid, tööstuse, põllumajanduse ja transpordi harude järgi koostatud finantsplaanid jne. Ühine finantsplaan kuulub kogu rahvamajanduse planeerimise üldssüsteemi.

Nõukogude Liidu riigieelarve on ühtlase finantsplaani tähtsamaks osaks. Vaatamata mõningale sarnasusele tehnilises suhtes, erineb ta rahvamajanduse sotsialiseerimise töltu põhjalikult kapitalistlike riikide eelarvetest. Kuna kapitalistliku riigi eelarve kujutab enesest abinõudekogu, mille abil riik korjab ressurse ja kulutab neid väga tunduvas osas, sageli isegi suures enamuses, valitsemise ja sõjalisteks tarbeteks, Nõukogude Liidu eelarvesummad suunatakse majanduse sotsialiseerimise töltu peamiselt tootmistegevusse, rahvamajandusse finantseerimise tarbeks. Eelarve on sellaselt kujunenud rahvamajanduse finantseerimise mõõduandvamaks allikaks.

Enne kui üle minna finantsasjanduse iseloomustamisele, käsitame lühidalt organisatsioonilist ehitust. Finantsasjanduse juhiimisega ja finantspoliitika ühtlustamisega üle kogu Nõuk. Liidu tegeleb Nõukogude Liidu rahandus-rahvakomissariaat. Sellekohaselt rahanduskomissariaat reguleerib rahaliikluse süsteemi, krediidi- ja kindlustussüsteemi, koostab ja täidab ühtlast finantsplaani ja selle hulgas riigieelarvet, millised mõlemad pärast kooskõlastamist riikliku plaanikomisjoniga (Gosplaniga) ja heaksikiitmist Nõukogude Liidu rahvakomissaride nõukogu poolt kinnitatakse Nõukogude Liidu Ülemnõukogu poolt; jälgib erilise inspektsiooni kaudu finantsplaani täitmist jne. Tema üldjärvelvalvel töötavad liidu- ja autonoom-

*) Vahe kogumisnormide vahel järslt väheneb, kui arvata kogumisfondi ka amortisatsiooni mahakirjutamised, millised ja rahvasissetulekusse ei kuulu ja oma suuruselt on kapitalistlike riikides palju kõrgemad. Liiga suur amortisatsiooni osatähtsus kogumiste üldsummas on tüübileks seisaku nähteks kapitalismi arenemises.

vabariikide rahanduskomissariaadid, millele omakorda alluvad oblastite, kraide, rajoонide, linnade ja külade täitvate komiteede finantsosakonnad.

Finantside areng ja finantsplaan.

Развитие финансов и финансовый план.

Oktobrirevolutsiooni algusks 1917. aastal oli Vene seisukord finantside suhtes äärmiselt raske. Eelarve puudujääk moodustas maailmasõja (1914—1917. a.) kestel kokku üle 40 miljardi rubla ja kaeti eeskätt rahaemisjoniga, milline ulatus 1917. aasta sügiseks $19\frac{1}{2}$ miljardi rublani; rubla ostujoud langes selle tagajärvel $\frac{1}{15}$ -ni normaalsest tasemest. Sõjahävituste oludes jatkunud rahaväärtuse kiire languse tõttu Nõukogude valitsus oli sunnitud üle minema maksutamisele peamiselt naturaalmaksuga toit- ja toorainete näol, seda enam, et tarvitust tol ajal reguleeriti tshekisüsteemi alusel ja tööstus natsionaliseerituna oli riigi käes. Tulude peaallikateks olid seega emisjon ja naturaalmaks. Nii laekus tulused köigil kolmel kodusõjaaastal (1918.—1920. aa.), mida nimetatakse sõjakommunismi ajajärguks, sõjaelsetesse rubladesse ümberarvatult: naturaalmaksuna — 831 miljonit, emisjonina — 1.113 miljonit ja rahamaksudena — 164 miljonit rubla, kusjuures viimaste osatähtsus langes 1920. aastal ligi nullini.

Uue majanduspoliitika ajajärgu (n.-n. nep'i) algusega, s.o. vabakaubanduse ja luleseadmisega, 1921. aastal asuti baasi ettevalmistamisele stabiilse valuuta ja puudujäägita eelarve tarbeks, ja seoses sellega rahamaksude tähtsus hakkas tõusma. 1924. aastal viidi rahareformi teostamine lõpule, ja samal aastal esmakordsest saavutati ja on tänini jäetud püsima puudujäägita riigieelarve. Sellest ajast peale naturaalmaks tõrjuti täiesti välja rahamaksude poolt, kuna emisjon, kui kulude katteallikas, kõrvaldati. Tänu sellele, et rahvasissetulek nepi esimesel järgul (1922.—1927. aa.), mida nimetatakse uuesti üleseshituse ajajärguks, sest selle kestel saavutati uesti rahvamajanduse toodangu sõjaelne tase, näitas määratusuurt, ligi kolmekordset tõusu, sai võimalikuks kiiresti arenev ressursside kogumine riigieelarve kaudu. 1927/28. aastal, üle-

minekuga nepi teise jäärku — rahvamajanduse rekonstruktsioonile esirinnalisel sotsiaalsel ja tehnilisel baasil ja kõigi ta harude edasiarendamisele sel alusel — tekkis tarividus haarata ühtlase plaaniga kõiki finantsressursse, nende laekumist ja kulutamist.

Esmakordsest ühtlane finantsplaani seati ametlikult sisse 1931. aastal. Ta haarab kõik sotsialiseeritud majanduse kogumised (kasud, läbikäigumaks, sotsiaal-kultuurilised juuremaksud palgale, amortisatsioon, kindlustusfond, sotsiaalkindlustus), rahvalt saadavad ressursid (maksud, laenud, ühistegelised osamaksud, hoiused hoiukassades jne.) ja emisjoni. Ühtlasi ühtlane finantsplaan jaotab ümber kõik need ressursid, määrab kindlaks nende kulutamise ulatuse ehitustöödeks ja tegevuskapitali täiendamiseks, sotsiaal-kultuurilisteks vajadusteks, riigivalitsemiseks ja riigikaitseks. Üldhaarava finantsplaani sisseeadmine sai võimalikuks, tänu kiirele majanduse sotsialiseerimisele: sotsialiseeritud sektori (s. o. riiklikud ja ühistegelised ettevõtted) osatähtsus rahvasissetulekus, milline 1928. aastal ulatus 44%-le, moodustas 1935. aastaks peagu kogu rahvasissetuleku (98%), ja ainult 2% langeb eramajanduslikule sektorile.

Järgmine tabel näitab finantsplaani poolt teostatava ressursside mobiliseerimise ja kulutamise liikumist I viisaastaku viimasel aastal — 1932. a., 1935. a. ja II viisaastaku viimasel aastal — 1937. a.:

Ühtlane finantsplaan.

Единый финансовый план.

A. Tulud.

	1932. a.	1935. a.	1937. a.
	(eelarvdm.)	(kava)	(miljard. rbl.)
Sotsialiseeritud majanduse kogumised . .	33,8	69,0	65,1
sellest: kasud . .	6,6	7,8	?
läbikäigumaks . .	19,6	51,9	?
Amortisatsioon . .	2,0	3,9	5,9
Elanike ressursside kaasatömmamine (otsemaksud, riigilaenud, hoiusummad jne.) . .	8,2	9,2	9,0
Muud tulud (kohalised maksud, sotsiaalorganis. fondid jne.) . .	0,6	5,0	4,1
Kokku tulused . .	44,6	87,1	84,1

B. Kulud.

	1932. a.	1935. a.	1937. a.	
	(eelandm.)	(kava)	(miljard. rbl.)	
Rahvamajandus . . .	30,2	52,1	46,8	
sellest: kapitalimahu-				
tused	19,2	20,0	24,0	
Sots.-kult. kulud (ilmaj. organ. omadeta)	9,5	19,2	20,2	
Valitsemine ja riigikaitse	2,8	12,6	4,3	
Muud kulud (riigilaelnude alal jne.) . .	2,1	3,2	6,3	
Kokku kulusid . .	44,6	87,1	77,6	
Reigi reserv	—	—	6,5	
Uldse	44,6	87,1	84,1	

Bilansi kogusummad näitavad kolme viimase aasta kohta kahekordistumist, kusjuures hindade üldtase on muutunud vähe. Asjaolu, et 1935. aasta arvud on kõrgemad II viisaastaku poolt selle lõpuks — 1937. aastaks ettenähtutest, ei tähenda viisaastaku ennetähtajalist täitmist, vaid seletub sellega, et viimased on antud mõnekümne-protsendilise hinnalangusega arvestades, kuna 1935. aastaks oli legelik langus palju väiksem. — Suur enamus ($\frac{4}{5}$) kõigist tuludest laekub sotsialiseeritud majanduselt ja kulutatakse ligi $\frac{2}{3}$ ulatuses rahvamajanduse vajaduste peale. Rahva sotsiaalkultuuriliste vajaduste (haridus, tervishoid, sotsiaalkindlustus jne.) rahuldamiseks läheb üle $\frac{1}{5}$ kõigist kuludest.

Kuivõrd laialt finantsplaan haaraab kogu rahvamajanduse, näitab see, et praegu umbes $\frac{3}{4}$ kogu rahvasissetulekust planeeritakse tema poolt.

Finantsplaani tulusid mobiliseerivaks ja neid üksikute harude vahel ümberjaotavaks põhisüsteemiks on riigieelarve: selle süsteemi kaudu laekub ja kulutatakse $\frac{2}{3}$ kõigist finantsplaani tuludest. Muud finantsplaani summad kogutakse ja jaotatakse otseselt üksikute majandusharude eneste poolt oma vajadusteks, osalt aga krediidiasutuste poolt. Riigieelarve ja vähesel määral krediidisüsteem jaotavad ressursid ümber mitte ainult majandusharude vahel tähtsamate majanduse sõlmpunktide eelistava finantseerimise sihiga, vaid ka Nõukogude Liidu rajooneide vahel mahajäänu riigiosade arengu kiirendamise sihiga.

Riigieelarve.

Государственный бюджет.

Finantsplaani tähtsaim osa — Nõukogude Liidu koondeelarve — koosneb ühtlasest riigieelarvest, milline sisaldab liidu riigieelarve ja kõigi 11 liiduvabariigi (Vene nõukogude sotsialistlik füderatiivvabariik, Ukraina NSV, Valge-Vene NSV jne.) riigieelarved, ja autonoomvabariikide, oblastite või kraide, ringkondade, rajooneide, linnade ning külate kohalitest eelarvetest. Liidu riigieelarve ja liiduvabariikide riigieelarved liidetakse (viimased, vabariikide rahanduskomissariaatide poolt koostatuna, pärast nende heakskiitmist vabariikide ülemnõukogude poolt) Nõukogude Liidu rahanduskomissariaadi poolt üheks tervikuks, mida seelõttu nimetatakse Nõukogude Liidu ühtlaseks riigieelarveks ja sel kujul iga aasta esitatakse Nõukogude Liidu ülemnõukogule kinnitamiseks. Kohalised eelarved vormiliselt ühtlase riigieelarve süsteemi ei kuulu, kinnitatakse omaenda nõukogude täitvate komiteede poolt, kuid on siiski kõige lähedamalt temaga seotud, nagu allpool näeme; pealegi ka kohalike eelarvete kujundamiseks laekuvate maksude ja tulude kinnitamine kuulub Nõukogude Liidu ja liiduvabariikide keskorganite võimkonda.

Üksikute eelarveliikide vahel on funktsioonid jaotatud sellaselt, et liidu riigieelarve finantseerib peamiselt rahvamajandust ja riigikaitse organisatsiooni (kokku $\frac{2}{3}$, kõigist ta kuludest), kuna liiduvabariikide riigieelarved ja kohalised eelarved rahuldavad, üleliidulist tähtsust mitteomavate ettevõtete ja muidugi ka oma valitsemisaparaadi tarvete kõrval, enamjaolt rahva sotsiaalkultuurilisi vajadusi (pool kõigist vabariikide riigieelarvete omakuludest ja kohaliste eelarvete kuludest). Nõnda langeb sotsiaalkultuuriliste vajaduste peale kulutatavast üldsummast $\frac{2}{3}$ kohaliste eelarvetele. Mis puutub eelarvete tuludeossa, siis liidu riigieelarvesse laekuvad tulud, mis saadakse üleliidulise tähtsusega ettevõtetelt (millised moodustavad määratu enamuse oma toodangu suuruselt), edasi tulud üleliidulistest maksudest, laenudest ja kõik üleliidu-

liste organite poolt valitsetavad muud tulud. Vabariikide riigieelarvete tuludeks on tulud vabariikliku tähtsusega majandusest, samuti üleliidulistest tuludest ja maksudest otse, ilma üleliidulise eelarve vahenduseta, saadav osa. Kohaliste eelarvete tulud koosnevad peamiselt (ligi $\frac{3}{4}$) ühtlase riigieelarve toetustest (mis antakse vabariikide riigieelarvete kaudu) ja üleliidulistest tuludest ja maksudest määratud, ilma ühtlase riigieelarve vahetalitusetat saadavatest, osasummadest; väiksema osa moodustavad omatalud kohalistest maksudest ja kohalise tähtsusega majandusest.

Vastavalt lahkuminevatele funktsioonidele, järsult erinevad üksikute eelarve- liikide osatähtsused Nõukogude Liidu koondeelarves. Nii langeb käesoleval 1936. aastal liidu riigieelarvele valdav enamus ($\frac{3}{4}$) kulude üldsummas, kuna vabariikide riigieelarvetele — ainult 6% ja kohaliste eelarvetele — $\frac{1}{5}$; seejuures pole liidu ja vabariikide riigieelarvete kuludes arvestatud summasid, mis antakse üle kohaliste eelarvetele (toetused).

Nõukogude Liidu koondeelarve arenemust iseloomustavad järgmised kaks taobelit (koondeelarve on saadud liidu ja vabariikide riigieelarvete ning kohaliste eelarvete kokkuvarvamise teel, kusjuures toetussummad on mitmekordse arvestamise ärahoidmiseks arvestatud ainult ühekordsest; eelarveaasta loeti varemalt 1. oktoobrist 30. septembrini, kuna nüüd ta ühtub kalendriaastaga):

Nõukogude Liidu koondeelarve tulud.

Доходы по сводному бюджету СССР.

1924./25. 1928./29. 1932. 1935.
(eel-
(miljard. rbl.) andm.)

Maksud	1,6	4,4	23,7	56,3
sellest:				
läbikäigmaks	0,6	3,1	19,6	51,9
Mitte-maksutulud	1,8	2,6	6,3	5,6
sellest:				
ülekanded kasudest	0,2	0,6	1,7	1,9
Riigilaenud	0,1	0,8	4,1	4,8
Muud tulud	0,1	0,3	0,5	2,1
Kokku	3,6	8,1	34,6	68,8

Aärmisselt kiire tulude kasv (ligi 20-kordne viimase 11 aastaga) on põhili-

selt tingitud rahvamajanduse määralu- mast arengust ja ainult vähesel määral üldise hinnataseme tõusust neil aastatel (umbes kahekordseks). Eelarve kasvu-tempo viimastel aastatel — keskmiselt umbes 30% aastas — paljukordsest üle- tab teiste arenenud maade (P.-Ameerika Ühendriigid, Inglise jne.) 3—6%-isi tem- posid. Ülekaaluva osa tuludest moodus- tavad maksud — nende osatähtsus tõu- sis 1924/25. aastal olnud poolelt kogu- tuludest $\frac{1}{5}$ peale 1935. aastal, kusjuures läbikäigmaksu peale langeb üle 90% maksutuludest ja $\frac{3}{4}$ tulude kogumus- mast. Nii siis on maksud peamiseks, kaugelt ülekaalukaks tuluallikaks. Väi- ke langus leidis 1935 aastal aset täht- suselt järgnevates mitte-maksuallikatest saadavates tuludes, mis seletub sellega, et suurendatud osa ettevõtete tulusid on jäetud vastavate harude käsutusse ja sisaldub teistes finantsplaani osades. Sotsialiseeritud majanduse kogumised andsid 1935. aastal juba 59,6 miljardit rubla, s. o. 87% eelarve üldtuludest 73% vastu 1928/29. aastal, kuna elanike ressursside kaasatömmamine vastavalt — 6,8 miljardit rubla, s. o. 10%, 19% vastu. — 1937. aasta peale on koond- eelarve kinnitatud 104 miljardilises sum- mas, mis tähendab tulude kasvu 1935. aasta vastu tervelt $\frac{1}{2}$ võrra.

Nõukogude Liidu koondeelarve kulud.

Расходы по сводному бюджету СССР.

1924./25. 1928./29. 1932. 1935.

(eel-

(miljard. rbl.) andm.)

Rahvamajandus	1,8	4,1	24,8	37,2
sellest:				
tööstus	0,2	1,3	12,8	15,1
põllumajandus	0,2	0,7	3,9	7,5
Sotsiaal-kultuur. ku- lud	0,5	1,5	4,6	13,0
sellest: haridus	0,4	1,1	3,7	8,8
Valitsemise ja riig- kaitse	0,9	1,6	2,8	12,6
sellest riigikaitse ? ? ?	?	?	1,4	8,2
Muud kulud (riig- laenude alal jne.)	0,3	0,8	2,2	5,3
Kokku	3,5	8,0	34,4	68,1
Tulude ülekaal ku- lude üle	0,1	0,1	0,2	0,7
Üldse	3,6	8,1	34,6	68,8

Erakorraliselt kõrge 20-kordne kulu- de kasv toimus eeskätt rahvamajanduse finantseerimise arvel seoses maa indus-

trialiseerimise sihiga mõlemal viisaastakul tehtud ülisuurte ehitustöödega; nad haaravad praegu poole kõigist kuludest, kusjuures suur osa läheb tööstusele. Ent veelgi kiiremat kasvutempot näitasid kulutused sotsiaal-kultuuriliste vajaduste, eriti hariduse, peale — tervelt 26-kordset, ja neile langeb $\frac{1}{5}$ kõigist kuludest. Sõjaohu suurenemise mõjul Nõukogude Liidule suurimat kasvu näitavad viimastel aastatel riigikaitsekullud: kui 1932. aastal nad moodustasid vaid 4% kõigist kuludest, siis 1935. aastal juba 13%, kuna käesoleva aasta peale nad on ettenähtud 14,8 miljardi rubla suuruses, s. o. ligi $\frac{1}{5}$ kõigist kuludest. — 1937. aasta peale on koondeelarvega ette nähtud kulused 104 miljardi rublalises summas. Ühtlase (mitte koond-) riigieelarve üksikasjaline nomenklatuur on toodud lhk. 73.

Mis puutub sõjaeelsesse endise Venemaa riigieelarvesse, siis see kõiges suhtes järsult erines Nõukogude eelarvest. Viimasel sõjaeelsel aastal (1913. aastal) tulud võrdusid 3,5 miljardile ja kulud — 3,4 miljardile rublale. Seejuures viinamonopolist saadud tulud moodustasid veerandi tulude üldsummast (nüüd aga alla 10%), kuna üle $\frac{2}{3}$ kõigist kuludest läksid relvastamise, riigivõlgade kustutamise ja administratiivaparaadi ülalpidamise peale; sotsiaalkultuuriliste vajaduste peale kulutati ainult umbes 11%.

Maksusüsteem.

Налоговая система.

Maksud on tähtsaimaks Nõukogude eelarve tuluallikaks, millele langeb valdav enamus ($\frac{4}{5}$) kõigist tuludest. Seepärast osutub olstarbekohaseks lähemalt tutvuda maksusajanduse korraldusega Nõukogude Liidus.

Maksud jagunevad, nagu igalpoolgi, otseteksti ja kaudseteksti. Kaudsed maksud, mida võetakse nende sissearvates kaubahindadesse, omavad esikoha — üle 90% maksude kogusummast.

Kaudsete maksude põhiliigiks on läbikäigmaks, laekumised milles annavad peagu kogu maksutulu. Ajavahemikul alates 1923. aastast, mil jälle seati sisse rahamaksud, kuni 1930.

aastani maksude arv lõusis peagu sajani. Kuid rahvamajanduse kiire sotsialiseerimisega maksude rohkus, mis pealegi äärmiselt raskendas nende sisseenõudmist, kaotas mõtte, ja seelõttu 1930. aasta maksureformiga suur enamus sotsialiseeritud majandussektori maksudest liideti läbikäigmaksuks. Sellega seletubki läbikäigmaksu äärmiselt kõrge osatähtsus. Läbikäigmaksule alluvad vaid sotsialiseeritud sektori ettevõtted. Ta tasutakse kaubahinnast kindlaks määralud protsendi nälol ettevõttele poolt, kes tootis kauba või ostis üles põllumajandussaaduse; kaup maksustatakse üldreeglinna ainult ühekordsetelt.

Muud maksud annavad, võrreldes läbikäigmaksuga, tähtsusetuid summasid, mis peagu ei ületa 1 miljardit rubla igaühe kohta. Märgime tähsamad neist.

Tulumaksu võetakse ühistegeliselt organisatsioonidelt (kasudest eelarvesse ülekannete asemel) ja elanikelt; kõrgeimaks määraeks on elanikele 3,3%, kuna ühistegevuse maksumääär võrdub 10—30%-le kasusummast. Elumajade ehitamiseks, samuti kultuur- ja muude ehitustööde heaks minev erimaks on lähetalt seotud tulumaksuga; siin on kõrgeimaks määraeks 2,8% üksikisikute tuludest.

Mitte-kaubatehingute maksu võetakse sotsialiseeritud sektori ettevõtetelt, millised tegelevad autotranspordiga, esemete remondi ja parandamisega, valmistavad teoseid tellijate materjalist või teenivad publikut (habemeajamisärid jne.). Maksunormid on määratud 5 ja 10% suurusteks läbikäigult.

Tolliga maksustatakse sissevedu ja osalt väljavedu, kusjuures teda arvutatakse üldreeglinna kaubahinnast. Välskaubanduslike läbikäikude tähtsusetuse juures rahvamajanduse üldläbikäikudes tollist saadav tulu viimastel aastatel ei ületa 1 miljardit rubla.

Põllumajandusmaksu võetakse üksikatalunike ja kolhoosnike eramajapidamistelt põhiliselt külvipindade järgi kindlates hektari kohta määratud normides, millised üksikatalunikele on vähe kõrgemad. Üldse peab märkima, et maksud olid Nõukogude Liidus üheks

neist vahenditest, mida kasutati kapitalistlike elementide väljatörjumiseks ja hiljem likvideerimiseks, maksustades neid kõrgendatud maksumääradega kui ka erimaksudega. Samuti on kõrgendatud maksumäärade meetod väikekauabootjate suhtes abinõuks, mis soodus tab üksikmaapidajate üleminekut kolhoosidesse ja kustarite ning käsitööliste koondumist ühistegelistesse artellidesse. Kolhooside suhtes 1936. aastast peale põllumajandusmaks asendati tulumaksuga 3% suuruses bruttolulus; sovhoose aga maksustatakse erilise sovhoosi-maksuga 1% suuruses saaduste müügi ja riigile üleandmise läbikäigust.

Talurahva n.-n. enesemaksustamist toimetatakse ühiskondlikku tähtsust omavate kohaliste kultuuriliste ja majanduslike tarbete rahuldamiseks maal. See panakse maksma vabatahtlikkuse põhimõttel vastava küla kodanike üldkoosolekute otsustel ja samast hetkest peale omandab sundmaksu iseloomu. Ta määratatakse harilikult kindlates summades, olenevalt põllumajandusmaksu suurusest.

Edasi tuleb veel märkida hoonelemaksu; ühist riiklikku lõivu, millesse on koondatud 9 mitmesugust lõivu ja mida võetakse tasuks riigi poolt maksnikelle tehtavate teenete eest; pärandus- ja kin-kimismaks 1—25% ulatuses, kusjuures on huvitav märkida, et hoiused hoiukassades ei kuulu maksustamisele; äri-maks eraettevõtele jaoks; edasi vete-maks, konsulaarmaksud jne. Mis puutub aktsiisi, siis see kaotati 1930. aasta makssureformiga, ja ta asemel on aktiisiialustele kaupadele pandud läbikägumaks kõrgendatud määral.

Riigivõlg.

Государственный долг.

Seoses riigieelarvega tuleb puudutada ka riigivõla küsimust. Nõukogude Liidus, kus puudub aktsiaseltside kapitalide emisjon, riigilaenude väljalaskmine kujutab enesest mitte erakorralist finantsabinõud, nagu kapitalistlikeks maa-des, vaid normaalset rahvamajanduse finantseerimise moodust. Seega laenu-dega mobiliseeritavad ressursid lähevad produktiivseteks tarveteks ja mitte riigi jooksvate kulude katteks. See on mak-

sev laenude kohta, mis on tehtud viimase 12 aasta kestel pärast rahareformi elluviimist 1924. aastal. Selle ajani laene tehti ressursside hankimise olstarbel riigieelarve puudujääkide katteks, mida tekitasid sõja- ja revolutsiooniaegsed hävitused. Selle sihiga lasti välja rida sundvõidulaene ja isegi naturaallaene; viimased kustutati vilja ja suhkruga, ja alles teatavate tähtaegade möödumisel rahaga. 1924. aasta rahareformist alates olid laenud eranditult rahalised, seejuures vabatahtlikud. Massiliseks liiklemiseks 1928/29. aastast alates määratud riigilaenude harilikuks tüübiks on nüüd kahest väljalaskest koosnev laen: protsendilisest (ilma võitudeta) ja protsendita, millelt protsendid tasutakse ainult võitluse näol, kusjuures iga laenu obligatsioon tingimata võidab. Niinimetatud turulaene, millised kuni 1928/29. aastani omasid ülekaaluva tähtsuse, viimastel aastatel enam pole välja lastud.

Krediidi odavdamise ja laenude organisatsiooni parandamise sihiga teostati 1936.—37. aastatel varem väljalastud massiliste riigilaenude konversioon (ümbervahetus) ühte ühisse laenu. Ühtlas laenude väljaostu tähtaeg pikendati 10 aastalt 20 aastale ja protsendimäärad alandati 8—10% pealt aastas 4% peale.

Üldse on seni välja lastud 31 mitmet liiki laenu. Kuivõrd massilise leviku osaliseks nad on saanud, nätab see, et massiliste laenude obligatsioonide oma-jateks on umbes 50 miljonit isikut. Massiliste laenude kõrval mängivad tunduvat osa (1937. aastal — veerand kõigist laenutuludest) sotsialiseeritud majandus-ettevõtete seas mahutatavad laenud, millede abil riik kogub raha hoiukassade ja riikliku kindlustuse ressursside, millised moodustavad põhimassi selle laenuliigi laekumisest. Järgmine tabel iseloomustab riigilaenude arengut.

Riigilaenude areng.

Динамика госзаймов.

	1924/25	1928/29	1932	1937 (kava)
Lae Kumised riigilaenu-dest (miljard.rbl.)	0,1	0,8	4,1	6,0
% % koondeelarve tuludest	4%	9%	12%	6%
Riigivõlg (miljard. rbl.)	0,25	1,4	6,2	ca. 30

Nagu näha, laekumised riigilaenudest näitasid äärmiselt kiiret tõusu, ent siiski ei pidanud sammu riigieelarve arenguga, mille tõttu laenutulude osatähtsus koondeelarves, olles esialgu tõusnud, laskus 12%-lt 1932. aastal 6%-le 1937. aastal. Seoses sellega riigivõlasumma kasvas 0,25 miljardilt 1924/25. aastal ca 30 miljardi rublani 1937. aastal (1. jaan.), millisest summast töölistele ja ametnikele kuulub umbes pool, talurahvale umbes 20%, muu rahvale — 5% ja sotsialiseeritud majandusettevõtetele — veerand.

Pidades silmas asjaolu, et laene kusatatakse tootmistarveteks, mis aitab kaasa rahvamajanduse arengule, Nõukogude Liidu riigivõla kasv ei ähvarda Nõukogude finantside stabiilsust. Kulud riigilaenude alal (peamiselt nende kustutamine ja protsentide tasumine) moodustavad vaid väikese osa riigieelarve kuludest. Nii ulatuvad nad 1937. aastal 2,6 miljardi rublani, s. o. ca 2,5% kõigist riigikuludest. Kapitalistlikeks maaides ulatuvad kulud laenude alal kolmandikuni ja isegi pooleni riigikulude üldsummast (P.-A. Ühendriikides, Ing-

lises, Saksas, Prantsuses jne.). Nende kulude osatähtsuse madalust Nõukogude Liidus soodustab osalt ka asjaolu, et Vene sõjaeelsed ja sõjavõlad tühistati Nõukogude võimu poolt (riiklik välisvõlg ulatus 1917. a. 10 miljardi rublani).

Kõik ülaltoodud käib Nõukogude Liidu sisevõlgnevuse kohta. Nõukogude Liidu välisvõlgade kohta aga on teada, et nende üldsumma väliskaubanduslike tehingute alal (mis moodustabki peagu kogu välisvõla) tõusis 1928. aasta lõpul olnud 410 miljonilt dollarilt 1220 miljonile dollarile 1931. aasta lõpuks ja siis nende kiire kustutamisega langeb 1. juuliks 1936. a. 75 miljoni dollarini, s. o. tähtsuseta 400 miljoni rublalise summani, laenude kui ka lihtsalt kreditiide kujul. Sellaselt välisvõlgade tähtsus, milline oli varemalt kaunis suur võrreldes sisevõlgadega, muutus tühi-seks ja ei küüni praegu isegi 2%-ni sisevõlgade summast.

*

Ühes järgmises Bületääni numbris käsitame Nõukogude Liidu raha- ja krediidisüsteemi ning kindlustusjanust.

Nõukogude Liidu majandus 1936. aastal ja 1937. a. kava.*)

НАРОДНОЕ ХОЗЯЙСТВО СССР В 1936 Г. И ПЛАН 1937 Г.

1935. aasta teisel poolel tekkinud sta-haanovlik liikumine, milline suurendas tööproduktiivsuse tõusu ja, tänu sellele, rahvamajanduse arendamistempode kiirenemist 1935. a., arenes edasi kõigis majandusharudes 1936. aruandeaastal, s. o. eelviimasel, neljandal II viisaastaku aastal. Seoses sellega 1936. aastal veel-

gi kõvenes tõus kogu rahvamajanduses, ja see aasta kannab täie õigusega sta-haanovliku aasta nime. See lõi aluse 1937. aasta rahvamajanduskava täitmissele ja ületäitmissele ning seega kogu II viieaastakava hiigelprogrammi lõpuleviimisele, mille üksikud osad (lähtsamad neist on märgitud allpool) täideti enneaegselt juba 1936. aastal, s. o. nelja aastaga.

Juhliv majandusala — tööstus läitis üle oma aastakava. Kogu töösluse toodang tõusis (arvutatult 1926/27. aasta muutmata hindades) 1935. aasta 66,8 miljardilt 85,8 miljardi rublani, s. o. 28% võrra, mis ületab kavas ettenähtud

*) 1936. aasta andmed on esialgsed. Võimaluse järgi on kõigi aastate kohta andmed toodud mitte jooksvates hindades, vaid viisaastakute eelse 1926/27. aasta hindades, millega saavutatakse arvude täpne võrreldavus, kuigi ka jooksvad hinnad viimastel 1935. ja 1936. aastatel pole peagu muutunud nõrga langustendentssi juures.

23%-se juurekasvu ja 81,1 miljardi rublalise toodangusumma. Kuivõrd kõrgete arenemistempode ni on jõudnud tööstus, näitab see, et ainuüksi 19 miljardi rublaline juurekasv ligi $1\frac{1}{2}$ -kordset ületab tsariaegse Vene tööstuse kogutoodangu viimasel sõjaajal 1913. aastal (milline on vörreldavuse sihiga samuti arvutatud 1926/27. aasta hindades). Tootmisvahendite toodang suurennes aastaga 39 miljardilt 50 miljardini, s. o. 29% võrra, kuna tarituskaupade toodang — 28 miljardilt 36 miljardi rublani, s. o. 27% võrra. Sellane tugev tarituskaupade toodangu kasv tähendab rahva tarituskaupadega varustamise järsku paranemist. Tulemusena II viisaastaku nelja aastaga (1933—36. a.) tarituskaupade toolmine tööstuse poolt peagu kahekordistus, mis tõendab töötavate kihitide ainelise taseme määratumat töusu. Nõukogude Liidu tööstuse areng jätab kaugele maha muu maailma arenemistempo. Rahvasteliidu arvutustel, samuti ühe teatava aasta muulmata hindades, maailma tööstustoodang (ilma Nõukogude Liiduta) suurennes samal 1936. aastal ainult 12% võrra, jäädes 5% võrra madalamaks kriisieelsest 1929. aasta tasemest; sõjaelise 1913. aasta toodangutase on ületatud vaid kolmandiku võrra, seejuures suurimates kapitalistlikeks tööstusmaades — P.-A. Ühendriikides ca 50% ja Saksas ca 25% võrra. Nõukogude Liidus aga tööstustoodang ületas 1929. aasta taseme ligi $3\frac{1}{2}$ -kordset ja sõjaelise taseme ligi 6-kordset. — Suured on saavutused ka kvaliteediliste näitajate alal. Nimelt ühe tööstustööliste tööproduktiivsus tösis sel aastal, tänu moodsa tehnika omastamisele stahaa-novliku liikumise arenemise käigul, keskmiselt tervelt 22% võrra aastakavas eltenähtud 20% asemel. Kuna töötajate arv suurennes 8,6% võrra, siis $\frac{2}{3}$ tohutust tööstustoodangu juurekasvust saadi tööproduktiivsuse töusu tagajärjel ja ainult $\frac{1}{3}$ tänu uute tööliste juurevõtmisele. Kuid toodangu omahinna alandamine 6,2% võrra jäi teostamata kogu ulatuses, ja tegelik langus moodustas 4,4%. — Ainukeseks suuremaks mahajäänud tööstusalaks on metsalööitus, milline 1936. aasta kava toodangu

väljalaske suhtes jättis mõne protsendi ulatuses täitmata.

Mõnes põhiosas on II viieaastakava teostatud juba nelja aastaga. Nii on ta kuhjaga tädetud tööproduktiivsuse alal: selle töüs võrdus nelja aastaga 70%-le viisaastaku lõpuks (1937. aastaks) ette nähtud 63% asemel. Samuti on viisaastak nelja aastaga tädetud toodangu suuruse suhtes tähtsaimate rasketööstuse (eriti masinaehituse arvel) ja toitainete-tööstuse rahvakomissariaatide poolt, millele mõlemale kokku langeb pool kogu tööstustoodangust. Üldiselt aga kogu tööstuses on II viieaastakava peagu teostatud nelja aastaga: selles oli toodang viisaastaku lõpuks ette nähtud (1926/27. aasta hindades) 92,7 miljardi rubla suurusena, mis ainult 8% võrra on kõrgem 1936. aastal saavutatud 85,8 miljardi rublast. Kuna aastakavas on 1937. aastaks toodangu juurekasv määratud 20% peale, viisaastak, nähtavasti, tunduvalt ületatakse, nagu ta on juba ületatud tööproduktiivsuse suhtes.

1937. aasta kava näeb ette veidi väiksema toodangu juurekasvu, kui ta tegelikult oli 1936. aastal — nimelt 20% suuruses 28% vastu. Seejuures tootmisvahendite toodang peab suurenema 19,5% ja tarituskaupade oma 20,8% võrra. Tempo langus võimaldab seada 1937. aasta põhiülesandeks võtluse toodangu headuse lõstmise ja ta assortimendi parandamise eest. Tootmiskava täitmist kindlustab, stahaanovliku liikumise edasi-se arendamise alusel, tööproduktiivsuse töüs 19,5% võrra, arvates keskmiselt 1 töölise kohta; tööjõu juurekasv on vaja-line vaid minimaalsel määral. Toodangu omahinna alandamine on määratud keskmiselt 3,1 prots. suuruseks. Erilist rõhku pannaikse metsalööstusele, milline peab oma mahajäämise likvideerima.

Põllumajanduse 1936. aasta tullemuste kohta avaldatud andmetest järgneb, et põllumajanduse toodang on tunduvalt töusnud eelmise aasta vastu, vaatamata äärmiselt ebasoodsatele ilmasti-kuoludele, eriti teraviljakasvatuse piirkondades. Väikemajapidamiste oludes oleks nende mõjul tekkinud suurim ikal-

dus. Kuid sotsialistlikul suurpõllumajandusel, milline on varustatud moodsa tehnikaga ja sel aastal laialt teostas agrotehnika elluviimist (näiteks, sügis- ja kevadkünni pindalade laiendamine, sordivilja külv jne.), õnnestus põhiliselt halvata ilmastikuolude mõju. Vaatamata suure osa taliviljade külvipinna hävinmisele, mis 80% ulatuses asendati suiviljadega, kogu külvipind laienes 928 tuhande ha vörra ja ulatus 133,7 miljonile ha-le 1935. aasta 132,8 miljoni vastu. Teraviljade ja tehniliste kultuuride üldsaak on kõrgem kui 1935. aastal. Suurimat edu saavutati puuvillas, mille saak suurennes kolmandiku vörra — 17 miljonilt tsentnerilt 23 miljonini, s. o. rohkem kui plaanitseti viisaastaku lõpuks (21,3 miljonit tsent.). seega on puuvillakasvatuse alal viisaastak teostatud 4 aastaga. Linasaak on märksa — umbes kolmandiku vörra kõrgem eelmisest aastast; muudest tähtsamatest kultuuridest tuleb märkida suhkrupeedi saagi kasvu. Mis puutub loomapidamisse, sis karjaav näitas suveks suurt juurekasvu, 1935. aasta suvega vörreledes: hobustes — 5%, veistes — 15%, sellest lehmades — 10%, sigades — 35%, lammastes ja kitsedes — 21% vörra. Põllumajanduses saavutatud edusammud seletuvad peamiselt tehnilise varustuse suurenemisega ja sellest põhjustatud tööproduktiivsuse tõusuaga. Traktorite ja teiste põllumajandusmasinate kasutamine on märksa edened nud põllumajanduslike tööde mehhani seerimise süvenedes. 1936. aasta kevadeks traktoritepargi koguvõimsus tõusis 7,2 miljoni hobujõuni 1935. aasta kevadel olnud 5,7 miljoni vastu. Maaharimise kvaliteet on märksa paranenud, tänu määratuma agrotehniliste abinõude ja keemistamise (väetised) programmi teostamisele. Peagu kogu põllumajandus on juba üle läinud sotsialistikule tootmisviisile. 1936. aasta sügiseks asus kolhoosides 91,5% kõigist talunditest, sotsialistliku sektori (sovhoosid ja kolhoosid) valduses on peagu kogu (98,2%) külvipind.

1937. aastaks on kava poolt põllumajandusele esitatud suurim ülesanne tõsta teravilja kogusaak 1,1 miljardi

tsentnerini, puuvilla — 25 miljoni tsent., suhkrupeedi — 245 miljoni tsent., lina — 8,3 miljoni tsent. jne. Toodangu kasv peab saavutatama peamiselt hektarisaa kide töstmise teel. Loomapidamise alal on karjaarvu kasv 1937. aasta lõpuks, vörreledes 1936. aasta lõpuga, ette nähtud: hobustel 10%, veistel 13,4%, lammastel ja kitsedel 22,4% ja sigadel 23,2%. — Tunduvalt tugevneb põllumajanduse tehniline baas: põllumajandusmasinaid tuleb juure 1,2 miljardi rubla väärtuses, traktoreid — 66 tuhat tükki 1,8 miljoni hobujõulise üldvõimega, kombaine — 55 tuhat tükki. Koostalud on määratlusuur kava keemistamise ja agrotehnika elluviimise alal. 1937. aasta kava täitmi se korral II viisaastakava oleks põllumajanduse suhtes üldjoontes teostatud tähtajaks.

Teatavasti 1935. aastal transpordi saavutati suur võit — ta tegevus paranes järsult, mis avaldus kaubaveokavade tätmises ja isegi ületätmises. 1936. aru andeaastal tõus transpordi tegevuses kõvenes, nimelt transpordi peaharus — raudteeidel, milledele langeb $\frac{1}{4}$ kogu kaubaveost. Raudteeidel veeti kaupu 484 miljonit tonni 389 miljoni vastu 1935. aastal — kasv 24,6% vörra; seega ületasid nad ka II viisaastakuga 1937. aastaks määratud kaubaveo koguse. Kaubaveo suurenemine saavutati täielikult tööproduktiivsuse tõusu (veerandi vörra) tulemusena. Veetransport aga aruandeaasta plaaniarvusid kaubaveos ei täitnud; sama peab konstaleerima sideasjanduse (post, telegraaf jne.) kohta. — 1937. aastaks kava näeb ette raudteeede kaubaveos edasise kasvu 16,7% vörra; veetransport, nii sise- kui ka mere-, samuti side peavad likvideerima oma mahajäämise.

1935. aastal toimus varustuse normeerimise nii kaardi- kui ka teiste süsteemide likvideerimine, ja 1936. aastal esmakordselt viimase seitsme aasta kohta kogu kaubandus toimus ilma iga suguste kitsendusteta riiklike ja ühis tegeliste organisatsioonide, kolhooside ja kolhoosnike poolt. Tööstuse ja põllumajanduse toodangu kasv põhjustas suure läbikäikude tõusu sisekauba n-

duses ja seega rahva varustuse tunduva paranemise. Väikemüigi läbikäigud (ühes ühiskondliku toitlusega, s. o. söögimajadega, kuid ilma turukaubanduseta) suurennesid 31% võrra — 81,6 miljardilt 106,6 miljardile rublale. Kuna väikemüügi hindade keskmine tase langes samal ajal mõne protsendi võrra, siis kaubaläbikäigu koguse kasv on veelgi suurem. Mis puhutub turukaubandusse, siis selle läbikäigud, moodustades umbes ¼ riikliku ja ühistegelise kaubanduse läbikäikudest, on samuti tõusnud, kuna hinnalangus oli veel tugevam kui viimases. — 1937. aastaks näeb kava ette väikemüigi läbikäikude suurenemise 131 miljardi rublani, s. o. 23,3% võrra; kahe viimase aastaga oleks tõus seega ligi 2%.

Väliskaubanduses läbikäikude vähinemine, mis kestis alates 1931. aastast (koguselt aga hinnalanguse kõrvvaldades — alates 1932. aastast), aruandeaastal lõppes ja asendus tähtsuselutõusuga. Üldläbikäik suurennes 1935. aasta vastu 46 miljoni rubla, ehk 1,7% võrra. Suurenemine on tervelt tingitud sisseveo kasvust 1,1 miljardilt 1,4 miljardile rbl., s. o. 28% võrra, kuna väljavedu näitas vähinemist 1,6 miljardilt 1,4 miljardile rbl., s. o. 15,5% võrra. Bilanss osutus peagu tasákaalustatukks tühise 6 miljoni rublalise aktiivise saldo juures eelmise aasta 552 miljonilise vastu. Mõlema viisaastaku teostamise tulemusena on rahvamajandus niivõrd arenenud, et ta põhiliselt vabanes sisseveo vajadusest välismailt. Sellega seletubki väliskaubanduse koguse langus (samuti väljaveos, sest Nõukogude väljavedu sünnyib pea ainult sisseveo kalmiseks), ja seepoosest väliskaubanduse liikumine on iseloomustav Nõukogude majanduse arengule. Üldse peab aga märkima, et väliskaubanduse osa on tühine, ja ta läbikäikude osatähtsus Nõukogude Liidu tööstuse ja pöllumajanduse toodangute koguväärtuses on äärmiselt madal, vörduudes vaid paarile protsendile (arvutades ümber ühtlastesse hindadesse). Viimati asetleidnud väike sisseveo tõus seletub peamiselt mõnede riikide poolt

väga kasulike finantskreeditide andmisega Nõukogude Liidule. — Väliskaubanduse kava 1937. aasta peale pole, nagu see kombeks on, avaldatud.

Aruande-aasta edusammude otsustavaks teguriks oli tööproduktiivsuse tõus. Tähtsat osa mängivad ka ehitustööd — uute tehaste, vabrikute, raudteeide ehitamine, kapitalimahutused pöllumajandusse masinate jne. näol, kommunaalmajapidamisse jne. 1936. aastal mahutati ehitustöödesse üldse 32 miljardit rubla 24,7 miljardi vastu 1935. aastal — seega kolmandiku võrra rohkem, mis tähdab samasuurte ehitustööde koguse kasvu, sest ehituskulud muutusid vaid vähe, seejuures languse suunas. 1936. aastal viidi lõpule ehitamine ja asus tegevusse lohutu hulk uusi objekte 30,5 miljardi rubla väärtuses eelmise aasta 24 miljardi vastu. Ehitustööde koguse suurenemine toimus eranditult tööproduktiivsuse tõstmise abil, sest ehitustööliste arv isegi vähe langes. — Ehitustööde kogus on 1937. aasta peale kindlaks määratud 32,5 miljardi rubla suuruses. Ehitustööde jätmine 1936. aasta tasemele osutus võimalikuks seetõttu, et staahnovlik liikumine ja temast tekitatud tööproduktiivsuse tõus kindlustasid olemasoleva tootmisaparaadi (tehaste jne.) parema ärakasulamise, mis seetõttu annab palju rohkem toodangut, kui võis ette arvata nende ehitamisel. Tänu sellele II viieaastakava täidetakse palju väiksemate kapitalimahutustega ehitustöödesse kui oli ette nähtud.

Tööliste ja ametnikke arv kõigis tööharudes rahvamajanduses, riigivilistsemise ja kultuurilise töö aladel suurennes 1 miljoni võrra — 24,7 miljonilt 1935. aastal 25,7 miljonile. Makstud palkade kogusumma suurennes 56,2 miljardilt rublast 71,4 miljardile, kuna keskmene aastapalk (arvates 1 töölise ja ametniku kohta), tänu tööproduktiivsuse tõusule, kasvas 1935. aastaga vörreldes ligi veerandi — 22% võrra. Arvestades väkest hinnalangust, reaalpalk tõusis veelgi rohkem, ja see tähdab töötajate ainelise taseme tugevat tõusu. — 1937. aastal tööliste ja ametnikke arvu kavatsetakse suurendada 600 tuhande võrra ja viia 26,3 miljonini. Palgafond tõuseb

78,3 miljardi rublani, kuna tööliste ja ametnike aastapalka tõstetakse keskmiselt 7,4% võrra. Kolhoosnike sissetulekud, mis aruandeaastal tunduvalt tõusid, peavad 1937. aastal veelgi suurenema. — Rahva sotsiaal-kultuurilises arengus on samuti tehtud suuri edusamme, mida täendab kas või riigieelarve poolt selles olstarbeksi antavate ressursside kasv 1935. aasta 14 miljardilt 20 miljardi rublani; 1937. aasta eelarvega tõstetakse see summa 26,6 miljardile.

Plaanide ületäitmise möjul nii tööstustoodangu, tehniliste kultuuride saakide kui ka raudteevedude, kaubanduse läbikäikude jne. alal, täideti üle ka 1936. aasta ühtlane riigieelarve tuludes 5,9% ja kuludes 3,8% võrra. Tulusid laekus 83,4 miljardit, kuna kuulud võrdusid 81,7 miljardile rublale — suurenemine 1935. aasta vastu oli seega ligi veerandi võrra. Eelarve täideti tulude ülekaaluga kuludest 1,7 miljardi rubla võrra, kuna eelarve-kavas ülejääki polnud üldse ette nähtud; 1935. aastal ulatus ta 1 miljardile rbl. — 1937. aasta eelarvega on tulud määratud kindlaks 98,1 miljardi ja kulud — 97,1 miljardi rublale, s. o. 18% rohkem.

Kogu rahvamajanduse arengu üldnäitajaks on rahvamajanduslike sissetuleku liikumine, millise termini all mõistetakse kõigi rahvamajandusharude (tööstuse, põllumajanduse, transpordi, kaubanduse jne.) nettotoodangute kogusummat, s. o. aasta jooksul loodud uute väärtuste summat. Rahvamajanduslik sissetulek tõusis (1926/27. aasta hindades) 1935. aasta 66,5 miljardilt 84 miljardi rublale, s. o. 26% võrra; kavas määratud 83,1 miljardit rubla on seega ületatud. Rahvamajandusliku sissetuleku tohutu kasv näitab kogu rahvamajanduse kui terviku arenemistempo tugevat kiirenemist. Kui II viisaastaku esimesel aastal — 1933. aastal rahvamajanduslik sissetulek suurennes (samuti 1926/27. aasta hindades) 6,6%, 1934. aastal 15,0% ja 1935. aastal 19,2% võrra, siis mõodunud 1936. aastal tervelt 26% võrra ja kõigi II viisaastaku 4 aasta kohata kokku ligi kahekordseks. 1936. aasta erinev joon seisab aga mitte ainult tohutes kasvutempodes, vaid ka selles, et need tempod on stahaanovliku liikumise

poolt tekitatud võimsa tööproduktiivsuse tõusu tulemuseks. Rahvamajandusliku sissetuleku 17,5 miljardi rublalisest juurekasvust 1936. aastal tööproduktiivsuse tõus andis umbes 15 miljardit rubla, ja ainult 2,5 miljardit olid tingitud töötajate arvu suurenemisest. II viieaastakava teostamiseks 1937. aastaks on vajaline juurekasv 16,2 miljardi rubla ulatuses, ehk 19,3%, mis on väiksem 1936. aasta tegelikust juurekasvust. Seetõttu peaks täiesti kindlustatud olema II viieaastakava täitmine ja isegi ületamine rahvamajandusliku sissetuleku ning seega kõigi rahvamajandusharude toodangu alal. Sotsialismi täielisest valitsemisest rahvamajanduses annab tunnistust asjolu, et 99% kogu rahvamajand. sissetulekust langeb sotsialistlikule sektorile.

*

Mõodunud 1936. aastale on iseloomustavateks stahaanovliku liikumise edasine areng, aastakava ületamine paljude majandusharude poolt ja kogu II viieaastakava teostamine mõne haru poolt. Teatavasti eelmisel kahel aastal (1934. ja 1935. aa.) likvideeriti kolme peaharu — transpordi, loomapidamise ja väikemüügi läbikäikude, s. o. rahva tarvituskaupadega varustamise — mahajäämine kogu maa kiiretest arenomistempodest. Kõigis neis harudes 1936. aastal tõus veelgi suurennes. Kuid aruandeaastal selgus mahajäämine metsatööstuses, veetranspordis ja sidealal, — harudes, mis pole aga mõõduandiyad. Nende mahajäänud alade viibimatuks tõstmiseks 1937. aastal on ette nähtud vajalised abinõud ja ressursid.

1936. aasta hiilgavate tulemustega on ette otsutatud mitte ainult 1937. aasta kava ja ühtlasi II viieaastakava täitmine, vaid ka nende ületäitmine kogu rahvamajanduses. Selle pandiks on suured edusammud, mis saavutatud, tänu stahaanovlikule liikumisele, moodsa tehnika omastamise, tööproduktiivsuse tõstmise alal, ja veel suuremad võimalused, mis avanevad 1937. aastal stahaanovliku liikumise edasise kindlustamise ja arendamise tingimusel.

1936. aasta tulemuste ja 1937. aasta kava üksikasjaline kirjeldus on toodud „Nõukogude Liidu majanduse“ osas.

Народное хозяйство Эстонии в 1936 г. EESTI MAJANDUS 1936. AASTAL.

Экономический кризис Эстонии, продолжающийся с 1930 г., после перелома в 1933 г. стал рассасываться, каковой процесс привел в 1935 г. в некоторых отраслях хозяйства к преодолению кризиса и переходу к новому под'ему. В отчетном 1936 г. оживление усилилось, и в результате картина эстонской экономики представляется в следующем виде, причем для сравнения приведены данные как за предыдущий 1935 г., так и последний предкризисный 1929 г., а также, поскольку этоказалось возможным, данные о мировом хозяйстве в целом.

В важнейшей отрасли эстонской экономики — в сельском хозяйстве — в отчетном году, как и в 1935 г., наблюдался застой, вызванный, подобно предыдущему году, одними только неблагоприятными метеорологическими условиями. Посевные площади в общем почти не изменились, составив 877 тыс. га против 873 тыс. в 1935 г.; сокращение площади под озимыми культурами, обусловленное плохими условиями погоды, препятствовавшими проведению сева осенью, было почти полностью возмещено расширением площади яровых. Однако, под влиянием засухи в период роста урожайность важнейших культур — зерновых — оказалась ниже предыдущего года. В результате валовой сбор зерновыхпал с 553 тыс. тонн в 1935 г. до 505 тыс., т. е. на 8,7 проц., притом по всем, за исключением яровой пшеницы. По остальным культурам произошел рост: так, сбор картофеля вырос на 15,4 проц.; исключение составил сбор льна-волокна, павший, подобно зерновым, но в большей мере — на 16,7 проц. Несмотря на падение, урожай продовольственных хлебов все же покрывает потребности внутреннего рынка. По кормовым хлебам выявился крупный недобор, чему, однако, противостоит хороший сбор сена, кормовых корнеплодов и кар-

тофеля, идущего в значительной части на животный корм, в виду чего положение с животным кормом оказывается менее напряженным. С учетом всех этих культур (а также яровой соломы) общий сбор животного корма оценивается в 1.210 млн. условных кормовых единиц, что на 90 млн., или 8,3 проц., превышает 1935 г. К тому же численность скота, под влиянием низкого и слабокачественного урожая кормовых 1935 г., сократилась. Поголовье лошадей уменьшилось против 1935 г. на 0,9 проц., коров — на 1 проц., овец — на 1,5 проц. и свиней — на 15,2 проц.; рост наблюдался по крупному рогатому скоту в целом (на 0,8 проц.), именно за счет молодняка, и по домашней птице (на 3 проц.). В общем поголовье скота (без городов), выраженное в условных животных единицах,пало с 929 тыс. до 899 тыс. единиц, т. е. на 3,2 проц. В результате выявившихся как в полеводстве, так и животноводстве итогов объем всей продукции сельского хозяйства (с устранением колебаний в ценах) оценивается сократившимся против 1935 г. на несколько процентов.

Несмотря на то, что за последние два года — 1934 и 1935 гг. — исключительно из-за неблагоприятных метеорологических условий, влияние которых частично было парализовано улучшением обработки земли (на что указывает хотя бы состоявшееся в связи с ослаблением кризиса усиление ввоза с.-х. машин и удобрений), произошло небольшое сокращение продукции сельского хозяйства, — она все же осталась выше докризисного уровня. Посевные площади расширены с докризисных (средних за 1925—1929 гг.) 799 тыс. до 877 тыс. га, в т. ч. под зерновыми — с 502 тыс. до 530 тыс. га. Валовой сбор зерновых культур вырос соответственно с 480 тыс. до 505 тыс. тонн; значительно увеличился также сбор других культур, осо-

бенно картофеля и кормовых корнеплодов — на половину. Успехи имеются и по линии животноводства, и общее поголовье скота, исчисленное в условных животных единицах, выросло с 853 тыс. в последнем докризисном 1929 г. до 899 тыс. единиц, что составляет рост на 5,4 проц. (в 1928 г. оно, правда, было выше — 908 тыс. ед.). В общем итоге об'ем с.-х. продукции за 1936 г. (с устранением изменений в ценах) превышает уровень докризисного 1929 г. примерно на 9—10 проц. Благодаря осуществлению государством целой программы противокризисных мероприятий, кризис не вызвал сокращения сельскохозяйственной продукции. Пагубное влияние кризиса на сельское хозяйство выразилось в сильнейшем падении цен на сельскохозяйственные продукты, резко превысившим падение цен на продукты, покупаемые сельским хозяйством. В отчетном 1936 г. цены на продаваемые сельским хозяйством продукты (с учетом экспортных премий), хотя и повысились на 16 проц. против предыдущего года, все же оказались ниже докризисного 1929 г. на 36 проц. Между тем, цены на покупаемые сельским хозяйством товары (преимущественно промышленные) в отчетном году повысились гораздо меньше — на 8 проц., и уступают уровню 1929 г. только на 18 проц. Таким образом, несмотря на улучшение соотношения цен для сельского хозяйства, состоявшееся за последние годы после переломного 1933 г., товары, покупаемые сельским хозяйством, оказываются все еще прибл. на четверть дороже проданных сельскохозяйственных продуктов по сравнению с 1929 г. В итоге получается, что эффект от роста об'ема продукции для сельских хозяев парализуется снижением цен с.-х. продуктов. — Что кажется мировой сельскохозяйственной продукции, то ее развитие складывается неблагоприятнее: об'ем ее остается примерно на докризисном уровне, в то время как продукция эстонского сельского хозяйства, как выше отмечено, превышает этот уровень почти на 10 проц.; „ножницы“ цен только немого расходятся.

В области промышленности темпы развития ускорился. Если в 1935 г. рост об'ема продукции крупной промы-

шленности, составляющей св. $\frac{1}{2}$ всей промышленной продукции, равнялся 10 проц., то в 1936 г. 12,1 проц. При этом продукция средств производства выросла против 1935 г. на 12,4 проц., а продукция предметов потребления немного больше — на 14,9 проц. Рост произошел по всем отраслям промышленности, за исключением деревообрабатывающей, продукция которой пала на 8,4 проц., и бумажной, оставшейся на прежнем уровне. Особенno сильным был прирост по добывающей промышленности (на треть) и по производству одежды, обуви и галантерейных товаров (на $\frac{2}{5}$); следует также отметить высокий прирост (от 21 до 25 проц.) по следующим отраслям: металлообрабатывающая, химическая, кожевенная и пищевая; в важнейшей отрасли же — в текстильной — рост ограничился 5,7 проц. — Докризисный уровень продукции, как известно, был превзойден уже в предыдущем 1935 г., притом именно за счет средств производства. В отчетном году за докризисный уровень перевалила и продукция предметов потребления, и в результате об'ем всей продукции в последнем докризисном 1929 г. превышен на 20 проц., в т. ч. по средствам производства более чем на треть — на 36 проц., а по предметам потребления резко меньше — на 8 проц. Еще ярче становятся успехи промышленности, если принять во внимание, что во времена нижайшей точки кризиса в 1932 г. об'ем продукции опустился ниже докризисного на $\frac{1}{5}$. Докризисный уровень превышен по всем отраслям, кроме деревообрабатывающей, полиграфической и пищевой; но и по ним отставание составляет только несколько процентов. Основными факторами расширения производства были рост покупательной силы населения, значительное вытеснение импортных товаров отечественными в результате введения лицензионной системы в область импорта, а также оживление инвестиционной деятельности по линии как расширения и реорганизации старых, так и постройки новых предприятий, необходимость чего вызвана тем, что производственная мощность многих предприятий уже полностью использована. Таким образом, промышленность после изжития

кризиса твердо стала на путь нового подъема. — По сравнению с мировой промышленностью положение эстонской промышленности в отношении об'ема продукции гораздо лучше. Мировая продукция (не считая СССР) в 1936 г. все еще отстает от своего докризисного уровня на 5 проц., между тем как промышленная продукция Эстонии превзошла его на $\frac{1}{5}$.

Относительно строительства, оказывающего своей активностью крупное влияние на экономику, к сожалению, данные весьма неполны, дающие лишь представление о динамике его. Имеются только сведения о том, что число занятых в нем рабочих составило на 1 июля 4,4 тыс. против 3,4 тыс. в 1935 г. и 1,0 тыс. в 1929 г.; учтены только работы, вмещающиеся по числу занятых в рамки крупной и средней промышленности.

В связи с подъемом во всем народном хозяйстве б е з р а б о т и ца значительно сократилась. Число безработных, зарегистрированных на биржах труда, составило в среднем за 1936 г. 1,3 тыс. чел. против 1,8 тыс. в 1935 г. По сравнению с докризисным 1929 г., когда безработных насчитывалось в среднем 3,2 тыс., это составляет значительное сокращение, что представляется вполне естественным, если учесть факт преодоления экономикой в основном кризиса и вместе с тем значительного усиления занятости по сравнению с докризисным временем. Так, среднедневовое число занятых в крупной и средней промышленности (без строительства) выросло с 36,1 тыс. в 1929 г. до 45,1 тыс. Не следует, однако, забывать, что после 1929 г. было сильно урезано право безработных на регистрацию и резко сокращены общественные работы для безработных, представляющих собой в Эстонии основной стимул к регистрации. Далее следует учесть наличие крупных скрытых резервов безработных, на что указывает, например, тот факт, что в феврале 1934 г. всеобщей переписью населения число безработных, после основательной чистки первоначальной цифры их в 41 тыс., было определено в 26 тыс. (считая с занятыми на общественных работах); между тем на биржах труда в то же время было зарегистрировано всего только 6,1 тыс., а

с учетом занятых на общественных работах — 11,6 тыс. безработных, т. е. меньше половины действительного числа их.

В транспорте итоги отчетного года следующие. Грузооборот железных дорог увеличился с 214 млн. в 1935 г. до 263 млн. тонно-км, а пассажирооборот — с 269 млн. до 313 млн. пассажиро-км; грузооборот таллинского порта, составляющий около $\frac{2}{3}$ всего морского грузооборота, возрос с 599 тыс. до 635 тыс. тонн. Как по грузообороту, так и пассажирообороту железных дорог докризисные показатели 1929 г. (233 млн. тонно-км и 291 млн. пасс.-км) уже превзойдены; только по грузообороту таллинского порта имеется небольшое отставание от докризисных 670 тыс. тонн. Таким образом, также и транспорт почти выбрался из кризисного состояния.

В соответствии с общим подъемом шло и повышение цен. В течение отчетного года уровень их показывал почти неуклонный рост, и в среднем за год общий индекс оптовых цен повысился на 8,3 проц. против 1935 г., гл. обр. за счет пищевых продуктов, а индекс стоимости жизни, отражающий в основном движение розничных цен, вырос на 11,4 проц. Оба индекса все же пребывают значительно ниже уровня докризисного 1929 г., соответственно на 22 и 16 проц. Следовательно, несмотря на падение курса кроны, покупательная способность кроны значительно выше, чем она была до кризиса. Относительно динамики „пожнив“ цен сельского хозяйства сказано выше, при рассмотрении итогов сельского хозяйства.

В н е п и н я я т о р г о в л я, имеющая крупнейшее значение для народного хозяйства Эстонии, особенно в виду того, что большая часть сельскохозяйственной и промышленной продукции идет на экспорт, показала значительный рост, преимущественно по линии импорта. Об'ем импорта (т. е. с элиминированием изменений в ценах) вырос против 1935 г. на целые 29,4 проц., об'ем экспорта же только на 1,9 проц. Столь сильный рост импорта обусловлен, главным образом, усилением ввоза средств производства для инвестиционных потребностей, а незначительный рост экспорта — почти исключительно

расширением важнейшей экспортной статьи — сельскохозяйственных продуктов, небольшой рост которой и вместе с тем всего экспорта вызван неурожаем 1935 г. В силу крупного расширения импорта, чьему противостоял лишь ничтожный прирост по экспортну, баланс стал из активного на 11,4 млн. крон пассивным на 3,7 млн. крон. В экспорте докризисный уровень 1929 г. по об'ему был, как известно, превышен уже в 1935 г.; в отчетном году превышение достигло 10 проц., опять-таки за счет сельскохозяйственных товаров; по импорту же недостает 12 проц. от довоенного уровня, гл. обр. из-за почти полного отпадения зерновых. — В сравнении с мировой внешней торговлей внешняя торговля Эстонии находится в лучшем положении: беря об'ем обеих в 1929 г. равным 100, об'ем эстонской торговли составил 98, а об'ем мировой торговли — около 85.

Благоприятное влияние оказала общий подъём хозяйства на денежное и кредитное хозяйство, как явствует из ниже следующих важнейших сравнительных данных на конец 1935 и 1936 гг.

Банкнотное обращение увеличилось с 40,0 млн. до 44,5 млн. крон. Ввиду того, что твердоценное покрытие в золоте и отчасти в иностранной валюте выросло с 35,7 млн. до 43,0 млн. крон, процент покрытия банкнот и текущих счетов повысился соответственно с 51,0 до 56,5 проц., что превышает и цифру, имевшуюся к концу докризисного 1929 г. — 54,1 проц.; к концу того же 1929 г. банкнотное обращение составило 34,0 млн. крон и твердоценное покрытие — 27,2 млн. крон, т. е. по всей линии меньше нынешних. В отношении твердоценного покрытия важно отметить, что крупное большинство его дано в оценке по старому золотому курсу кроны, что сильно преувеличивает фактическую стоимость его.

Курс эстонской кроны, находящийся в полной зависимости от курса английского фунта, последовал всем движениям последнего и к концу года оказался упавшим против своего золотого паритета на 41 проц., т. е. столько же, сколько в конце 1935 г. В среднем за весь год курс кроны в золоте соста-

вил 60 проц. против среднего за 1935 г. в 59 проц. и 1929 г. в 100 проц. Таким образом, курс кроны, по сравнению с 1935 г., немного — на 1,7 проц. повысился, пребывая при этом на уровне, на 40 проц. ниже золотого паритета.

В ходе и под влиянием изжития кризиса накопление капиталов шло быстрее роста спроса на кредит. Вклады (нетто-вклады, т. е. без междубанковских, в частных и важнейших кооперативных банках и вклады в государственной сберегательной кассе) увеличились с 76,4 млн. в конце 1935 г. до 96,9 млн. крон, т. е. на 26,8 проц., в то время как ссуды выросли в гораздо меньшей мере — с 82 млн. до 94 млн. крон, т. е. на 15,1 проц. По вкладам докризисный уровень 1929 г. был превзойден уже в 1935 г., и в отчетном году превышение достигло половины; по ссудам недостает 7,8 проц.

Оживление в экономике оказалось благоприятное влияние и на государственные финансы. Государственных доходов поступило всего за 1936 г. 89,2 млн. крон, что составляет рост на 14,1 проц. против 1935 г., когда доходов было 78,1 млн. крон; в предыдущем 1935 г. рост был гораздо слабее — 5,5 проц. Хотя в докризисном 1929 г. доходы достигли немногим большей суммы — 92,3 млн. кр., но, в силу роста покупательной силы кроны, ее можно считать превзойденной. — Сметой на 1937/38 бюджетный год предусмотрено доходов в сумме 89,9 млн. крон, что превышает смету 1936/37 г., составившую 78,1 млн. крон, на 15,1 проц., каковая сумма, судя по предварительным данным, значительно перевыполнена.

*

К важнейшим успехам, достигнутым в деле преодоления экономического кризиса в Эстонии за 1935 г. — превышение промышленностью и экспортом докризисного уровня — в 1936 г. присоединились, при дальнейшем росте обеих отраслей, изжитие явлений кризиса в области железнодорожного транспорта, а также государственных финансов. Но и по другим основным показателям — по морско-

му транспорту, а также импорту имелся крупный рост, позволяющий рассчитывать в текущем 1937 г. на превышение докризисного уровня и в этих областях и, следовательно, на всеобщий подъём. Этим самым можно было бы считать кризис полностью ликвидированным, если бы не было „ножниц“ цен в сельском хозяйстве, которые, в виду доминирующего значения сельского хозяйства для экономики Эстонии, являются больным местом его. Наблюдающийся за последние два года за-

стой в развитии сельского хозяйства, продукция которого за все время кризиса оставалась выше докризисного уровня, объясняется только неблагоприятными метеорологическими условиями. Характерно, что эстонской экономикой в деле преодоления кризиса достигнуты гораздо большие успехи, чем мировым хозяйством.

Подробные итоги 1936 г. приведены ниже, в отделе „Экономика Эстонии“.

Balti-Nõukogude kaubandus 1936. a.

Балто-советская торговля в 1936 г.

Balti riikide, Soome ja Poola ühesarvaltult, kaubanduse üldtulemusi Nõukogude Liiduga 1936. aastal iseloomustab, eelmise 1935. aastaga võrvtulalt, järgmine tabel (milline põhjeneb, nagu kogu ülevaadegi, Balti riikide eelandmetel, mis on võrreldavuse sihiga ümber arvutatud Nõukogude rublasse uue kursiga: 1 rubla = 4,25 Prantsuse franki; sama on tehtud ka 1935. aasta lõplike andmetega):

Balti-Nõukogude kaubandus.

	1935. aasta		1936. aasta	
	Sissevedu	Väljavedu	N. Liidust	N. Liit
	(tuh. rbl., praegune kurss:		1 rbl. = ca 71 senti)	
Eesti	3.250	3.197	— 53	3.780
Läti*)	6.018	4.450	— 1.568	5.233
Leedu	11.528	11.116	— 412	12.526
Soome	19.110	7.341	— 11.769	15.488
Poola	14.269	10.586	— 3.683	15.390
Kokku	54.175	36.690	— 17.485	30.250
(Nõuk. Liidu andmetel	43.765	37.370	— 6.395	35.325

*) Läti sisseveo andmed pole täiesti võrreldavad teiste Balti riikide andmetega. Kui muudes Balti riikides metsamaterjalid, mis Nõukogude Liidust sisse veetakse ümbertöötamiseks ja ümbertöötatult saadetakse edasi teistesse maaadesse, arvatakse Nõukogude Liidust sisseveo hulka, siis Läti arvestab neid transiidi alla. Seetõttu Läti sisseveo üldvärtus Nõukogude Liidust 1936. aasta koh-

общие итоги торговли балтийских стран, включая Финляндию и Польшу, с Советским Союзом за 1936 г. характеризуются, в сравнении с предыдущим 1935 г., следующей таблицей (основывающейся, как и весь обзор, на предварительных данных балтийских стран, переведенных для сравнимости на советский рубль по новому курсу: 1 руб. = 4,25 франц. франка; то же проделано с окончательными данными 1935 г.):

	1935. aasta		1936. aasta	
	Saldo	Sissevedu	Väljavedu	Saldo
	N. Liidust	N. Liit	N. Liit	
— 1 rbl. = ca 71 senti)				
Eesti	— 53	6.939	3.780	— 3.159
Läti*)	— 1.568	5.078	5.233	+ 155
Leedu	— 412	12.526	8.574	— 3.952
Soome	— 11.769	15.488	4.103	— 11.385
Poola	— 3.683	15.390	8.560	— 6.830
Kokku	— 17.485	55.421	30.250	— 25.171
(Nõuk. Liidu andmetel	— 6.395	46.023	35.325	— 10.698)

та он näidatud väiksemana umbes 40 tuhande tonni, ehik 800 tuhande rubla vörra, kuna Nõukogude transit läbi Läti suuremana sama summa vörra; eelmisel 1935. aastal oli sellast transiitmetsa umbes 70 tuhat tonni, 1,4 miljoni rubla vääruses. Kuid käesolevas ülevaates on valjult kinni peetud Balti riikide ametlikust statistikast.

Балто-советская торговля.

	1935 г о д .			1936 г о д .		
	Импорт из СССР.	Экспорт в СССР.	Сальдо (в тысячах рублей)	Импорт из СССР.	Экспорт в СССР.	Сальдо
Эстония	3.250	3.197	— 53	6.939	3.780	— 3.159
Латвия*)	6.018	4.450	— 1.568	5.078	5.233	+ 155
Литва	11.528	11.116	— 412	12.526	8.574	— 3.952
Финляндия	19.110	7.341	— 11.769	15.488	4.103	— 11.385
Польша	14.269	10.586	— 3.683	15.390	8.560	— 6.830
Всего	54.175	36.690	— 17.485	55.421	30.250	— 25.171
(По данным СССР	43.765	37.370	— 6.395	46.023	35.325	— 10.698)

Balti riikide üldsissevedu Nõukogude Liidust näitab, võrreldes 1935. aastaga, väikest 2,3%-st kasvu — 54,2 miljonilt 55,4 miljoni rublani. Balti riikide väljaavedu aga Nõukogude Liitu on vastuoksa tunduvalt (17,6% võrra) vähenenud — 36,7 miljonilt 30,2 miljoni rublani. Sisseveo väikese tõusu põhjustas peamiselt Eesti sisseveo järsk suurenemine enam kui kahekordseks; Leedu ja Poola sisseveo laienemine oli tagasi-hoidlik, piirduudes 8—9%-ga; muuade maade sissevedu langes: Soome — viendiku ja Läti — $\frac{1}{6}$ võrra. Mis puutub Nõukogude Liitu väljaveo langusse, siis see oli tingitud tugevast kahanemisest Leedu, Soome ja Poola juures (vas-tavalt $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ ja $\frac{1}{5}$ võrra), mida ei suutnud katta Eesti väljaveo tõus ligi $\frac{1}{5}$ ja Läti $\frac{1}{6}$ võrra, Nagu näha, otsustavat osa väljaveo languses ja sisseveo tõusu tähtsuseluses mängisid, eelmise 1935. aasta eeskujul, Soome ja Poola. Kahtlemata avaldas selleks mõju asjaolu, et mõlemal maal, erinevalt teistest, puudub kaubandusleping või -kokkulepe Nõukogude liiduga.***) Üldse võib viimastel aastatel märgata järjekindlat langust Balti üldväljaveos Nõukogude Liitu, kuna sealt sissevedu püsib võrdlemisi sta-

общий импорт балтийских стран из СССР показал против 1935 г. небольшой рост в 2,3% — с 54,2 млн. до 55,4 млн. руб. Экспорт же балтийских стран в СССР, наоборот, значительно (на 17,6%) сократился — с 36,7 млн. до 30,2 млн. руб. Незначительный рост импорта вызван гл. обр. резким увеличением — более чем удвоением — импорта Эстонии; расширение импорта Литвы и Польши было скромным, ограничившись 8—9%; по остальным странам произошло падение импорта: Финляндии — на $\frac{1}{5}$ и Латвии — на $\frac{1}{6}$. Что касается падения экспорта в СССР, то оно обусловлено сильным сокращением по линии Литвы, Финляндии и Польши (соответственно на $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{5}$), чего не смог покрыть рост экспорта Эстонии на $\frac{1}{5}$ и Латвии на $\frac{1}{6}$. Как видно, решающую роль в сокращении оборотов по экспорту и в незначительности расширения их по импорту сыграли, по примеру предыдущего 1935 г., Финляндия и Польша. Несомненно, тут сказалось отсутствие у обеих стран, в отличие от других, торгового договора или соглашения с СССР.**) Вообще за последние годы наблюдается неуклонное сокращение общего балтийского экспорта в СССР при

*) Данные о латвийском импорте не совсем сравнимы с данными других балтийских стран. Если в прочих балтийских странах лесоматериалы, ввозимые из СССР для реэкспорта в переработанном виде в другие страны, включаются в импорт из СССР, то Латвия учитывает их под транзитом. Вследствие этого общая стоимость импорта Латвии из СССР за 1936 г. преуменьшена

**) Alles 1936. a. keskpaiku Poolaga sõlmiti kokkulepe Nõuk. Liidu kaubandusesinduse õigusliku seisukorra kohta Poolas, milline osalt asendab kaubanduslepingu.

прибл. на 40 тыс. тонн, или 800 тыс. руб., а цифра советского транзита через Латвию преувеличена на ту же сумму; в предыдущем 1935 г. подобного транзитного леса было ок. 70 тыс. тонн, стоимостью в 1,4 млн. руб. Настоящий обзор, однако, строго придерживается официальной статистики балтийских стран.

**) Лишь в середине 1936 г. с Польшей было заключено соглашение о юридическом положении торгпредства СССР в Польше, отчасти заменяющее торговый договор.

biilsena. Sisse- ja väljaveo lahkumineva arengu tõttu Balti riikide üld bilanssi passiivsus Nõukogude Liiduga 1936. aastal märksa suurennes, ulatudes 25,2 miljonit rublale (sissevedu — 55,4 miljonit ja väljavedu — 30,2 miljonit rubla) 1935. aasta 17,5 miljoni rubla vastu (sissevedu — 54,2 miljonit ja väljavedu — 36,7 miljonit rubla). Seega ligi pool kogu sisseveost on jäänud katmala väljaveost. Juba mitu aastat kestev bilansi passiivsuse suurenemine toimus 1936. aastal kõigi maadega, välja arvatud Soome, kellega ta jäi peagu endiseks, ja Läti, kellel muutus passiivselt aktiivseks; kõigile teistele Balti riikidele oli bilanss järult passiivne.

Kaubandusbilansi väga ebasoodsa seisukorra konstaterimisel ei tohi aga unustada, et Nõukogude Liidu ja Balti riikide vahelistes majandussuheteles omavad väliskaubanduse kõrval suure tähtsuse Nõukogude transiit läbi nende maade ja laevade prahtimine Nõukogude Liidu poolt, millised mõlemad on suurteks tuluallikateks Balti riikidele. See-pärast peab Balti—Nõukogude majandussuhetele tõelise seisukorra selgitamiseks koostama Balti riikide ja Nõukogude Liidu vahelise maksubilansi. Kuid, vastavate andmete puududes teiste maade kohta, osutub see võimalikuks vaid Eesti suhtes, ja sedagi puudulikult, haarates ainult laevade prahlimise, transiidi ja väliskaubanduse. Eesti sellejuhuline maksubilanss Nõukogude Liiduga avaldatakse Bülettäani järgmises numbris, ja ta saldo osutub eelandmete järgi Eestile tunduvalt soodsamaks, kui kaubandusbilansi saldo. Kahlemata ka teistele Balti riikidele see bilanss näitaks märksa soodsamaid tulemusi, võrreldes ta tähtsama osaga — kaubandusbilansiga.

Nõukogude sisseveo koostis Balti riikidesse oli järgmine:

сравнительной стабильности импорта оттуда. Вследствие расходящейся динамики импорта и экспорта пассивность общего баланса балтийских стран с СССР в 1936 г. значительно усилилась, составив сумму в 25,2 млн. руб. (импорт — 55,4 млн. и экспорт — 30,2 млн. руб.) против 17,5 млн. (импорт — 54,2 млн. и экспорт — 36,7 млн. руб.) в 1935 г. Таким образом, почти половина всего импорта не покрыта экспортом. Усиление пассивности баланса, продолжающееся уже несколько лет, произошло в 1936 г. по всем странам, за исключением Финляндии, с которой она осталась почти прежней, и Латвии, баланс с которой стал из пассивного активным; для всех других балтийских стран баланс резко пассивен.

При констатации весьма неблагоприятного состояния торгового баланса нельзя, однако, забывать, что в экономических отношениях между СССР и балтийскими странами наряду с внешней торговлей большое значение имеют советский транзит через эти страны и фрахтование судов Советским Союзом, представляющие собой крупные доходные статьи для балтийских стран. Поэтому для выяснения истинного положения балто-советских экономических взаимоотношений необходимо составление расчетного баланса между балтийскими странами и СССР. Однако, за отсутствием соответствующих данных относительно других стран, это возможно только в отношении Эстонии, да и то не полностью, с охватом лишь фрахтования судов, транзита и внешней торговли. Подобный расчетный баланс Эстонии с СССР будет опубликован в следующем номере Бюллетеня, и его сальдо оказывается, по предвар. данным, для Эстонии значительно более благоприятным, чем сальдо торгового баланса. Несомненно, и для других балтийских стран этот баланс показал бы гораздо более благоприятные результаты по сравнению с важнейшей составной частью его — с торговым балансом.

Состав советского импорта в балтийские страны был следующим:

	Eesti	Läti	Leedu (%-%-es)	Soome	Poola ^{*)}
Toitained . . .	22	10	11	13	2
Toor- ja poolvalmisained	45	75	67	85	96
Valmissaadused . . .	33	15	22	2	2
Kokku . . .	100%	100%	100%	100%	100%

Tabelist selgub, et Nõukogude Liit on Balti riikidele peamiselt toor- ja poolvalmisainete muretsejaks, sest kõigi maade sisseveeos Nõukogude Liidust ülekaaluva koha ($\frac{1}{2}$ kuni üle $\frac{9}{10}$ üldsisseveost Nõukogude Liidust) omavad toor- ja poolvalmisained. Edasi järgnevad valmissaadused, seistes teisel kohal Eesti, Läti ja Leedu juures (15% kuni $\frac{1}{3}$ üldsisseveost). Lõpuks toitained asuvad teisel kohal Soomel (13% sisseveost) ja viimasel kolmandal kohal — Eestil, Lätil ja Leedul ($\frac{1}{9}$, kuni $\frac{1}{5}$). Toitaine- ja valmissaaduste osatähtsus Poola sisseveeos ja valmissaaduste oma Soome sisseveeos olid tühised (igaüks 2%). Võrreldes 1935. aastaga (vaata Bülettaän nr. 1 — 1936. a.), sisseveo struktuuris toimusid vaid väikesed muudatused: langesid toor- ja poolvalmisainete osatähtsused (Poola väljaarvatult), peamiselt valmissaaduste erikaalu tõusu arvel (jällegi Poola väljaarvatult). Mis puutub toitainetesse, siis nende erikaalu areng oli maade järgi väga lahkuminev.

	Эстония (в %-%-ах)	Латвия (в %-%-ах)	Литва (в %-%-ах)	Финляндия	Польша ^{*)}
Пищевые продукты .	22	10	11	13	2
Сырые и полуобработанные материалы .	45	75	67	85	96
Изделия . . .	33	15	22	2	2
Всего . . .	100%	100%	100%	100%	100%

Из таблицы явствует, что СССР является для балтийских стран преимущественно поставщиком сырья и полуфабрикатов, ибо в импорте всех стран из СССР преобладающее место (от $\frac{1}{2}$ до свыше $\frac{9}{10}$ всего импорта из СССР) занимают сырье и полуобработанные материалы. Далее идут изделия, стоящие на втором месте у Эстонии, Латвии и Литвы (от 15% до $\frac{1}{3}$ всего импорта). Наконец, пищевые продукты находятся на втором месте у Финляндии (13% импорта) и на последнем третьем — у Эстонии, Латвии и Литвы (от $\frac{1}{9}$ до $\frac{1}{5}$). Доля пищевых продуктов и изделий в польском ввозе и изделий в финском ввозе была ничтожной (по 2%). По сравнению с 1935 г. (см. Бюллетень № 1 — 1936 г.), структура импорта подверглась лишь небольшим изменениям: понизились доли сырых и полуобработанных материалов (кроме Польши), гл. обр. за счет повышения удельного веса изделий (опять-таки за исключением Польши). Что касается пищевых продуктов, то динамика удельного веса их по странам была весьма разной.

Основными импортными товарами из СССР в 1936 г. являлись: у Эстонии — нефтепродукты, железо, удобрения и зерновые, Латвии — нефтепродукты, табак и удобрения, Литвы — нефтепродукты и лес, Финляндии — лес (по-

^{*)} Lõplike andmete põhjal osutub Bülettämis nr. 1 — 1936. a. toodud Poola sisseveo struktuur Nõukogude Liidust 1935. aastal järgmiseks: toitained — 10%, toor- ja poolvalmisained — 85% ja valmissaadused — 5%.

^{*)} По окончательным данным приведенным в Бюллетене № 1 — 1936 г. структура польского импорта из СССР за 1935 г. представляется в следующем виде: пищевые продукты — 10%, сырье и полуобработ. материалы — 85% и изделия — 5%.

jalid (ligi pool kogusisseveost Nõukogude Liidust), naftasaadused ja tubak, ja lõpuks, Poolal — karusnahad, tubak, väetised ja mangaanärits. Need kaubad moodustavad $\frac{1}{2}$ kuni $\frac{4}{5}$ iga üksiku maa Nõukogude sisseveost. Teisejärgulise tähtsusega olid järgmised kaubad, milliste erikaal ulatus 5—10%-le vastava maa üldsisseveost Nõukogude Liidust: Eestil — suhkur, pöllutöömasinad ja raudtee-röpad, Lättil — sool, pöllutöömasinad ja karusnahad, Leedul — sool, kivisüsi, puuvillalõng, -niit ja -rile, väetised, Soomel — teravili ja väelised ja Poolal — töötlemata metallid. Nõukogude Liidu tähtsus üksikute tähtsamate kaupade sisseveos on märgilud allpool.

Balti riikide väljaveo koostist Nõukogude Liitu 1936. aastal iseloomustab järgmine tabel:

Balti väljaveo struktuur Nõukogude Liitu 1936. a.

	Eesti	Läti	Leedu (%-%-des)	Soome *	Poola
Elusloomad . . .	59	54	78	5	—
Toitained . . .	—	—	—	21	3
Toor- ja poolvalmisainmed . . .	17	14	21	24	36
Valmissaadused . . .	24	32	1	50	62
Kokku . . .	100%	100%	100%	100%	100%

Eesti, Läti ja Leedu väljaveole Nõukogude Liitu on iseloomustavaks elusloomade domineerimine ($\frac{1}{2}$ kuni $\frac{4}{5}$ üldväljaveost Nõukogude Liitu), kuna Soome ja Poola omale — valmissaaduste ülekaal (vastavalt $\frac{1}{2}$ ja $\frac{3}{5}$ üldväljaveost). Teisel kohal Eesti ja Läti väljaveos seisavad valmissaadused ($\frac{1}{4}$ ja

* Löplike andmete alusel tuleb Bületään nr. 1-es — 1936. a. toodud Soome väljaveostruktuur Nõukogude Liitu 1935. aastal teha järgmised parandused: elusloomade erikaal võrdub 2%, toitainete — 7%, toor- ja poolvalmisainete — 43% ja valmissaaduste — 48%; edasi, laevade väljavedu ulatus, 5 tüki asemel 8 miljoni marga väärthus, 10 tüki 24 miljoni marga väärthus.

чи половина всего импорта из СССР), нефтепродукты и табак и, наконец, у Польши — пушнина, табак, удобрения и марганцевая руда. Эти товары составляют от $\frac{1}{2}$ до $\frac{4}{5}$ общего советского импорта каждой страны в отдельности. Второстепенное значение имели следующие товары, с удельным весом каждого в 5—10% к общему импорту соответствующей страны из СССР: у Эстонии — сахар, с.-х. машины и жел.-дор. рельсы, Латвии — соль, с.-х. машины и пушнина, Литвы — соль, каменный уголь, хл.-бум. пряжа, шнитки и ткани, удобрения, Финляндии — зерновые и удобрения и у Польши — черные металлы не в деле. Значение СССР в ввозе отдельных важнейших товаров обрисовано ниже.

Состав экспорта балтийских стран в СССР за 1936 г. характеризуется следующей таблицей:

Структура балтийского экспорта в СССР в 1936 г.

	Эстония	Латвия (в %-%-ах)	Литва	Финляндия	Польша
Животные . . .	59	54	78	5	—
Пищевые продукты . . .	—	—	—	21	2
Сырые и полуобработанные материалы . . .	17	14	21	24	36
Изделия . . .	24	32	1	50	62
Всего . . .	100%	100%	100%	100%	100%

Характерным для эстонского, латвийского и литовского вывоза в СССР является доминирование живых животных (от $\frac{1}{2}$ до $\frac{4}{5}$ всего экспорта в СССР), а для финского и польского — преобладание изделий (соответственно $\frac{1}{2}$ и $\frac{3}{5}$ всего экспорта). На втором месте в экспорте Эстонии и Латвии стоят изделия ($\frac{1}{4}$ и

*) На основе окончательных данных следует в приведенной в Бюллетене № 1 — 1936 г. структуре финского экспорта в СССР за 1935 г. сделать поправки: доля животных равна 2%, пищевых продуктов — 7%, сырых и полуобработанных материалов — 43% и изделий — 48%; далее вывоз судов составил, вместо 5 шт. стоимостью в 8 млн. мар., 10 шт. стоимостью в 24 млн. мар.

$\frac{1}{3}$ väljaveost), kuna Leedul, Soomel ja Poolal — toor- ja poolvalmisained ($\frac{1}{5}$ kuni $\frac{1}{3}$). Kolmandal kohal asuvad Eesti ja Läti väljaveeos toor- ja poolvalmisained (vastavalt $\frac{1}{6}$ ja $\frac{1}{7}$ üldväljaveost), Soome omas aga — toitained ($\frac{4}{5}$). Valmissaaduste osatähtsus Leedu väljaveeos, elusloomade — Soome ja toitainete — Poola väljaveeos on tähtsusetud, võrdudes 1—5%. Hoopis puudub toitainete väljavedu Eestist, Lälist ja Leedust ning elusloomade väljavedu Poolast. Võrreldes 1935. aasta väljaveo struktuuriga, osutub, et köigil maadel tõusis elusloomade osatähtsus, nimelt nii toitainete (peale Soome ja Poola, kus nad tõusid) kui ka toor- ja poolvalmisainete languse arvel (peale Leedu ja Poola). Samuti näitas kasvu valmissaaduste osatähtsus köigil maadel, Leedu ja Poola jällegi väljavatult.

Tähtsamad väljaveokaubad Nõukogude Liitu, millised haarasid $\frac{3}{4}$ kuni peagu kogu Nõukogude väljaveosumma igast maaast, olid 1936. aastal järgmised.* Eesti — sead (16 tuhat tükki 1,2 miljoni krooni väärtuses), tallanahk (624 tuhat kr.), toornahad (463 tuhat kr.) ja veised (2 tuhat tükki 426 tuh. kr. väärtuses). Läti — sead (27 tuhat tükki 1,5 miljoni lati väärtuses), tallanahk (1,2 miljonit latti), veised (3,5 tuhat tükki 708 tuh. lati väärtuses) ja toornahad (601 tuhat latti). Leedu — sead (89,9 tuhat tükki 7,1 miljoni liti väärtuses) ja ristikheina seemned (1,9 miljonit litti). Soome — masinad (10,2 miljonit marka), karjasaadused, peamiselt piimasaadused, (7,3 miljonit marka), tallanahk (ca 5 miljonit marka) ja tselluloos (ca 4 miljonit marka). Poola — raud ja teras töötlemata (ca 5 miljonit slotti) ja seemned (ca 2,8 miljonit slotti). Järelikult Eesti, Läti

$\frac{1}{3}$ экспорта), а в экспорте Литвы, Финляндии и Польши — сырье и полуобработанные материалы (от $\frac{1}{5}$ до $\frac{1}{3}$). Третье место занимают в эстонском и латвийском вывозе сырье и полуобработанные материалы (соответственно $\frac{1}{6}$ и $\frac{1}{7}$ всего вывоза), а в финском — пищевые продукты ($\frac{1}{5}$). Доли изделий в литовском экспорте, животных в финском и пищевых продуктов в польском являются ничтожными, составляя 1—5%. Совершенно отсутствует экспорт пищевых продуктов из Эстонии, Латвии и Литвы и животных из Польши. При сравнении со структурой экспорта 1935 г. оказывается, что по всем странам повысилась доля животных, именно за счет снижения как пищевых продуктов (кроме Финляндии и Польши, где они повысились), так и сырых и полуобработанных материалов (кроме Литвы и Польши). Точно также показала рост доля изделий у всех стран, за исключением Литвы и Польши.

Важнейшими экспортными товарами в СССР, охватывающими от $\frac{3}{4}$ до почти всей суммы советского вывоза каждой страны, были в 1936 г. следующие.* Эстония — свиньи (16 тыс. шт. стоимостью в 1,2 млн. кр.), подошвенная кожа (624 тыс. кр.), сырье кожи (463 тыс. кр.) и крупный рогатый скот (2 тыс. шт. стоимостью в 426 тыс. кр.). Латвия — свиньи (27 тыс. шт. стоимостью в 1,5 млн. лат.), подошвенная кожа (1,2 млн. лат.), крупный рогатый скот (3,5 тыс. шт. стоимостью в 708 тыс. лат.) и сырье кожи (601 тыс. лат.). Литва — свиньи (89,9 тыс. шт. стоимостью в 7,1 млн. лит.) и клеверные семена (1,9 млн. лит.). Финляндия — машины (10,2 млн. мар.), продукты скотоводства, гл. обр. молочные продукты, (7,3 млн. мар.), подошвенная кожа (ок. 5 млн. мар.) и целлюлоза (ок. 4 млн. мар.). Польша — железо и сталь в деле (ок. 5 млн. злот.) и семена (ок. 2,8 млн. злот.). След., в экспорте Эсто-

*) Balti valuutade aastakeskmised kursid olid 1936. aastal järgmised: 1 Läti latt = 1,07 krooni, 1 Leedu litt = 63 senti, 1 Soome mark = 8 senti ja 1 Poola slott = 70 senti.

*) Среднегодовые курсы балтийских валют были в 1936 г. следующие: 1 эст. крона = 1,37 руб., латв. лат = 1,47 руб., 1 лит. лит = 85 коп., 1 финская марка = 11 коп., 1 польский злотый = 95 коп. — принимая за основу новый неизмененный курс рубля: 1 руб. = 4,25 франц. франка.

ja Leedu väljaveos valitsevad elusloomad, Poola väljaveos metallid, ja ainult Soome väljavedu omab suurema mitmekesisuse. Vähemtähtsatest kaupadest on silmapaistvamateks järgmised (igalühel erikaal alla 10% vastava maa üldväljaveost Nõukogude Liitu): Leedu väljaveos veised (2,2 tuhat tükki 732 tuh. litiväärtuses), Soome — tornahad (ca 2 miljonit marka) ja paber (ca 2 milj. mk.).

Nõukogude Liidu tähtsus Balti riikide väliskaubanduses näitab järgmine tabel:

**Nõukogude Liidu osatähtsus
Balti väliskaubanduses 1936. a.**

	Eesti	Läti	Leedu	Soome *	Poola
(% % -des vastava maa üldsisse- vältjaveost)					
Sissevedu Nõukogude Liidust	5,8	2,9	9,4	2,2	1,6
Väljavedu Nõukogude Liitu	3,3	3,0	5,3	0,5	0,9

Tabelist järgneb, et mitte ühelegi Balti riigile Nõukogude sissevedu ja väljavedu ei oma kuigi suurt tähtsust: Nõukogude sisseveo osatähtsus Balti riikide sisseveos kõigub 1936. aastal 1,6% ja 9,4% vahel, kuna Nõukogude väljaveo osatähtsus nende väljaveos 0,5% ja 5,3% vahel. Erineb vaid Leedu, mille sisseveos Nõukogude Liidu osatähtsus võrdus 9,4%-le ja väljaveos 5,3%-le; teiste Balti riikide juures ta ei ületanud 5,8% sisseveos ja 3,3% väljaveos. Kui võtta Balti sisseveo kogusumma Nõukogude Liidust, siis selle erikaal Balti riikide üldsisseveos moodustab 2,7% 3,1% vastu 1935. aastal ja 3,5% vastu 1934. aastal; väljaveo erikaal on veelgi madalam — 1,3% Balti riikide üldväljaveost 1,9% vastu 1935. aastal ja 2,4% vastu 1934. aastal. Nii siis Nõukogude Liidu osasisseveos kui ka väljaveos viimaste aastate kestel järjekindlalt nõrgeneb. Kuid ka Nõukogude Liidu väliskaubanduses Balti riikide kaal samuti pole suur, ulatuses 1936. aastal Nõukogude sisseveos umbes 2,5% ja väljaveos umb. 3,7%-le.

*) Lõpliku kokkuvõtte järgi Nõukogude Liidu erikaal Soome sisseveos 1935. aastal moodustas 3,3% ja väljaveos 1,1%.

ни, Латвии и Литвы господствуют живые животные, в экспорте Польши металлы, и только финский экспорт обладает большим разнообразием. Из менее важных товаров выделяются следующие (с удельным весом каждого ниже 10% всего экспорта данной страны в СССР): в экспорте Литвы — крупный рогатый скот (2,2 тыс. шт. стоимостью в 732 тыс. лит.), Финляндии — кожсыре и бумага (по 2 млн. мар.)

Значение СССР для внешней торговли балтийских стран иллюстрируется следующей таблицей:

Доля СССР во внешней торговле балтийских стран в 1936 г.

*

	Эстония.	Латвия.	Литва.	Финляндия.	Польша.
(в % % -ах к общ. импорту или экспорту соотв. страны)					
Импорт из СССР	5,8	2,9	9,4	2,2	1,6
Экспорт в СССР	3,3	3,0	5,3	0,5	0,9

Импорт из СССР 5,8 2,9 9,4 2,2 1,6

Экспорт в СССР 3,3 3,0 5,3 0,5 0,9

Из таблицы следует, что ни для одной балтийской страны советский импорт и экспорт не имеют сколько-нибудь важного значения: удельный вес советского импорта в импорте балтийских стран колеблется в 1936 г. от 1,6% до 9,4%, а доля советского экспорта в их экспорте — от 0,5% до 5,3%. Выделяется одна лишь Литва, в импорте которой доля СССР составила 9,4% и в экспорте 5,3%; для других балтийских стран она не превысила 5,8% по импорту и 3,3% по экспорту. Если взять всю сумму балтийского импорта из СССР, то доля его в общем импорте балтийских стран составит 2,7% против 3,1% в 1935 г. и 3,5% в 1934 г.; доля экспорта еще ниже — 1,8% всего экспорта балтийских стран против 1,9% в 1935 г. и 2,4% в 1934 г. Таким образом, роль СССР как в импорте, так и экспорте неуклонно ослабляется за последние годы. Но и во внешней торговле СССР роль балтийских стран также невелика, составляя в 1936 г. в советском импорте ок. 2,5% и в экспорте ок. 3,7%.

*) Согласно окончательной сводке, удельный вес СССР в финском импорте 1935 г. составил 3,3% и в экспорте 1,1%

Vaatamata Nõukogude Liidu väikesele tähtsusel Balti riikide väliskaubanduses, on üksikutes tähtsamates kaupades Nõukogude Liidu erikaal siiski kõrge, nimelt Eestile, Lätile ja Leedule. Näiteks, Nõukogude osatähtsus naftasaadustesse sisseveos ulatus 1936. aastal $\frac{1}{4}$ kuni $\frac{2}{3}$, soola — $\frac{1}{2}$ kuni $\frac{3}{4}$; metsamaterjalide alal Nõukogude erikaal oli Leedu sisseveeos umbes 90% ja Soome omas 75%. Eesti, Läti ja Leedu väljaveos oli Nõukogude tähtsus suur sigade ($\frac{1}{4}$ kuni 60%), veiste ($\frac{1}{3}$ — 100%), tallanaha (95%—100%) suhtes; Soome väljaveos on ta erikaal kõrge loomade (40%) ja mitmesuguste masinate ($\frac{1}{2}$) alal. — Teiselpoolt ka Nõukogude Liidu väliskaubandusele Balti riikide osatähtsus mõnes kaubas on suur: nii otsid Balti riigid 1936. aastal $\frac{2}{3}$ Nõukogude soola ja tubaka väljaveost, $\frac{1}{4}$ vätiste ja pöllutöömasinate väljaveost; Nõukogude Liidu poolt imporditud elusloomadest ja töötletud nahkatest Balti riigid andsid üle veerandi, seemnetest — üle poole.

Nõukogude transiidi läbikäigud üle Balti riikide on toodud järgmises tabelis, kusjuures Läti suhtes tuleb arvestada lhk. 24-a märkuses öelduga:

Nõukogude transiit läbi Balti riikide.

	1935. a.	1936. a.
	(1000 tonni)	
Eesti	0,7	12,7
Läti	238	201
Leedu	106	218
Kokku	345	432

Transiidi kohta läbi Soome ja Poola andmeid pole olemas. Toodud tabelist selgub, et kui Nõukogude transiidi kogusumma üle Eesti, Läti ja Leedu suurenes 1935. aasta vastu veerandi võrra, siis seejuures ta läbikäigud Läti kaudu vähe (16% võrra) langejad, kuna Leedu kaudu vastuoksa, kahekordistusid. Transiidi läbikäigud läbi Eesti, kuigi suurenedes, püsivad tähtsuseltena, mis seletub sellega, et tal puudub soodne veetee tähtsaima transiitkauba — metsamaterjalide — parvetamiseks. Valdav enamus transiidist koosneb metsamaterjalist, muudest kaupadest on silmapaistvam kivisüsi. Peagu kogu transiit tuli Nõukogude Liidust, ja ainult tühiselt väike osa suundus Nõuk. Liitu.

Несмотря на небольшое значение СССР для внешней торговли балтийских стран, по отдельным важнейшим товарам доля СССР все же высока, именно для Эстонии, Латвии и Литвы. Напр., доля СССР в ввозе нефтепродуктов составила в 1936 г. от $\frac{1}{4}$ до $\frac{2}{3}$, соли — от $\frac{1}{2}$ до $\frac{3}{4}$; по лесоматериалам доля СССР равнялась в импорте Литвы ок. 90% и Финляндии 75%. В области экспорта Эстонии, Латвии и Литвы значение СССР велико по свиньям (от $\frac{1}{4}$ до 60%), крупному рогатому скоту ($\frac{1}{3}$ —100%), подошвенной коже (95%—100%); в финском экспорте высока доля его по скоту (40%) и разным машинам ($\frac{1}{3}$). — С другой стороны, и во внешней торговле СССР значение балтийских стран по некоторым товарам высоко: так, балтийские страны закупили в 1936 г. $\frac{2}{3}$ советского экспорта соли и табака, $\frac{1}{4}$ экспорта удобрений и с.-х. машин; из импортированных СССР животных и выделанных кож балтийские страны дали свыше четверти, из семян — свыше $\frac{1}{2}$.

Обороты советского транзита через балтийские страны даны в следующей таблице, причем относительно Латвии необходимо учесть выноску к стр. 24:

Советский транзит через балтийские страны.

	1935 г.	1936 г.
	(1000 тонн)	
Эстония	0,7	12,7
Латвия	238	201
Литва	106	218
Всего	345	432

Относительно транзита через Финляндию и Польшу данных нет. Из таблицы явствует, что при расширении общей суммы советского транзита через Эстонию, Латвию и Литву против 1935 г. на четверть обороты его через Латвию немного (на 16%) пали, а через Литву, напротив, удвоились. Обороты транзита через Эстонию, хотя и выросли, но продолжают оставаться ничтожными, что об'ясняется тем, что у нее отсутствует удобный водный путь для сплава важнейшего транзитного товара — леса. Подавляющее большинство транзита состояло из лесоматериалов; из остальных товаров выделяется каменный уголь. Почти весь транзит шел из СССР, и только ничтожная часть — в СССР.

Nõukogude Liidu majandus.

Экономика СССР.

Väliskaubandus.*)

ВНЕШНЯЯ ТОРГОВЛЯ.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

Nõukogude Liidu väliskaubanduse tulemused 1936. aastal, kõrvutatult eelmise 1935. aastaga, osutusid üldjoontes järgmisteks (võrreldavuse sihiga on ka 1935. a. andmed arvestatud ümber uue kursi alusel: 1 rbl. = 4,25 Prantsuse franki):

Väliskaubandus.	
Внешняя торговля.	
1935. a.	1936. a.
(miljon. rbl., praegune kurss: 1 rbl. = ca 71 senti)	
Sissevedu 1.057	1.353
Väljavedu 1.609	1.359
Üldläbikäik 2.666	2.712
Saldo +552	+6

Möödunud 1936. aasta oli väliskaubandusele tähtis seepoolest, et sel aastal lõppes väliskaubanduse üldläbikäigu langus, mis kestis juba pikemat aega, alates 1931. aastast. Üldläbikäik suurennes, võrreldes 1935. aastaga, 1,7 prots. võrra, ja seda täieliselt sisseveo arvel, milline tunduvalt tõusis — 296 miljoni rbl., ehk 28 prots. võrra. Väljavedu seevastu langes 250 miljoni rbl., ehk 15,5 protsendi võrra. Tulemusena aktiivne saldo, milline ulatus 1935. aastal 552 miljoni rublani, aruandearaablast peagu kadus, moodustades vaid 6 miljonit rbl. Tähtis on seejuures märkida, et viiendiku üldsisseveost (283 miljonit rbl.) moodustas kaupade sissevedu Jaapanist Ida-Hiina raudtee eest maksetava tasu arvel ning Inglisega, Tsheehhoslovakkia-ga ja Saksaga sõlmitud pikaajalise finants-

*) Käesolevas ülevaates toodud 1935. a. tulemused väliskaubanduse, tööstuse ja köigi teiste majandusharude kohta on enamjaolt lõplikud ja sellest tingitult vähe erinevad möödunud aasta Bületäämis nr. 1 toodud eel-tulemustest. 1936. a. tulemused on igalpool esialgsed.

krediidi kokkulepete alusel. Ilma selle sisseveota oleks üldsissevedu jäänud püsima eelmine aasta tasemele.

Sisseveo koostises leidsid aset järgmised muudatused:

	Sissevedu. — Импорт.	
	1935. a. milj. rbl.	1936. a. milj. rbl.
Elusloomad . .	41	3,9
Toitained . .	92	8,7
Toor- ja pool- valmisained	464	43,9
Valmissaadused	460	43,5
Kokku	1.057	100%
		1.353 100%

Tunduv sisseveo tõus, 1935. aastaga võrreldes, oli peagi terveit tingitud valmissaadustest, millede sissevedu suurennes ligi $\frac{2}{3}$ võrra; märksa tõusis ka elusloomade sissevedu, kuna toitained ja toor- ning poolvalmisained jäid ligikaudu 1935. a. tasemele. Kõige selle tagajärjel valmissaaduste erikaal sisseveos tõusis suuresti — 43,5 prots.-lt 54,5 prots.-le, ulatudes seega üle poole kogu sisseveost; vähe tõusis ka elusloomade osatähtsus — 3,9 prots. pealt 4,1-le, kuna toitained langesid 8,7 prots.-lt 6,5-le ja toor- ning poolvalmisained 43,9 pealt 34,9 prots. peale. Võttes aga sisseveo jaotuses tarvituststarbe järgi, oli areng järgmine:

Sisseveo struktuur tarvitus-
otstarbe järgi.

Структура импорта по признаку назначения.

	1935. a. milj. rbl.		1936. a. milj. rbl.	
	%%		%%	
Tootmisvahendid	920	87,1	1.210	89,5
Tarvituskaubad	137	12,9	143	10,5
Kogu sissevedu	1.057	100%	1.353	100%

Nagu sellest näha, koosneb sissevedu valdavas enamuses tootmisvahenditest (toor- ja poolvalmisainetest, masinatest, tööriistadest), kusjuures nende osatähtsus veelgi suurennes — 1935. aasta 87,1 prots. pealt 89,5 peale, nii et tarvituskaupadele jää 1936. aastal vaid 10,5 prots. sisseveost. Absoluutsummalt aga

suurenes mõne protsendi võrra ka tarvitus-kaupade sissevedu, kuid lõviosa üldsisseveo tõusust langes tootmisvahenditele, millede sis- sevedu kasvas kolmandiku võrra.

Tähtsamate sisseveokaupade järgi olid muudatused järgmised (tabel haarab umbes 80 prots. sisseveo üldvärtusest):

Tähtsamad sisseveokaupad.

Важнейшие импортные товары.

	1935. a.	1936. a.
	tuh. milj. rbl.	tuh. milj. rbl.
	tonn.	tonn.

Elusloomad:

Veised (tuh. tük.)	14	(132)	17
Lambad ja kitsed (tuh. tük.)	17	(972)	20
Sead (tuh. tük.)	9	(132)	13
Toitained:			
Tee	24	30	12
Kala, heeringad	23	15	30
Riis	39	10	53
Toor- ja poolvalmisained:			
Karusnahad töötlemata	0,6	24	0,8
Toornahad	20	29	19
Kautshuk toores	38	62	31
Vill	32	63	26
Puuvill ja jäänused	44	71	17
Mustmetallid töötlemata (raud jne.)	7	25	3
Värvilised metallid töötlemata	76	113	92
Valmissaadused:			
Mustmetallid ja nende teosed	384	141	283
Katlad ja masinad	33	156	101
Elektrimasinad ja -aparaadid	7	20	18
Laevad (tük.) (168)	39	(165)	30

Põhi kaupadeks osutuvad, kui kõrvale jätkata kõrvalisema tähtsusega põhirühmad — elusloomad ja toitained: toor- ja poolvalmisainete rühmas metallid ($\frac{1}{3}$ rühma üldsisseveost) ja vill ning puuvill (kokku $\frac{1}{4}$); valmissaaduste rühmas — mitmesugused masinad (üle $\frac{1}{2}$ kõigist valmissaadustest). Kui juure arvata ka toor- ja poolvalmisainete hulka kuuluvad metallid, siis osutub, et metallid ja metallteosed kõik kokku moodustavad valdava enamuse — ligi $\frac{2}{3}$ — kogu sisseveost. Ühtlasi selgub tabelist, et üldsisseveo tõus on peaosas tingitud masinate sisseveo suurenemisest enam kui $2\frac{1}{2}$ -kordseks. Tähelpanu aratab veel puuvilla sisseveo järsk langus.

Kuidas jaguneb sissevedu peamiste sisseveomaade järgi, näitab järgmine tabel:

Tähtsamad sisseveomaad.

Важнейшие импортные страны.

	1935. a.	1936. a.		
	milj. rbl.	%%	milj. rbl.	%%
Saksa	95	9,0	308	22,8
P.-A. Ühendriigid	129	12,2	209	15,4
Inglise	190	18,0	204	15,1
Iraan	91	8,6	91	6,7
Holland	86	8,1	73	5,4
Jaapan	48	4,5	62	4,6
Belgia-Luksemburg	40	3,8	47	3,5
Tsshehhoslovakia	26	2,5	43	3,2
Prantsuse	77	7,3	42	3,1
Muud maad	275	26,0	274	20,2

Sisseveomaade suhtes on asset leitud suured muudatused. Senine juhiv sisseveomaad — Inglise (kuigi sissevedu seal vähene tõusis finantskrediidi töttu) on 1936. aastal Saksa ja P.-A. Ühendriikide poolt törjutud kolmandale kohale. Sissevedu Saksast tõusis, peamiselt tema poolt N. Liidule antud pikaajalise finantskrediidi töttu, kolmekordseks, ja seeaga asus Saksa I kohale sisseveomaade seas; ligi veerand sisseveost tuli seal. Tõusu näitas veel sissevedu eriti P.-A. Ühendriikidest, Jaapanist ja Tschehhoslovakkiast, vähemal määral Belgia, kuid langust — Hollandist ja eriti Prantsusest ja ainult Iraanist jäi endiseks. Üldsisseveo suur tõus on peamiselt tingitud just Saksast ja P.-A. Ühendriikidest.

Väljaveo koostis osutub järgmiseks, 1935. aastaga võrreldes:

Väljavedu. — Экспорт.

	1935. a.	1936. a.		
	milj. rbl.	%%	milj. rbl.	%%
Elusloomad	0,2	—	0,1	—
Toitained	305	19,0	181	13,4
Toor- ja poolvalmisained	997	62,0	908	66,8
Valmissaadused	307	19,0	270	19,8
Kokku	1.609	100%	1.359	100%

Väljaveo langusele 1935. a. vastu aitasid kaasa kõik põhikauparühmad, eriti aga toitained, milledele langeb suur enamik väljaveost, osatähtsus tõusis 62 prots. pealt 66,8 peale, samuti ka valmissaaduste oma — 19 prots. pealt 19,8 peale, kuna toitainete erikaal laskus 19 prots.-lt 18,4-le. Tootmisalade järgi muutus väljaveo struktuur järgmiselt:

Väljaveo struktuur tootmisalade järgi.

Структура экспорта по отраслям производства.

	1935. a.	1936. a.		
	milj. rbl.	%%	milj. rbl.	%%
Tööstussaadused	1.179	73,7	1.084	79,7
Pöllumajandus-saadused	430	26,3	275	20,3
Kogu väljavedu	1.609	100%	1.359	100%

Tööstusliku päritoluga kaupade väljavedu, mis niikuinii omab valitseva seisukoha üldväljaveos, moodustades sellest $\frac{1}{3}$ ümber, on 1936. aastal veelgi tõusnud — 73,7 prots. pealt 79,7 peale. Seega põllumajandussaaduste väljaveo osatähtsus langes vastavalt 26,3 prots. pealt 20,3 peale. Sellane suur tööstusliku väljaveo osatähtsus annab tunnistust Nõukogude Liidu körgest industrialiseerumise tasemest. Üldväljaveo languse põhjustas eeskätt põllumajandussaaduste väljaveo vähennemine kolmandiku võrra, kuna tööstussaaduste langus piirdus 8 protsendiga.

Järgmises tabelis on toodud väljaveo koostis põhikaupade järgi, millede peale langes kokku umbes 80 prots. üldväljaveost:

Tähtsamad väljaveokaubad.

Важнейшие экспортные товары.

	1935. a.	1936. a.
	tuh. tonn.	milj. rbl. tuh. tonn.
Toitained:		
Teravili	1.519	162 322 36
Või	29	43 23 42
Suhkur	76	24 163 33
Toor- ja poolval-		
mised:		
Lina ja takud	59	86 57 78
Karusnahad töötla-ta	1,6	68 1,8 103
Metsamaterjalid	6.638	334 2.751 323
Naftasaadused	3.368	193 2.499 155
Ärtsid ja mineraalid	—	90 — 72
Kivistüsi	2.248	43 1.866 43
Valmissaadused:		
Karusnahad töötletud	1,2	64 0,7 52
Metallkaup ja elekt-		
rotehn. teosed	—	20 — 23
Puuvillateosed	27	80 206 64
Vineer	127	32 129 35

Toitainetes on tähtsamateks kaupadeks teravili, või ja suhkur (igaüks umbes $\frac{1}{5}$ toitainete üldväljaveost); toor- ja poolvalmisiainetes — metsamaterjalid ($\frac{1}{3}$) ja valmissaadustes — puuvillateosed ($\frac{1}{4}$) ja karusnahad ($\frac{1}{5}$). Tabelist nähtub, et peapõhjuseks üldväljaveo languse oli teravilja vähennemine $4\frac{1}{2}$ -kordset; kuid ka kõik teised tähtsamad kaubad näitasid langust, peale suhkru, tugevasti tõusnud karusnahkade, metallkauba ja vineeri.

Tähtsamateks väljaveomaadeks olid:

Tähtsamad väljaveomaad.

Важнейшие экспортные страны.

	1935. a.			1936. a.
	milj. rbl.	%	milj. rbl.	%
Inglise	378	23,5	362	26,6
P.-A. Ühendriigid	116	7,2	130	9,6
Saksa	289	18,0	117	8,6
Prantsuse	79	4,9	103	7,6
Belgia-Luksemburg	89	5,5	88	6,5
Iraan	69	4,3	63	4,6
Holland	71	4,4	54	4,0
Mongoolia	51	3,2	50	3,7
Itaalia	53	3,3	42	3,1
Muud maad	414	25,7	350	25,7

Ingliste jää püsima esimesele kohale väljaveomaade seas, kuigi väljavedu sinna vähe hakanedes; veerand kogu väljaveost suundus sinna. Väljavedu Saksasse näitas suurt, $2\frac{1}{2}$ -kordset langust, ja seetõttu ta taganes endiselt II kohalt kolmandale, kuna ta üsemele astusid P.-A. Ühendriigid, kuhu väljavedu vähe tõusis. Tunduvat tõusu näitas veel väljavedu ainult Prantsusse, kuna kõigisse muudesse tähtsamatesse maadesse tallinges, eriti märgatavalalt Hollandisse. Üldväljaveo languse peateguriks oli ülijärsk läbikäikude kahanemine Saksaga, peamiselt seoses asjaoluga, et sinna väljaveetavate kaupade eest pole võimalik saada täisväärtuslikku välisvaluutat.

Kokkuvõttes kujunesid bilansid tähtsamate maadega järgmisteeks:

Bilansid tähtsamate maadega.

Балансы с важнейшими странами.

	1935. a.	1936. a.
	(miljon. rbl.)	
Inglise	+188	+158
Saksa	+194	—191
P.-A. Ühendriigid	—13	—79
Iraan	—22	—28
Prantsuse	+ 2	+ 61
Belgia-Luksemburg	+ 49	+ 41
Holland	—15	—19
Jaapan	—24	—34
Mongoolia	+ 16	+ 18
Tseshhoslovakia	—20	—33
Itaalia	+ 28	+ 36
Muud maad	+169	+ 76

Üldbilansi aktiivsuse peagu täielik likvideerumine on tingitud peamiselt bilansi muutumisest Saksaga väga aktiivsest sama suuresti passiivseks ja sissevedu sealta ületab nüüd $2\frac{1}{2}$ -kordset väljaveo. Ingliste jää bilanss edasi tugevasti aktiivseks (välvavedu ületab ligi kahekordset sisseveo sealta), kuigi vähe nõrgemalt. Bilanss halvenes veel P.-A. Ühendriikidega, Iraaniga, Belgiaga, Hollandiga, Jaapaniga ja Tšehhoslovakiaiga, kuna paranes Mongooliaga ja Itaaliaga, eriti aga Prantsusega.

Transiidi läbikäigud läbi Nõukogude Liidu ulatusid 1936. aastal 62 tuh. tonnile, 110 miljoni rbl. väärthus, 1935. aastal olnud 140 tuh. tonni vastu, samuti 110 miljoni rbl. väärthus. Seega on tonnashilt langus suur, kuigi väärthuselt transiit jää endisele tasemele. Peagu kogu transiit toimus Iraani ja Lääne-Euroopa riikide (eeskätt Saksa) vahel. Mis kaubakoostisse puutub, siis ülekaalus on metallid ja metalliteosed, eriti masinad (Iraani) ning kuivatatud puuvili ja riis (Iraamist).

Lõpuks toome andmeid nende kaupade sisseevo kohta Nõukogude Liitu 1936. aastal, millised võksid teatavat huvi pakkuda Eesti eksportijatele. See loetelu on mõeldud täiendusena ülaltoodud tähtsamate

sisseveokaupade tabelile, ja sellesse on märgitud kaubad, millede sissevedu polnud väiksem kui 100 tuhat rubla; samad andmed eelmine 1935. aasta kohta on toodud Büle-täänis nr. 1 — 1936. a.

	Tonn.	1000 rbl.
Hobused	(6,8 tuh. tk.)	4.316
Värske aiaavili	2.871	381
Kuivatatud marjad	65	171
Liha (ilma metslin-nu-)	1.316	1.114
Piim konserv. ja kon-denseeritud	191	200
Või värske	86	356
Või sulatatud	129	513
Juust	343	568
Värske kala	4.199	6.056
Heeringad ja muu soolatud jne. kala	26.060	8.440
Sooled	251	4.583
Lihakonservid	50	110
Kalakonservid	103	117
Puuvilja- ja marja-konservid	324	328
Oravanahad töötlemata	(725 tuh. tk.)	1.879
Rebasenahad "	(58 tuh. tk.)	859
Veisenahad "	(385 tuh. tk.)	12.536
Hobusenahad "	(49 tuh. tk.)	595
Tallanahk ja masina-rihmanahk	2.458	10.250
Vasikanahad töötlet	56	1.350
Tsement	100.233	1.987
Tselluloos	2.699	469
Papp	467	136
Paber	598	591
Villane lõng	1.156	10.163
Villane riie	331	6.016
Jõhvid	101	256
Muud loomakarvad	2.293	5.420
Puuvillarie	209	779
Nõörkaup	233	177
Trikotaashkaup	35	275
Riietussemed	123	978
Kaltsud	8.883	12.011
Aurukatlad	570	601
Külmatusmasinad	1.426	7.723
Telefoniaparatuur	72	2.415
Vedurlaeval	(96 tk.)	1.411
Puksirulaevad	(33 tk.)	1.891
Kaubalaevad	(13 tk.)	24.055
Nahast jalanoöd	20	183

Väliskaubandus 1937. a. algul.

Внешняя торговля в начале 1937 г.

Nõukogude Liidu väliskaubanduse läbi-käike käesoleva aasta esimesel kahel kuul (jaan.—veebr.) iseloomustab lühidalt järg-mine tabel:

	Jaan.-veebr. 1936. a.	Jaan.-veebr. 1937. a.
(miljon. rbl.)		
Sissevedu	154	194
Väljavedu	134	145
Üldläbikäik	288	339
Saldo	—20	—49

Väliskaubanduse tōus jatkub ka 1937. aastal: üldläbikäik tōusis 17,4 prots. võrra 1936. a. samade kuude (jaan.—veebr.) vastu. Seejuures näitas tōusu mitte ainult sissevedu (26 prots.), vaid ka väljavedu, kuigi vähemal määral (8,2 prots.). Bilansi passiivsus suurenedes 20 tuh. rublalt 49 tuhande peale. Sisseveo tōusu põhjustasid toor- ja poolvalmisaadused; teised kaubarühmad langesid. Väljaveo tōus toimus köigis põhikaubarühmades, eriti valmissaadustes.

Kaubanduskokkulepped.

Торговые соглашения.

24. detsembril 1936. a. allakirjutatud protokolliga pikendati 1937. aasta peale Nõukogude-Saks ka kokkuleppe maksvus, millega reguleeritakse mõlema maa vahelisi kaupade ja maksmiste läbikäike. Ühtlasi ka 200 miljonit marga suuruse krediidi raamides (Nõukogude-Saks ka majanduskokkulepe 9. aprillist 1935. a.) Nõukogude poolt antavate tellimiste lõpptähtpäev lükati edasi 31. märtsini 1937. a.

17. detsembril 1936. a. sõlmitud kokkuleppega pikendati Prantsuse-Nõukogude ajutise kaubanduskokkuleppe maksvus kuni 1937. aasta lõpuni. Mõne kauba suhtes suurendati Nõukogude väljaveo-kontingente sinna.

23. jaanuaril 1937. a. sõlmiti Leedu ja Nõukogude Liidu vahel suuline kaubanduskokkulepe. Läbirääkimised kokkulekke täle algasid juba detsembri keskpaiku, millal Moskvat külastas Leedu delegatsioon, mille koosseisu kuulusid välisministeeriumi majandusosakonna direktor, Leedu põllumajandussaaduste väljaveoorganisatsiooni „Maistas“ esimees ja selle eksportosakonna direktor ning delegatsiooni sekretär.

Sissevedu Ida-Hiina raudtee müügilepingu alusel.

Импорт на основе договора о продаже Кит.-Вост. жел. дороги.

Ida-Hiina raudtee müügilepingu kohaselt Jaapani ja Mandshukuo on kohustatud müügi-hinna arvel Nõukogude Liidule tasuta andma mitmesuguseid kaupu 93,3 miljoni yeni väär-tutes (1 yen = ca 75 senti). Kuni 1937. jaanuari algpäevaleni on Nõukogude Liit sellest summast juba 60 miljoni yeni eest kaupu kätte saanud. Kaupade koostis on kaunis kirju, peamiselt metallid ja metallteosed (masinad, laevad, torud, kaablid jne.), edasi soja-

oad, tekstiilsaadused, tee, kalapüügiriistad, tsement jne. Leping peab 1938. a. märtsiks täidetud olema.

Muudatusi väliskaubanduslikes ühingutes.

Изменения во внешнеторговых об'единениях

„Tekstilimport”, „Lektenhsõrjo” ja „Avtomotoeksport” on likvideeritud. Asutati uus

ühing „Promsõrjoimport”, millele allub metallide, villa, puuvilla, kautshuki, kultsude sissevedu, kuna likvideeritud „Lektehsõrjo” funktsioonid läksid enamuses üle „Rasnoeksportile” ja „Avtomotoeksporti” omad — „Tehnoeksportile“.

Stahaanowlik liikumine ja töötajate elutaseme tõus.

СТАХАНОВСКОЕ ДВИЖЕНИЕ И ПОДЪЕМ ЖИЗНЕННОГО УРОВНЯ ТРУДЯЩИХСЯ.

Möödunud aastal Genfis Rahvasteliidu juures asseteidnud rahvusvahelisele töökonverentsile Rahvusvahelise tööbüroo direktori Harold Butler'i poolt esitatud aruandes pühendati suurt tähelepanu Nõukogude Liidule. Aruandes konstateeriti rohkete andmete alusel väga edukat rahvamajanduse arengut Nõukogude Liidus, märkides muuseas, et Nõukogude tööstus on oma toodangu suurrendanud, vörreltes 1929. aastaga, kolmekordseks, kuna maailma tööstustoodang alles niiud hakkab ületama oma 1929. aasta taset. Rahva sissetulekute tõusu ühe tähtsama tegurina mainiti stahaanovlikku liikumist, mis seda võimaldas tööproduktiivsuse tohutu kasvu töötu. Aruande sõnade järgi olevat stahaanovliku liikumise populaarsus „patriootliku vaimustuse nähteid, mis Nõukogude Liidu tööstuslikule arengule andvat määratuma jõu. Nõukogude Liidu kõigi jöupingutuste konkreetsed tulemused hakkavad selgelt avalduma elutaseme tõusu.”

Läbirääkimistel aruande üle võttis sõna Nõukogude Liidu esindaja prof. Boris Markus; kõne oli kokkuvõetult järgmine.

Kõigepealt tööbüroo direktori aruandes on täiesti õigustatult esile toodud kaks peajont Nõukogude Liidu arengus: 1) kiire ja kestev tõus kõigis tööstusharudes, põllumajanduses ja transpordis; 2) töötajate elutaseme tunduv tõus.

Täiedusena sellele oleks kõige iseloomustavama üldjoonena Nõukogude Liidu majanduslike arengus märkida, et rahvamajanduslik sissetulek oli 1935. aastal kolm korda kõrgem kui sõjaeelset 1913. aastal (ühesugustes hindades arvutatult). Ümbes 98 prots. sellest sissetulekust põlvneb riiklikelt ettevõtetelt ja kollektiiveeritud põllumajanduselt. Juba see tõsiasi üksi näitab sotsialistlike tootmisvormide täielikku võitu, millised moodustavad Nõukogude Liidu uue sotsiaalse struktuuri baasi. Nõukogude Liit seisab praegu hiigelülesande ees: luua saaduste üllküllust, et oma rahvastiku tarvisi kõige täielikumalt rahuldada. Juba praegu on tööstuslik toodang kuus korda

kõrgem sõjaeelso Vene toodangust, ja Nõukogude Liit on astunud toodangu suuruselt esimesele kohale Euroopas, kuna tsariaegne Vene asus neljandal kohal. Ka seni mahajäänud raudteed on viimase kahe aastaga saavutanud suuri edusamme, olles niiud Nõukogude majandusalade esires. Töötajate, maa- kui ka linna-, elutase näitab järjekindlat tõusu, eriti viimastel aastatel. Tööpuudust pole enam olemas. 7-tunniline tööpäev on Nõukogude töölistele kuuepäevase nädala juures juba aastate eest maksma pandud; seega on neile Rahvasteliidu poolt läbivia tahetav 40-tunniline töönädal juba teostatud. Töölised saavad seatuse kohaselt 2—4-nädala palgalise puhkuse aastas.

Sageli küsitarakse meilt selle majandusliku tõusu põhjusi. Meie usume, et peamiseks põhjuseks on töö ja toodangu organisatsiooni sotsialistlik süsteem.

Peale seda, kui sotsialiseerimise tootmisvahendid ja andsime tööliste ja kolhooside kasutusse moodsa tehnilise varustuse, tekitas Nõukogude majandussüsteem meie töölistes uue suhtumise töösse, mis avaldub püsivas võitluses toodangu parandamise ja alalise töstmise alal. Metsik konkurentsi-seadus, mille järgi tugevam võidab ja hävitab nõrgema, on meie juures asendatud sotsialistliku võistlusega, milline loob uued suhted inimeste vahel, tugevaid sunnib mahajäänuuid avitama, neile oma kogemusi edasi andma ja nende tõusu kergendama.

Sotsialistlik võistlus, võttes kõigepealt vabatahtlike töölaupäevade vormi, avaldus järgnevalt tootmiskonverentsides, lõökbrigaa-dide moodustamises, liikumises toodangu kvaliteedi parandamiseks ja lõpuks väljendub praegu liikumises, millega peagu kogu rahvas osa võtab — stahaanovliku liikumise.

Avalik arvamus väljaspool Nõukogude Liidu piire on sageli ebätäpselt informeeritud selle liikumise tõelisest loomusest, liikumise, mis meie arvates avab uue ajajärgu inimtöö ajaloos.

Stahaanovlik liikumine väljendab kõige-pealt uut töövaimu, sügavat huvi, mida mas-

sid tunnevad oma tööproduktiivsuse tõstmise, toodangu suurendamise vastu. Selles liikumises avaldub tööliste tahe paremini käsitada ja ärakasutada moodsat tehnika. Tööliste seast esilekerkinud stahaanovlik liikumine tõendab masside algatusvõimet tehnoloogiliste protsesside ja tööjaotuse ratsionaliseerimise alal.

See liikumine tähendab mitte ainult tööstuse ja teiste rahvamajandusharude revolutsioneerimist. Meie arvates tema ajalooline tähtsus seisab selles, et ta töstab erakordsele kõrgusele mitte ainult tööliste tehnilise, vaid ka nende ainelise ja kultuurilise taseme, ja et ta sel teel loob ühe tähtsama eelduse vahe ületamiseks, mis praegu on paljus suhtes olemas kehalise ja vaimlise töö vahel.

Välisajakirjanduses võib leida väiteid, et stahaanovlik liikumine polevat ei midagi muud kui taylorism. Öeldakse, et olevat tegemist ratsionaliseerimise vahenditega, mida saavutatakse töötaja kuulmatu ekspluateerimisega ta tervise kahjuks, kusjuures ka ta organism ülimal määral kulub ja ta eluiga lüheneb. Need väited sugugi ei vasta töele. Käsite töö intensiivsemaks tegemine oleks annud tööproduktiivsuse kasvu kõige rohkem poolteise-, võib olla kahekordseks. Kuid töölised-stahaanovlased ületavad endiseid tööproduktiivsuse norme viie- ja kuuekordset ja vahel veelgi rohkem. Sellest järeltub, et tegemist pole lihtsa tööintensiivsuse tõstmisega, vaid hoopis millegi muuga. Jatkub nägemisest, millise kiindumusega töölised-stahaanovlased suhtuvad oma töösse, et aru saada, et sel liikumisel pole midagi ühist süsteemiga, mis tähendab hädaohtu tööliste elule ja tervisele.

Objektiivsed vaatlusandmed kinnitavad seda. Uurimused näitavad, et stahaanovlased on täielikult omastanud tehnika, et nad valitsevad kõige rationaalsemaid ja ökonoomsemaid töömeetodeid, et nad töötavad ühtlases rütmis ja seejuures kõige piinlikumalt täidavad töökaitse ja tervishoiu nõudeid. Seetõttu stahaanovlastest töölust ei väsi nii kiiresti, neid vähem tihti tabavad önnnetused ja haigused. Pealegi eriteadlaste uurimused töendavad, et füsioloogiline jõukulu stahaanovlaste juures on märksa väiksem kui teiste tööliste juures. Võiks veel selle töendusena, et stahaanovlaste tööviljakuse tõus ei olene eriti tööintensiivsusest, märkida asjaolu, et stahaanovlaste hulgas leidub nii vanu, 25—30 aastat tööstutes töötanud tööli siiski ka palju vast koolipingilt tulnud noorureid. Öeldakse veel, et polevat suurt vahet meie stahaanovlaste ja n-n. „töölis-aristokraatia“ vahel, mille all möeldakse väljavallitud tööli, kes silma paistavad oma erakordsete võimetega, mis neile võimaldavad saada kõrgeid palku ja

luua endile eriti soodsas olukorras, võites seejuures ettevõtjate kogu heatahtlikkuse. Säärane väide ei vasta sugugi töele. Ainuüksi see asjaolu, et paljudes käitistes kolmandik ja sageli pooled töölised on stahaanovlased, et tered tehased töötavad stahaanovliku meetodi järgi, et see liikumine järjest laieneb ja püüab haarata eranditult kõiki tööstustöölisi, kõik see näitab, kui ekslik on sellane arusaamine asjast.

Parema tööjaotuse ja uute töömeetodite abil tööline-stahaanovlane, püüdes tösta kogu oma töölisrühma produktiivsust, suurendab mitte ainult oma enese palka, vaid ka kõigi abitööliste palku. Paljudel juhtudel teenivad töölised-stahaanovlased kuus 1000 rbl. ja rohkem ning nende abitöölised 500—600 rbl. endiste 150—250 rbl. asemel.

Vaadeldes stahaanoviikk liikumist, ei tohi unustada, et siin on tegemist erilist Nõukogude laadi sotsialistliku nähtega, mis on tingitud neljast tegurist: 1) stahaanovlik liikumine on tootmisvahendite sotsialiseerimise tulemuseks; 2) stahaanovlik liikumine toetub uuele täiuslikumale tehnikale, milline võimaldab tööproduktiivsuse erakordset suurt tõusu; 3) stahaanovlik liikumine on pikaajalise süstemaatilise töö tulemuseks, mida Nõukogude riigi poolt on tehtud elukutset õppivate tööliste väljaõpetamise huvides; 4) stahaanovliku liikumise tähtsamsaks aluseks on tööpuuduse kaotamine, teadlikkus ainelisest muretusest, ja ta põhjeneb töörahvamasside majandusliku ning kultuurilise taseme kiirel tõusul. Stahaanovlik liikumine loob seega ühe otsustava tingimuse kehalise ja vaimlise töö vahelise vastolu likvideerimiseks.

Stahaanovlik liikumine pole aga tööproduktiivsuse tõstmisega sugugi vähendanud töötajate arvu; vastuksa, tööliste arv on 1936. a. aprilliks veelgi 200.000 võrra suurenenud. Palgafond töuseb pealegi palju kiiremini kui tööliste arv. Palkade kogusumma tõusis 1934. aastal olnud 44 miljardi rublalt 56 miljardile 1935. a. ja ulatub 1936. aastal kava kohaselt 64 miljardile.

Käsikäes palgafondi suurenemisega valitsus järjekindlalt alandab tarvituskaupade hindu. Näiteks 1935. aastal langes leivahind 66 prots., liha ja kala — 36 prots., vői — 56 prots., suhkru — 73 prots. võrra. Hindade alandamine riiklikus ja ühistegelises kaubanduses tekitas tunduva hinnalanguse ka turgudel (25—30 prots. võrra). Nõukogude tarvitajad on sel teel möödunud aasta kestel ligi 5 miljardit rbl. kokku hoidnud. Palgafondi suurenemisega ja hindade alandamise tagajärjel tarvitus märksa tõusis. Töölispererekondade uuringne näitab, et toitarnete koguhulk on 1935. aastal suurenenud 23,5 prots. võrra 1933. a. vastu ja 14 prots. võrra 1934. a. vastu. Möödunud aasta lõ-

puks töölisperekondade tarvitus suurennes isiku kohta, 1934. a. lõpuga vörreledes, 31 prots. vörra lihas, 85 prots. rasvades, 35 prots. vöös, 29 prots., piimas. Toitainetekaartide kaotamine parandas töölisperekondade toitlust mitte ainult koguselt, vaid veel suuremal määral kvaliteedilt. Nii on märgata nisuleiva tarvituse laienemist vörreledes rukkileivaga ja samuti kõrgemakvaliteedilise liha, edasi vöö, suhkru, puuvilja jne. tarvituse suurenemist. Uusimatel andmetel suurennes töölisperekondade tarvitus stahaanovliku liikumise arengu tulemusena veebruaris 1936. a. vörreledes 1935. a. veebruariga, 20 prots. vörra. Statistikaasutuste uurimustega, millised haarasid sadutuhandeid töölisperekondi, tehti kindlaks, et 82 prots, neist omavat raamatuid ja tellivad ajakirju.

Sotsiaalkindlustuse ja riiklike toetuste süsteem suurendab töölisperekondadae individuaalset büdshetti 20—35 prots. vörra. Viimase nelja aasta jooksul sotsiaalkindlustuse eelarve on kahekordistunud ja ulatub 1936. aastal 8 miljardi rublani.

Ametiühingute kuuluvates puhkekodudes viibis 1936. aastal 1.614.000 inimest 1.345.000 vastu 1934. aastal. Ametiühingute sanatooriumid, n.-n. klimaatilised ja kuurordid teenisid 1935. aastal 579.000 inimest 550.000 vastu 1934. aastal. Riigi- ja sotsiaalkindlustuse kulutuste kogusumma tööliste ja ametnike kultuurilise seisukorra parandamise peale ulatus läinud aastal 12 miljardi rublani 6,3 miljardi vastu 1932. aastal. Elutingimuste parandamine on märgataav mitte ainult linnades, vaid ka maal, kolhoosi-talupoegade juures. Kolhoosistüsteemi lõpplik võit ergutas kolhoosi-talupoega hoolsamalt töö tegema ja tööstis ta huvi kolhoosimajapidamise edukuse vastu. See tekitas pöllumajandustoodangu kasvu ja maaelanike elutaseme tõusu. Kolhooside poolt tarvitatud ainete üldväärustus suurennes 1933.—1935. aa. kestel 36 prots. vörra. Samal ajavahemikul kolhoosi-talupoegade toidu kalooriasisaldavus kasvas 25 prots. vörra ja toidu väärustus tõusis (kindlates hindades arvutatult) 30 prots. vörra.

Ka teised asjaolud töendavad heaolu tõusu maal. Jatkub märkimisest, et väga paljudes Nõukogude Liidu osades kõik kolhosipered omavad lehma, rääkimata ühiskarjade, kuna enne maailmasõda kolman-

dik talupoegi ei omanud üldse loomi. Edasi tuleb eriti esile tõsta tervishoiu-korralduse paranemist maal. Statistikatest uurimus-test nähtub, et pöllumajanduse kollektiviseerimine on toonud enesega kaasa tööaja tunduva lühenemise maal. Võiks veel tähendada nähtele, mis mujal maailmas on tundmatu; kolhoosi naistele antakse enne kui ka pärast sünnitamist ühekuune puhkus.

Elutingimuste järvjekindla paranemise tullemused annavad end igati tunda. 170 miljonilise rahvastikuga Nõukogude Liidus suureneb rahvaarv igal aastal umbes 3 miljoni vörra, kuna rahva juurekasv teistes Euroopa riikides kokku, millede elanike koguarulatub 390 miljonile, on vaid vähe kõrgem. Ühtlasi võib konstateerida surevuse langust. Leningradis ja Moskvas, näiteks, saavutas surevus 1935. aastal madalaima seisut. Surevus on praegu $2\frac{1}{2}$ korda madalam sõjaeel-sest. Rahvaste juures, nagu tatarlased, tschuvasched, mordvalased, kes sõjaeesel ajal olid määratud väljasuremisele, on surevus 1935. aastal, vörreledes 1913. aastaga, lange-nud poole peale. Statistikilised andmed näitavad invaliidsuse ja haigusjuhtude tunduvat vähenemist, nimelt tiisikuse, suguhraiguste, trahoomi ja teiste rahvahaiguste alal, millised, tänu vaesuse likvideerimisele ja töörahva masside elutaseme tõusule, on emb-kumb kas jäljetult hävitatud või jälle tun-duvalt piiratud.

Kuritegevuse tunduv vähenemine on see-poolest samuti iseloomulik. Kohtustatistika näitab, et kuritöödes süüdimõistetute arv on viimase kolme aastaga Vene Nõukogude sotsialistlikus föderatiivvabariigis vähenenud 40 prots. ja Ukrainas ning Valge-Venes enam kui poole vörra.

Öigustatult võib öelda, et Nõukogude Liidu töötavad massid loovad uut elu ja ehitavad üles uusi vahekordi inimeste vahel. Peale seda, kui nad võitsid omale õiguse tööle, Nõukogude Liidu rahvad ühtlasi omavad tõhusa õiguse haridusele, kultuurile, ainelisele heaolule, puhkusele, ühe sõnaga — elurõõmule. Ja sellest tingitult, Markuse sõnade järgi, „Nõukogude Liidu rahvaid ühendab sügav armastustunne oma sotsialistliku isamaa vastu ja üksmeele tahe rahuliku töö järgi.“

Nõukogude Liidu esindaja köne võeti vastu rohkete kiuduavalustega.

Tööstus.

ПРОМЫШЛЕННОСТЬ.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

Tööstus saavutas 1936. aastal suurt edu, nagu näitab järgmine tabel, milline haaraab kogu tööstustoodangu — väike- kui ka suurt tööstuse oma:

Tööstustoodang.

Продукция промышленности.

	1935. a.	1936. a.	
	Kava. Täitm.	Kava. Täitm.	
(miljard. rbl., 1926/27. a.hind.)			
Tootmisvahendid	38,8	45,6	50,2
Tarvituskaubad	28,0	35,5	35,6
Kokku toodangut	66,8	81,1	85,8

Tööstustoodang töisis, võrreldes 1935. aastaga, (muutmata 1926/27. a. hindade alusel arvutatult) 28,4 prots. võrra, sellest tootmisvahendil 29,4 prots. ja tarvituskaubad 27,2 prots. võrra, s. o. peagu samatempoliselt. Seega 1936. aastal saavutati juurekasv, mis ligi kahekordsest ületab II viie-aastakava poolt ettenähtud aastakeskmise töusu. Ometi polnud stahaanovliku liikumine veel kuigi kaugele arenenud, ja stahaanovlased ei moodustanud veel pooltki tööstustööliste üldarvust. Tulemusena 1936. a. toodangu kava ületati 5,8 prots. võrra. Olgu veel tähenndatud, et eelmiste aastate toodangu töusutempo oli suuresti madalam: 1933. a. +6,2 prots., 1934. a. +18,7 prots., 1935. a. +22,3 prots., kuna 1936. a. saavutati +28,4 prots.

Tähtsamates saadustes saavutati järgmised toodangumäärad:

	1935. a.	1936. a.	
	Kava. Täitm.	Kava. Täitm.	
Elektrijõud (miljard. kwt.-tun.)	26,3	32,0	33,0
Kivisüsi (miljon. tonn.)	109	135	126
Nafta gaasiöliga (miljon. tonn.)	26,9	30,0	29,2
Malm (miljon. tonn.)	12,5	14,5	14,5
Teras (miljon. tonn.)	12,7	16,0	16,3
Valtsitud metallid (ilmma torudeta) (miljon. tonn.)	9,0	11,5	12,3
Veeautod (tuh. tük.)	77,7	144,5	134
Kaubavagunid (2-teljelises arvestuses) (tuh. tük.)	90,8	90,0	68,0
Traktorid (tuh. tük.)	114		112
Kombainid (tuh. tük.)	20,2	61,0	43,0
Tsement (milj. tonn.)	4,5	6,5	5,9
Saetud mets (miljon. ruummeetri)	28,2	33,9	32,7
Paber (tuh. tonn.)	640	787	760

	1935. a.	1936. a.	
	Kava. Täitm.	Kava. Täitm.	
Puuvillariie (miljard. meetr.)	2,6	3,2	3,2
Villane riie (miljon. meetr.)	79,9	90,5	97,5
Linane riie (miljon. ruutmeetri)	213	326	286
Nahkjalanööd (miljon. paar.)	84,8	104	122
Kalapüük (milj. tsent.)	15,4	17,1	16,5
Liha (toitainetetööstuse komissariaat) (tuh. tonn.)	565	650	765
Suhkur (milj. tonn.)	2,7	3,5	2,1

Tööproduktiivsus 1 töölise kohta töisis 1935. a. vastu (1926/27. a. hindade alusel) 22,4 prots. võrra, kuna kavas oli ette nähtud 20 prots. töüs. See näitab, et moodsa tehnika omastamises stahaanovliku liikumise möjul on tehtud suuri edusamme. Toome mõningaid näiteid tehnika parema ärakasutamise kohta:

	Viisaastaku ülesanded		
	1935. a.	1936. a.	1937. a.
	(11 kuud) peale		
Kõrgahjude kasutus-koeffitsient	1,20	1,08	1,20
Terase toodang marteenahju pindala 1 m ² kohta (tonn.)	3,33	3,98	4,12
Söekaevuri toodang öhuhaamriga töötades töövahetuse kohta (tonn.)	8	13	—
Puurimiskiirus nafatööstuses puurimismasina kohta kuus (m)	238	549	300
Puuvillavärtnate töötundide arv aastas	4.450	5.475	—

Tehnika parem ärakasutamine ja tööproduktiivsuse kasv tekitasid tööstussaaduste omahinna languse, kuigi kava jää täitmatähta omahind langes 1936. aastal 4,4 prots. vörra ettenähtud 6,2 prots. asemel. Täitmatajäämise peapõhjuseks olid ülekulutused tööpalgafondide ja toorainete ning muude materjalide alal.

Suure tähtsuse omas toodangu töstmisel ka tootmisaparaadi suurendamine. Üldse ma-

hutati tööstuse ehitustöödeesse umbes 15,2 miljardit rbl., mis ületab nii aastakavas ettenähtud 14 miljardit kui ka eelmise 1935. a. ehitustööde väärtsuse (12,6 miljardit rbl.). Selle tagajärjel, näiteks, elektrijaamade võimsus suurennes aastaga 687 tuh. kilovati võrra, tuli juure 9 marteenahju 1 miljoni tonnilise aastavõimsusega, 7 valtsimismasinat 1,9 miljoni tonnilise aastavõimsusega jne.

1937. a. kava.

Plan 1937 r.

1937. aasta kavaga määritati kogu tööstustoodangu kasv kindlaks 20 prots. peale, sellest tootmisvahendite — 19,5 prots. ja tarvituskaupade — 20,8 prots. peale. Summalt ulatuks seega kogutoodang 103 miljardi rublani (1926/27. a. hindades), kusjuures tootmisvahendid — 60 miljardini ja tarvituskaubad — 43 miljardini. Kogutoodang ületab 11,1 prots. võrra II viieaastakava poolt samaks aastaks ettenähtud summa, mis tähendab tunnduvat viisaastaku ületäitmist. Tähtsamate saaduste toodangumäärad on määratud järgmisteks:

	1936. a.	1937. a.	tulemused	kava
Elektrijõud (miljard.)				
kwt.-tun.)	33,0	40,5		
Kivisüsi (miljon. tonn.) . .	126	150		
Nafta ühes gaasiõliga (miljon. tonn.)	29,2	32,2		
Malm	14,5	16,0		
Teras	16,3	20,2		
Valtsitud metall	12,3	15,6		
Traktorid (tuh. tük.)	112	79		
Kombainid	43	55		
Veo- ja sõiduautod	?	220		
Kaubavagunid (2-telj. arvestuses) (tuh. tük.) . . .	68	85		
Tsement (miljon. tonn.) . .	5,9	7,4		
Saetud mets (miljon. ruuummeetri.)	32,7	38,8		
Paber (miljon. tonn.) . .	760	955		
Puuviillariie (miljard. meetr.)	3,2	4,1		
Jalanõud köik (miljon. paar.)	140	190		
Kalapüük (miljon. tonn.) . .	1,65	1,8		
Liha (toiduainete tööstuse komissariaat) (tuh. tonn.)	765	800		
Suhkur (miljon. tonn.) . .	2,1	2,6		

Tööproduktiivsus peab tõusma 19,5 prots. võrra, nii et tööstustoodangu 17,2 miljardi rublalisest juurekasvust ligi 95 prots. toimuks just tööproduktiivsuse tõstmise varal ja ainult 5 prots. tööliste arvu suurendamise tõttu. Toodangu omahinna langus on määratud kindlaks 3,1 protsendile, kusjuures omahirna languse iga protsent annaks enam kui 1 miljardi rbl. kokkuhoidu. Ehitustööde suurus määritati kindlaks 13,9 miljardile rublale; summa on küll väiksem 1936. aasta omast, kuid stahaanovliku liikumise areng märksa tõstab olemasolevate tehaste ja vabrikute tootmisvõimet. Vastutusrikkad ülesanded esitatatakse tööstusele toodangu kvaliteedi ja assortimendi suhtes, seda enam, et see poolest on Nõukogude Liit märksa mahajäänud kapitalistliku tööstuse esirinnalisest ettevõtetest.

II viisaastaku enneaegne täitmine.

Досрочное выполнение II пятилетки.

Nõukogude Liidu statistika keskvalitsuse teatel on suurtööstuse toodangu II viieaastakava, milline näeb 1937. aastaks ette 86,4 miljardi rublalise kogutoodangu, teostatud 1. aprilliks k. a.

Tööstus I veerandil 1937. a.

Промышленность в I квартале 1937 г.

Aastakava poolt käesolevaks aastaks ettenähtud 20-prots. tööstustoodangu kasv jäi I veerandil saavutamata. Näiteks kerge- ja toitainetööstus suurendas oma toodangut 11–12 prots. võrra 1936. aasta I veerandi vastu; söötööstus andis isegi vähem toodangut kui läinud aasta samal ajal, samuti naftatööstus; elektritoodang oli kõrgem 10,5 prots. võrra. Tööproduktiivsus tõusis 3–8,7 prots. piirides 19,5 prots. asemel. Aprillis on märgata murrangut arenemistempo tõusu suunas.

Põllumajandus.

СЕЛЬСКОЕ ХОЗЯЙСТВО.

1937. a. kava.
План 1937 г.

Põllumajanduse 1936. aasta üksikasjaliste tullemuste kohta pole küllaldasi andmeid veel avaldatud, ja seetõttu tuleb nende kirjeldus edasi lükata Bületääni järgmisse numbrini.

1937. a. kava on üldkülvipind määratud kindlaks 138,9 miljonile ha, sellest teravilja all 103,9 miljonit. Peaülesandeks on tunduv hektarisaakide töstmine, nii et teravilja hektarisaak ulatuks 10,4 tsentnerile, puuvilla (niisutatava) 13,5 tsentri., lina (pikakuilise) 4, suhkrupeedi — ca 210, kartuli 120 tsentri. jne.; kõik need normid on kõrgemad II viisaastaku poolt samaks aastaks ettenähtutest. Seoses sellega on ka kogusaagid kõrgemad viisaastaku omadest (peale suhkrupeedi): teravili — 1.084 milj. tsentri., puuvillakiud — 7,6 miljon., linakiud — 8,3 milj., suhkruepet — 245 milj., kartuli — 889 milj. tsentnerit jne. Toodangu suurendamise sihiga on üles seatud terve agrotehniline abinõude ülesandeks. Näiteks, kunstvääetisi saab põllumajandus 1937. aastal 4,7 miljonit tonni, traktoreid — 66 tuh. tükki, 1,8 milj. hobujõuga, pöllutöötmasinaid — 1,2 miljardi rbl. vääratuses, sellest kombaine 55 tuhat tükki (neist 2 tuhat põhjakombaini). Masinatraktorijaamade arvu suurendatakse 612 võrra, ja nende koguvarv oleks seega 5.612. Ehitustööde koguväärtuseks on määratud 2,6 miljardit rbl., s. o. sama palju kui eelmisel 1936. aastal.

Ühe kolhoosi aastaaruanne. Годовой отчет одного колхоза.

Kolhooside arengust teatava ettekujutuse saamiseks toome näitena Stalini nimelise kolhoosi (Dnepropetrovski oblast Ukrainas) bilansi 1936. aasta kohta, vörreldes eelmiste 1934. ja 1935. aastatega; bilanss on enam-vähem täübiline kõigi sama rajooni kolhoosidele.

Stalini nimelise kolhoosi kogusissetulekud ulatusid 1934. a. — 78 tuh., 1935. a. — 193 tuh. ja 1936. a. — 304 tuh. rublale, töustes seega kahe aastaga neljakordseks. Selle tagajärjel iga tööhiku rahaväärtus töüs 1934. aasta 30 kop. pealt 3,70 rublani 1935. a. ja 5,30 rublani 1936. a. Teravilja kogusaak samaaegselt tunduvalt töosis, nimelt 3,9 tuh. tsentnerilt 1934. aastal 16,1 tuh. tsentnerini 1936. aastal, ja kolhoosi talupojad said iga tööhiku kohta (s. o. tööpäeva kohta, milledes, vasavalt tööliigile, -hulgale ja -headusele, hinnatakse iga üksiku tööd ja millede

aasta-kogusumma järgi makstakse tasu 1934. a. 700 grammi ja 1935 a. 5,5 kg. asemel, sel aastal 8,5 kg teravilja.

Kolhoosi jõukuse kasvule aitab suuresti kaasas järjest suurennev abi masinatraktorijaama poolt: 1934. aastal masinatraktorijaam kündis üles 602 ha, 1935. a. — 750 ha ja 1936. a. juba 1313 ha. Jaama abil külvatati 1936. aastal 802 ha 15 ha vastu 1934. aastat. Kombaine 1934. aastal üldse tarvitusest polnud, 1935. aastal nendega koristati juba 334 ha ja 1936. aastal — 601 ha.

Ka karjakasvatuse alal toimub järjekindel töös. Veiste arv töoris 1934. a. 72 pealt 138 peale 1936. aastat; ühtlasi kantakse hoolt ka karja tõuparanduse eest — 1934. aastal polnud üldse tõulehmi olemas, nüüd aga on neid 21 tükki. Pörsaste arv suurennes 1934. a. 135 pealt 923 peale 1936. aastat, samuti ka lammaste, kodulindude ja mesilasteperede arv.

Kuivõrd kiremini, tänu mehhaneerimisele, toimuvad tööd, näitab näiteks see, et 1934. aastal vajati külvi läbiviimiseks 18 päeva, 1935. a. — 14 päeva ja 1936. a. juba ainult 5 päeva. Kui 1934. aastal väiksema saagi koristamiseks kulus 20 päeva, siis 1936. a. palju rikkalikum saak koristati kuue päevaga. See on võtluse tulemuseks külvi ja koristamistähtaegade lühendamise eest; seega luuakse eeldus saakide suurendamiseks ja ühtlasi kolhoosi jõukuse töstmiseks.

Bilansis leidub veelgi huvitavat. 1934. aastal polnud veel kahel kolhoosiperel lehmi. 1935. ja 1936. aastatel näitavad vastavates lahtrites kriipsud, et juba tõest aastat pole enam olemas kolhoosiperet ilma lehmata, rääkimata väikeloomadest, keda igal kolhoosnikul leidub külladases. Nõnda mitte ainult kolhoosi tulud on töusnud, vaid ka iga üksiku kolhoositaluniku isiklik majapidamine järjest areneb.

Kevadine külv. Весенний сев.

Kevadise külvikava täitmine areneb palju kiirematempoliselt, kui eelmistel aastatel. Kui 1936. a. oli 20. aprilliks külvatud 16,6 miljonit ha, siis nüüd samaks tähtpäeval 27,2 milj. ha, s. o. 29 prots. (läinud aastal — 18 prots.) külvikavast. Kolhoosid külvasid 24,6 milj. ha, sellest masinatraktorijaamade poolt teenitavad kolhoosid — 22 milj., sovhoosid — 2,5 milj. ja üksiktalandid — 0,1 milj. ha.

Üleiiduline põllumajandusnäitus 1937. a.

ВСЕСОЮЗНАЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ ВЫСТАВКА 1937 Г.

Juba üle aasta on möödunud sellest, kui Moskva eeslinnas Ostankinos 142 hektarilisel maa-alal alustati üleiidulise põllumajandusnäituse eeltöödega. Näitus avatakse teatavasti 6. juulil k. a.

Soine maapind kuivatati ligi 20-kilomeetrilise torustiku abil. 18 km moodsaid tänavaid, laialt asfalteeritud mulded lõikavad väljakut igas suunas.

Igalpool asuvad muinasjutulise kiirusega püstitatud hiiigpavilonide rühmad. Nende välis- ja sisekaunistamisega tegelevad parimad arhitektid. Paviljonides saab esitatud olema parim sellest, mis rajooni- ja oblastinäitustel juba näidatud. Peamiselt saab aga näitus andma täieliku pildi kõrgest üldtase-mest, millel Nõukogude Liidu põllumajandus juba seisab, tänu ta sotsiaalsele ja tehnilisele rekonstruktsioonile.

Näitus on jaotatud Nõukogude Liidu põllumajanduslike tootmisharude järgi (tootmisalade paviljonid) ja üksikute suuremate Nõukogude vabariikide ning oblastite järgi (rahvus- ja oblasti-paviljonid). Esikohal vabariikide ja oblastite paviljonide seas asuv Kesk-Aasia, talle järgnevad Kauge-Ida ja Lääne-Siberi paviljonid jne. Kõigi ehituste juures on arhitektooniline kujundamine kan-tud rahvakunsti motiividest.

Mehhaniseerimise pavilioni ümber asetsevad teraviljakasvatuse, karjakasvatuse, sovo-hooside, niisutustööde, kuivatustööde pavil-jonid. Edasi puuvilla, suhkrupeedi, lina ja kanepi, siidiussikasvatuse, mesilaste, kodulin-dude paviljonid.

Kevadel saavad näitusplatsil öitsema um-bes 2.000 viljapuud, katse, mida veel kusagil iial pole ette võetud. Viljapuud toodi juba läi-nud aastal igast Venemaa nurgast kokku ja istutati näitusplatsile. Lõunamaa puude hoidmine külma eest toimub tuntumate eri-teadlaste juhimisel.

Puuviljaosakonna kõrval asub subtropi-ka-osakond. Üle 3.500 ilutaim, tehniline tarbetaime ja lille triiphonetes, 4.563 — vabas õhus annavad ettekujutust Kaukaasia Musta-mere ranniku põllumajanduses asetleidnud hiiigpöördest: tee-, mandariinide-, apelsini-de- ja sidrunite-istandused, subtropilised kiudtained ja teised tehnilised tarbetaimed tõrjusid seal 6—7 aastaga maisikasvatuse ta-monopoliasendilt.

Kõiki muudatusi, mis pärast 1923. aastal peetud esimest üleiidulist põllumajandusnäitust on kõigil põllumajandusaladel aset leidnud, demonstreeritakse sel näitusel.

Eriti suurt tähelepanu pühendatakse näi-tusel Nõukogude Liidu rasketööstuse edusam-mudele Nõukogude põllumajanduse mehhani-seerimise alal. Mehhaniseerimise paviljon korraldamisesest võtavad osa umbes 45 vastavat tööstusettevõtet ja rida teaduslikke instituu-te. Paviljonis pannakse välja üle 1.500 eseeme, masinad, mudelid, fotomontaashid, diagrammid jne. Paviljon võtab oma alla 2.300 ruutmeetrilise pindala; sinna juure kuulub 2.600 ruutmeetri suurune väljak masinate demonstreerimiseks.

Kõige suurem ruum antakse põllumajan-dusmasinate töötuse toodetele. Pannakse välja masinad, mida kasutatakse maaharimis-el, külvamisel ja istutamisel, teravilja ja hei-na koristamisel, tehniliste kultuuride jaoks, pöldude puhastamisel jne. Siia kuuluvad kõik võimalikud adrad, külv- ja maaharimismas-inad, kombainid (kombineeritud viljalööki-mis-, rehepeksu-, tuulamis- ja sorteerimis-masinad), rehepeksumasinad, linaropsimis-masinad, puuvillakoristamise ja teised masinad. Erilist tähelepanu pööratakse uusi-matele põllumajandusmasinatele. Muuseas näidatakse suuremamõõdulist (40 jalga) kom-baini, „põhja-kombaini“ (mida on võimalik kasutada põhjapoolsetes rajoonides), lina-kombaini, uusimaid linaropsimisemasinai-d, kartuliistutamise- ja lõikusmasinaid ning pal-juid teisi masinaid.

Suurejooneliselt esinevad oma saadustega auto- ja traktoritööstuse tehased. Kõik Nõukogude Liidus olemasolevad traktori- ja autoliigid on esindatud, nende hulgas ka dii-selmootoriga töötav kummiratastel traktor, veotraktor, 60-hobujüilise diiselmootoriga traktor. Samuti demonstreeritakse sõidua-u-tosid ja rida veeautode-liike.

Keemiatööstus esitab kõiksugu mineraal-väetiste liike, mida Nõukogude Liidus tarvi-tatakse. Peale selle näidatakse vahendeid kadu ärahoitmiseks väetiste veol ja keemia rakendamist võtlusse kahjurite vastu põlu-majanduses. Ölitööstuse näitusobjektidest tul-leb esile tõsta lihtsat laboratooriumi, mis näitab lihtsaid vahendeid ölikvaliteedi kont-rollimiseks, ölipuhastamise seadet jne. Teedemasinate osakonnas näidatakse masi-naid, mida tarvitatakse maanteede ehitami-sel ja nende korrasjoiul. Erikoht rasketöös-tuse rahvakomissariaadi paviljonis antakse Nõukogude õhusöödu edusammudega tutvus-tamisele võtluses põllumajanduslike kahjurite ja põllu- ning metsatulekahjude vastu. Osa väljanekuid demonstreerib saavutusi põlu-majanduse elektrifitseerimise alal. — Külas-tajatele seletustele andmisega saavad tegele-ma parimad töölised-stahaanovlased.

Transport.

TRANSPORT.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

Pärast raudteeide tegevuses 1934. aastal toimunud murrangut kujunes 1935. aasta täieliseks töösuaastaks transpordi alal, ja sellest ajast peale pole ta enam olnud n.n. kitsaks kohaks rahvamajanduses, takistuseks teiste majandusharude arengule. 1936. aastal töüs kestis edasi, nagu nähtub järgmisest tabelist:

Raudteeide tegevus.

Работа жел. дорог.

	1935. a.	1936. a.	
	Kava	Täitm.	

Kaubavedu: miljon tonn.	389	457	484
miljard. tonn-km . . .	258	299	324
Reisijatevedu (miljon. inim.)	932	960	1.055
Päevakeskmine vagunite laadim. (tuh. vagun.)	68,1	78,5	86,2
Kaubarongi kommerts-kiirus (km. tunnis)	15,7	19,0	18,4
Veduri päevakeskmine läbisöit (km.) . . .	189	259	134
Kaubavaguni päevakeskmine läbisöit (km.) . .	128	143	141

Kaupu veeti raudteetranspordi poolt 1936. aastal peagu veerand (24,6 prots.) rohkem kui 1935. aastal, ja aastakava täideti seega 5,9 prots. vörra üle. Kaubaveos on II viisaastak juba tädetud: viimase poolt on 1937. lõppaastaks kaubaveo suurus ette nähtud 475 miljoni tonnilisena. Ühtiasi, nagu samast tabelist näha, tunduvalt paranesid ka transpordi tegevuse kvaliteedinäitajad, ja ka neis on, tänu stahaanovlikule liikumisele, viisaastaku ülesanded ületatud. Mis puitub muudesse, körvalisema tähtsussega transporthaldesse, siis arvulised andmed nende kohta puuduvad. On teada vaid, et veetranspordi alal on 1936. a. kava ülesanded jäänud tunduvalt täitmata. Ehitustöid teostati kogu transpordis 6,9 miljardi rbl. eest 1935. aasta 5,5 miljardi ja kavas ettenähtud 7,2 miljardi vastu; ehitati muuseas üle 3 tuh. km uusi raudteid.

1937. a. kava.

План 1937 г.

1937. aastaks on kava poolt transpordile määratud järgmised ülesanded. Raudteeide kaubavedu peab töüsma 565 miljoni tonnini (16,7 prots. vörra 1936. a. vastu), reisijate vedu — 1.145 miljoni inimeseni (+8,5 prots.), päevakeskmine vagunite laadimine --- 95 tuh. vagunini (+10,2 prots.); samuti

töö kvaliteedis on ette nähtud töüs: näiteks kaubarongi kommertskiirus peab töüsma 20 km. peale tunnis. Tööproduktiivsuse kasvon, 1 töölise kohta arvatult, vedude alal määratud 16 prots. suuruseks, võrreldes 1936. aastaga, ja vedude omahinna langus — 5 prots. Vectranspordis on kaubavedu määratud: sisevetes — 43,8 miljardi tonn-km. ja meretranspordis (Nõukogude laevadel) — 25,2 miljardi tonn-mili suuruseks, kuna tööproduktiivsus peab töüsma 16—31 prots. ja omahind langema 3—15 prots. piirides. Ka õhu- ja autotranspordi alal on kava ülesanded suured. Ehitustööde peale kulutatakse 7,6 miljardit rbl., mis on vähe rohkem kui eelmisel aastal. Nähtavasti asetatakse pearöhk stahaanovlike töö-meetodite arendamisele, millised võimaldavad olemasolevate veovahendite paremat ärukasutamist. Ehituskava näeb ette 1,2 tuh. km pikkuses uute raudteeliinide ja 1,1 tuh. km rööbasteede tegevusseastumise; seega töuseks raudteeidevõrgu ekspluatatsiooni pikkus 86,5 tuh. km. peale (ilma ajutisteta). Siseveeteid tuleb juure 8,8 tuh. km.; Moskva—Volga kaanal, 128 km pikk. avatakse liiklemiseks juba 2. mail, sellest lähemalt järgmises Bülletäeni numbris.

Moskva maa-aluse raudtee laiendamine.
Расширение московского метрополитена.

1935. a. kevadel teatavasti astus tegevusse Moskva maa-aluse raudtee esimene järg (11,6 km pikk 13 jaamaga). Praegu on lõpukorral teise järgu (14,9 km. pikkuses 9 jaamaga) ehitamine; osa sellest on juba liiklemiseks avatud, kuna muu osa valmib sügiseks. Ehitustööde suurejoonelise mehhaniiserimise ja tööliste tööproduktiivsuse suure töusu tõttu stahaanovliku liikumise möjul osutusid teise järgu ehituskulud 29 prots. vörra madalamateks esimese järgu omadest. Vaatamata palju suuremale töökogusele, on teise järgu ehitamisel ametis ainult 34.000 töölist esimese järgu kallal töötanud 75.000 vastu, ja töö toimub siiski kolm korda kiiremalt. Kuna käesolevad tööd lähemal ajal lõpule jõuvad, siis on juba asutud kolmanda järgu ehitamisele, milline tuleb umbes 10 km pikk, nõnda et raudtee kogupikkus ulatuks 36 km peale. Edasisse mehhaniiserimisega ja tööproduktiivsuse tõstmisega kavatsetakse ehituskuludis langeada veel veerandi vörra, mille tagajärjel nad võrdुksid vaid poolele esimese järgu ehituskuludest. Teine ja kolmas järg raudteed saavad oma tehnikalt kui ka väliselt töötluselt sama erakorraliselt silmapaistvad olema, nagu esimenegi.

Nõukogude Liidu mereveod.

Морские перевозки СССР.

Nõukogude Liidu merekaubaveod on viimaste aastate kestel järgmiselt arenenud:

Nõuk. Liidu merekaubaveod.

Морской грузооборот СССР.

1933. a. 1935. a. 1936. a.
(miljon. tonn.)

Välissöidus . .	18,4	17,0	14,8
Rannasöidus lahtisel meredel . .	6,3	9,1	9,6
Kokku . .	24,7	26,1	24,4
Sellest Nõukogude laevadega veetud	7,0	12,1	13,5

Seoses väliskaubanduse läbikäikude langusega on loomulikult vähenenud ka välissöiduveod, s.o. veod Nõukogude Liidu ja välisriikide vahel. Rannasöidu veod lahtisel meredel (s.o. peale Kaspia- ja Araali-) millede all on möeldud kaubavedu Nõukogude oma meresadamate vahel, näitavad vastuoksua suurt töusu, mis on seletatav sisekaubanduse määratustuure arenguga viimastel aastatel. Merekaubavedude üldsumma on nende mölema teguri koosmõjul viimastel aastatel vaid vähe kõikunud. Seejuures Nõukogude laevade osatähtsus merekaubanduses on järjekindlalt tõusnud. Kui 1933. aastal Nõukogude laevadele langes veerand (28 prots.) kõigist merekaubavedudest, siis 1935. a. juba 46 prots. ja 1936. a. üle poole — 55 prots. Seega välismaa laevadega veetakse kaupu juuba vähem kui Nõukogude omadega, kuna seni on olukord ikka vastupidine olnud.

Välissöidu vedudes tõusis Nõukogude laevastiku osatähtsus 1933. aasta 15 prots. pealt 35 prots. peale 1936. a. Seejuures Nõukogude Liidu sissevedu toimub pea tervelt Nõukogude oma laevadel, viimaste osatähtsuse püsides neil aastatel 90 prots. ümber. Väljaveos aga

Nõukogude laevadega veetava kaubakoguse osa on tõusnud 1933. a. 11 prots. pealt 32 prots. peale 1936. a., ja siin on suur ülekaal ikka veel välismaalaevadel, milledele langeb $\frac{2}{3}$ kogu väljaveost. Mis puutub rannasöitu, siis siin, erinevalt välissöidust, kus kogusummas peagu $\frac{2}{3}$ kaubaveost toimub välislaevadega, on valdavas ülekaalus Nõukogude laevad, milledega veeti 1933. a. 70 prots. ja 1936. a. juba tervelt 85 prots. kaupadest.

Viimastel aastatel Nõukogude laevad ei piirdunud ainult oma kaupade veoga, vaid on hakanud tegelema ka välismaa kaupade veoga välismaa oma sadamate vahel. 1933. aastal veeti sellased kaupu nende poolt umbes 8.000 tonni, kuid 1935. a. juba 620.000 ja 1936. a. 800.000 tonni.

Üldkokkuvõttes on seega Nõukogude kaubalaevastiku tegevus merekaubavedude alal tõusnud viimase nelja aastaga enam kui kahekordseks. See osutus võimalikus tänu Nõukogude kaubalaevastiku suurenemisele ja ta veovõime tööstmisele. Nõukogude Liidu merekaubalaevastik on suurenud 1933. a. 0,9 miljoni tonniliselt kandevõimelt 1,25 miljonile 1936. aastal. Viimasel aastal laevastiku juurekasv vähenes. 1935. aastal ulatus juurekasv 150 tuh. tonnile, koosnedes peagu tervelt välismaalt ostetud tarvitatud laevadest, kuna 1936. aastal tuli laevu juure ainult 70 tuh. tonni, kuid eranditult uued, mis ehitatud välis- või omamaa tehastes. Need laevad kujutavad endast eriti Nõukogude kaubaveo vajadustele kohandatud metsaveolaevu ja teisi spetsiaallaevu. Kui peale selle veel arvesse võtta järjest suurenevad Nõukogude sadamate mehhaneerimist ja stahaanoovliku liikumise möjul järjest tõusvat Nõukogude kaubalaevastiku töövõimet, siis kahtlemata Nõukogude laevad 1937. aastal suurendavad veelgi oma osatähtsus Nõukogude merekaubavedudes.

Töö ja kultuur.

ТРУД И КУЛЬТУРА.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

Rahva ainelise taseme tõus avaldus kõigepealt sisekaubanduse läbikäikude, seega tarbeainetega varustamise, kasvus. Väike-müügi läbikäigud (ühes ühiskondliku toitluse, s.o. söögimajade, läbikäikudega) suurennesid ligi kolmandiku (31 prots.) võrra — 1935. aastal olnud 81,6 miljardilt 106,6 miljardi rublani. Aastakava (100 miljard. rbl.) ületati 6,6 prots. võrra. Hindade keskmine tase langes aastaga mõne protsendi võrra, nii et kaupade koguse tõus osutub veelgi suuremaks. Peale selle turukaubanduse läbi-

käigud samuti näitasid kasvu, ja hinnalangus oli seal 15—28 prots. piirides. Kasutame juhust märkimiseks, et aruandeaastal ärikulud riiklikus kaubanduses vähenesid 6,5 prots. võrra ja võrduvad praegu 8,1 prots. sendile väikemüügi üldläbikäigust; ühistegelises kaubanduses ärikulud samuti langevad, moodustades nüüd 9,9 prots. läbikäigust.

Palgaliste üldarv kogu riigis suurennes enam kui 1 miljoni (4,1 prots.) võrra, ulatudes 25,7 miljonini; kogu palgasumma kasvas 27 prots. ja keskmine aastapalk, seoses tööproduktiivsuse tõusuga, — 22 prots. võrra. Hindade languse juures see tähendab veelgi suuremat reaalpalga tõusu. Tundu-

vat kasvu näitasid ka kolhoosnike sissetulekud. Rahva kultuurilise taseme tõus kestis edasi. Märksa suurennes koolide, haiglate, sünnitusmajade, lasteaedade jne. ehitamine. Üldse mahutati sotsiaal-kultuuriliste ehitustöödesse 7,2 miljardit rbl., s.o. kaks korda rohkem kui 1935. aastal (3,5 miljardit); muuseas asutati 120 uut teatrit ja tsirkust, 900 kinoteatrit, 1.520 kooli. Riigieelarve kaudu aga kulutati sotsiaal-kultuuriliste vajaduste rahuldamiseks ca 20 miljardit rbl. 13 miljardi vastu 1935. aastal.

1937. a. kava.

Plan 1937 g.

1937. a. kavas on ette nähtud edasine kiire rahva ainelise ja kultuurilise taseme tõus. Väikemüügi läbikäik kasvab 23,3 prots. võrra, tõustes 131 miljardi rublani, 1936. a. hindades arvutatult (ärikulud peavad langema 7,3—8,7 prots. piirides). Tööliste ja ametniku koguarv suureneb 2,1 prots. võrra, jõudes 26,3 miljonini; palkade kogusumma tõuseb 71,4 miljardilt 78,3 miljardi rublani, kuna ühe palgalise keskmene aastapalk — 7,4 prots. võrra, mida jälegi võimaldab tööproduktiivsuse tõus. Kuna pöllumajanduse toodang tugevasti tõuseb, siis käskikas sellega suurenevad ka kolhoosnike tulud. 1937. a. riigieelarve kaudu läheb sotsiaal-kultuuriliste tarbeteks üldse ca 27 miljardit rbl. 1936. a. 20 miljardi vastu, kapitalimahutused ehitustöödesse jäavad endisteks. — R a h v a m a j a n d u s l i k s i s s e t u l e k, milline tõusis 1936. aastal 26 prots. võrra 84 miljardini, peab 1937. aastal kasvama veel veerandi võrra ja saavutama 105,5 miljardit rubla, mis ületab viisaastaku lõpuks ettenähtud 100,2 miljardit.

Kultuuri arengu näitajaid.

Показатели развития культуры.

1897. a. rahvaloenduse andmetel tsaari-aegses Venes tuli iga 100 inimese kohta 75 kirjaoskamatut. Praegu kirjaoskajate arv ületab 90 protsendi rahvast. 1936. aastal võeti käsite rida abinõusid kirjaoskamatuse likvideerimise lõpuleviimiseks ja anti õppust 3 miljonile kirjaoskamatule täiskasvanule.

Enam kui 3,5-kordset on suurenud õppurite arv koolides, võrreldes 1914. aastaga:

Õppurite üldarv.

Общее число учащихся.

	1914. a.	1928. a.	1936. a.
		(miljonites)	

Üldse õppureid . . .	7,8	12,0	27,9
sellest: linnas . . .	?	3,3	7,5
maal . . .	?	8,7	20,4

Püsivalt laieneb koolivõrk. 1935. aastal ehitati Nõukogude Liidu linnades 533 kooli 268 tuhande lapsele, kuna 1934. a. ehitati 160 kooli 61 tuh. lapsele. Maal ehitati 1935. a. 2.829 kooli 513 tuh. lapsele. Mõõdunud 1936. aastal linnas ja maal oli ehitusel 4.322 uut kooli 1.5 miljoni lapsele, millest valmis 1.520 kooli.

Õppijate arv

Число учащихся

	1915. a.	1928. a.	1936. a.
		(tuhandetes)	

Ülikoolides ja kõrgemates tehnilistes õppeasutustes	125	160	529
Kommunistl. ülikoolides ja kõrgemates kommun. põllumaj. õppeasut.	—	8,4	49
Tehnikumides . . .	48	254	844
Töölisfakultetidel .	—	49	296

Ülikoolide aspirantuur (ettevalmistus teadusl. tööks) — 1,0 9,8

Nõukogude Liidus ei õpita mitte ainult koolides. Miljonid inimesed töötavad mitmesugustes ringides oma üld- ja tehniliste teadmiste täiendamise kallal, ka öhtukursustel ja kirjateel. 1935. aastal õppisid n.-n. tehniliist miinimumi 5,5 miljonit isikut, 1936. a. nende arv tõusis enam kui 7 miljonile.

Kultuur- ja rahvahariduslike asutuste arvlist arengut näitab järgmine tabel:

	1928. a.	1932. a.	1936. a.
		(tuhand.)	

Clubid, rahvamajad ja kultuurpaleed . . .	6,4	12,5	54,2
Küla lugemissaalid .	21,3	33,0	40,9

Ajalehete päevatiraashi suurus oli järgmine: 1913. a. — 2,7 miljonit eksemplari, 1929. a. — 12,5 milj., 1934. a. — 36 milj. ja 1936. a. — 39 miljonit eks.

Sotsiaalkindlustus.

СОЦИАЛЬНОЕ СТРАХОВАНИЕ.

Sotsiaalkindlustus Nõukogude Liidus häärab eranditult kõiki palgalisi töötajaid, s.o. kõiki töölisi, ametnikke, teadus- ja kunsti-

tegelasi, majateenijaid jne. Ta näeb ette igale palgalisele töötajale õiguse saada toetust kindlustuskassadelt, 66 kuni 100

prots. suuruses tööpalgast, haiguse, õnnetute juuhiste ja ajutise invaliidsuse puhul. Ta kindlustab töötajatele pensionide saamise invaliidsuse (kroonilise), vanaduse, aastate väljateenimise ja perekonnatoitja kaotuse korral. Rasedad saavad Nõukogude Liidus erilise puhkuse: naistöölised — 2 kuud enne ja 2 kuud peale sünnitamist, naisametnikud — 1½ kuud enne ja 1½ kuud peale sünnitamist; ühtlasi maksetakse neile puhkeaja kestel kindlustuskassade poolt täielik tööpalk. Kindlustuskassad on kohustatud andma rahalist toetust töötajatele ka mitmel teisel juhul, nagu näiteks: kindlustatute ülapidamisel olevate isikute arstiabikulude tasumine, üksiseisvate emade abistamine jne.

Peale individuaalse abistamisviisi Nõukogude Liidi sotsiaalkindlustus annab töötajatele laialdast abi ka sotsialiseeritud viisil. Siia kuulub sanatooriumide, puhkekodude, lasteaedade, lastesõimedede, piimakööki de ehitamine ja ülapidamine ning, lõpuks, kindlustuskassade kaunis laialdane osavõtt elumajade ehitamisest. Sotsialiseeritud abistamisviis mängib Nõukogude kindlustuskassade töös järjest suurenevat osa, sest Nõukogude Liidu rahva ainelise ja kultuurilise taseme üldine tõus, tootmistehnika täienemine, laialdased valitsuse abinõud tervishoiu alal viivad püsivale ja järekindlale haigestumise, surevuse, õnnetute juuhiste jne. langusele — kuna samal ajal sotsiaalkindlustuse eelarve, seoses palgaliste üldarvu kasvuga ning eriti alalise ja kiire palade töüsuga, katkematult kasvab ja saavutas 1936. aastal kolossalise summa — üle 8 miljardi rbl.

Sotsiaalkindlustuse fondid moodustuvad ainuüksi ettevõtete ja asutuste arvel, kes on kohustatud maksma sotsiaalkindlustuse fondi 11 kuni 20 prots. kõigest nende poolt maksetavast tööpalgast. Mingeid kindlustatute-poolseid sissemakse Nõukogude Liidus ei tunta.

Sotsiaalkindlustuse fondide valitsemine ja kulutamine on täielikult ametiühingute kätes. Sotsiaalkindlustuse eelarve järgi väljaantavad määratumad summad on sajatuhandete kindlustusdelegaatide kontrolli all,

kes valitakse tööliste ja ametnike poolt ettevõtetes ja asutustes. Kindlustuskassade tihe side kindlustatutega saavutatakse ka sellega, et Nõukogude Liidus ettevõtetes on organiseeritud üle 200 tuh. kindlustus-väljamaksupunkti, kusjuures kogu sotsiaalkindlustuse aparaadi administratiivkulud on alla 1 prots. kindlustusfondi kuludé üldsummast.

1935. aastal, üldkulude 6 miljardi rubla-lise summa juures, sotsiaalkindlustuse väljaminekud arstiabi peale, tööstes, vörreledes 1934. a. arstliku personaali palkade tunduva töstmise tõttu, moodustasid 1,5 miljardit rbl. Välgjamaksudeks töövõime ajutise kaotuse, raseduse, sünnitajatele ja kindlustatute haigete perekonnaliikmete abistamise puul kulutati 1935. aastal 996 miljonit rbl. Pensionide väljamaksmiseks ja invalididele tööde korraldamiseks kindlustuskassade poolt kulutati samal aastal 993 miljonit rbl. (umbes 40 tuhat invaliidi asuvad erilistes, sotsiaalkindlustuse arvel ülapidavates majades). Sotsiaalkindlustuse kulutused lastesõimedede, lasteaedade ja piimaköökiide ülapidamisele ulatusid 1935. aastal 485 miljoni rublani ja puhkekodude ning sanatooriumide ülapidamisele — 400 miljoni rublani. Haiglate, lastesõimedede, puhkekodude ja sanatooriumide ehitamise peale anti välja umbes 280 miljonit rubla, kuna elumajade ehitamise peale, mille sihiks on töötajate eluolu parandamine — 980 miljonit rbl.

Olgu tähendatud, et tohututest summadest, mis Nõukogude Liidus kulutatakse tööliste ja ametnike sotsiaalkindlustuse peale, ükski kopik ei lähe abirahadeks tööpuuduse puul, millised teistel maadel, kus on olemas sotsiaalkindlustus, neelavad tunduva osa sotsiaalkindlustuse fondist. See seletub tolle üldtuntud tõsiasjaga, et Nõukogude Liidus juba 1931. aastal tööpuudus täiesti likvideeriti.

Ametiühingute poolt juhitav sotsiaalkindlustuse süsteem haarab, nagu üal märgitud, ainult palgalisi. Kolhoosi-talurahva, sõja-invaliidide, pimedate jne. sotsiaalkindlustust organiseeritakse ja teostatakse Nõukogude Liidus riiklike organite — Nõukogude Liidu liiduvabariikide juures asuvate sotsiaalkindlustuse rahvakomissariaatide poolt.

Ehitustööd.

СТРОИТЕЛЬСТВО.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

Otsustava tähtsusega rahvamajanduse arengule on tööproduktiivsuse tõus. Kuid

selle kõrval omab tähtsa koha ka põhifondide laiendamine — uute tehaste ja vabrikute, raudteeide jne. ehitamine. Järgmine tabel näitab ehitustööde arengut:

Е hitustö ö d 1936. a.

Строительство в 1936 г.

1935. 1936.

Kava. Täitm.
(miljard. rbl.)

Tööstus	12,5	14,0	14,3
Pöllumajandus	2,3	2,6	2,6
Transport	5,5	7,2	6,9
Kaubandus	0,5	0,7	0,6
Sots.-kultuur. ja admini- nistr. ehitustööd *) . .	3,5	7,5	7,2
Muud	0,4	0,4	0,4
Kokku . .	24,7	32,4	32,0

Ehitustööde üldväärthus suurennes 1935. a. vastu 29,6 prots. võrra. Koguselt on kasv veelgi suurem, sest ehituskulud langesid umbes 5,5 prots. võrra, kuigi kavas oli ette nähtud 10,8 prots. suurune langus. Eriti kõrge oli töüs sotsiaal-kultuurilise ehitustöö alal — ligi kahekordne. 1936. aastal viidi lõpule ja astus tegevusse ehitusobjekte 30,5 miljardi rbl. koguväärtuses 24 miljardi vastsu 1935. aastal. Seetõttu sotsialistliku majanduse põhifondid suurennesid vastavalt 138 miljardilt 163 miljardi rublani. Huvitav on veel ära märkida, et ehitustööliste tööproduktiivsus tõusis 32 prots. võrra, mille tõttu polnud vajadust, vaatamata ehitustööde suurele kasvule, tööliste arvu töstmises; vastuoks, ehitustööliste üldarv isegi langes 1935. aasta 2,3 miljonilt 2,1 miljonini. — Stahaanovlik liikumine ja sellest tekitatud tööproduktiivsuse tõus võimaldasid rahvamajandusele suure kokkuhoiu kapitalimahutustes ehitustöödesse. Näiteks, 1936. aastal suurtööstus andis 80,6 miljardi rbl. eest toodangut, mis on vaid natuke madalam II viisaastaku poolt 1937.

aastaks määratud 86,4 miljardist rublast. Ometi ehitustööd sooritati esimese nelja viisaastaku-aasta (1933—1936) kestel ainult umbes 50 miljardi rbl. eest, mis on suuresti vähem kogu viisaastaku kohta ettenähtud 69 miljardist.

1937. a. kava.

План 1937 г.

1937. aastal ehitustööde kogusumma tõuseb 32,5 miljardi rublani (1936. a. hindades arvutatult), s. o. pea sama palju kui 1936. aastal neid teostati. Seda suurem tähtsus saab olema tööproduktiivsuse tõusul, et tõsta rahvamajanduse toodangut kava kohaselt. Uusi ehitusobjekte astub tegevusse 34,8 miljardi rbl. väärthuses; see summa on suurem ehitustööde väärtestest seetõttu, et 1937. a. asetatakse pearõhk ehitusobjektidele, mida on võimalik lõpetada juba sel aastal. Ehituskulud peavad langema keskmiselt 10,5 prots., kuna tööproduktiivsus tõusma 22,5 prots. võrra. Majandusharude järgi jagunevad ehitustööd järgmiselt:

Е hitustö ö d 1937. a a s t a l.

Строительство в 1937 г.

1936. a. 1937. a
tulemused. kava.
(miljard. rbl., 1936. a. hindades)

Tööstus	14,3	13,9
Pöllumajandus	2,6	2,6
Transport	6,9	7,6
Kaubandus	0,6	0,8
Sots.-kultuur. ja administr. ehitustööd *)	7,2	7,2
Muud	0,4	0,4
Kokku . .	32,0	32,5

Finantsid.

ФИНАНСЫ.

1936. a. tulemused.

Итоги 1936 г.

1936. a. ühtlane riigieelarve, milles kava nägi ette tulusid 78,7 miljardit ja kulusid samas summas, leidis, seoses kava ületava üldmajandusliku töüsuga, ületäitmist. Tegelikult tulusid laekus 83,4 miljardit rbl. (5,9 prots. rohkem kui ettenähtud eelarves ja 23,7 prots. rohkem kui 1935. a. laekunud 67,4 miljardit), kuna kulusid oli 81,7 miljardit rbl. (3,8 prots. rohkem kui eelarves ja 23 prots. rohkem kui 1935. a. olnud 66,4 miljardit). Seega tulud ületasid kulusid 1,7 miljardi rbl. võrra, kuna eelarves pol-

*) Ilma majandusorganisatsioonide oma ressurssidega tehtavate töödet.

nud ülejääki üldse ette nähtud, ja 1935. a. oli tulude ülekaal 1 miljard rbl. Valdav enamus (ligi 80 prots.) kõigist tuludest saadi läbikäigumaksust.

1937. a. kava.

План 1937 г.

1937. a. ühtlases riigieelarves on tulud määratud kindlaks 98,1 miljardi ja kulud 97,1 miljardi rubla suuruses, 1 miljardi rublalise tulude ülekaaluga. Tulud suurennevad seega 17,4 prots. ja kulud 18,8 prots. võrra, võrreldes 1936. aasta tegelike tulude ja kuludega. 1937. a. ühtlane riigieelarve, võrreldes 1936. a. eelarvega ja ta täitmise eeltulemustega (millised on seni,

kahjuks, teatavaks tehtud vaid köige üldisemal kujul), osutub üldjoontes järgmiseks:

Ühtlane riigieelarve.

Единый госбюджет.

Tulud.	1936. a.	1937. a.	Kava
	Kava Täitm.	Kava	(miljard. rbl.)
Tulud sotsialiseeritud majandusest . . .	71,1	?	89,4
sellest: läbikäigu-maks . . .	62,7	65,8	76,8
ülekanded kasudest . . .	3,2	3,7	6,3
Elanike ressursside mobiiliseerimine . . .	6,1	?	7,0
sellest: massilised laenud . . .	4,0	?	4,4
maksud . . .	2,1	?	2,6
Muud tulud (tolli- jne.) . . .	1,5	?	1,7
	Kokku . . .	78,7	83,4
			98,1

Kulud.	1936. a.	1937. a.	Kava
	Kava Täitm.	Kava	(miljard. rbl.)
Rahvamajandus . . .	37,6	?	39,6
Sotsiaal-kultuur. vajadused (haridus, tervishoid jne.) . . .	6,5	?	10,9
Riigikaitse- ja valitsemiskulud . . .	17,9	?	24,6
sellest kaitsekomiss. . .	14,8	14,9	20,1
Kohaliste eelarvetele läheb . . .	12,4	?	15,9
Muud kulud (riigilaenude kulud, reservfond jne.) . . .	4,3	?	6,1
	Kokku . . .	78,7	81,7
Tulude ülekaal . . .	--	1,7	1,0

Tulud sotsialiseeritud majanduse ettevõtetelt moodustavad valdava enamuse (88,7 prots.) tulude üldsummast 1936. aasta kava 90,3 prots. vastu. Tähtsaimaks, teisi kaugelt ületavaks tuluaallikaks on läbikäigumaks, millele langeb üle $\frac{1}{3}$ tulude kogusummast. Kuludes omab mõõduandva koha rahvamajanduse finantseerimine, millele läheb ligi pool ($\frac{2}{3}$) kulude üldsummast; peaosa sellest suunatakse ehitustöödele, nii et ehitustööde koguväärtusest jääb $\frac{2}{3}$ riigieelarve kanda, kuna vaid $\frac{1}{3}$ majandusorganite oma ressursside. Eriti kiiresti kasvavad ühenduses sõjaohuga riigikaitse kulud, võrdudes nii üld juba viidendikule kõigist kuludest. 1937. a. tulude koostamisel on lähtutud sellest, et hinnad ja tarifid jävavad 1936. a. tasemele; seega tulude kasv põhjeneb toodangu ja üldse läbikäikude suurenemisel ning ettevõtete kõiksugu üldkulude kärimisel.

Toodud Nõukogude Liidu ühtlane riigieelarve teatavasti sisaldab liidueelarvet ja liiduvabariikide (Vene, Ukraina jne.) eelarveid. Peale selle on olemas kohalised eelarved,

alates küla- ja linnanõukogude eelarvetest ja lõpetades oblastite ning autonoomvabariikide eelarvetega; ülekaaluva osa nende tuludest moodustavad summad, mis saadakse ühtlasest riigieelarvelt, õigemini liidueelarvelt liiduvabariikide eelarvete kaudu. Köigi nende eelarvete üldkokkuvõte kannab Nõukogude Liidu koondeelarve nime; sellse tuludeosa osutub järgmiseks:

Ühtlane riigieelarve tulud.

Доходы сводного бюджета на 1937 г.

1936. a.	1937. a.	Kava
		(miljard. rbl.)
Liidueelarve	61,5	75,5
Liiduvabariikide eelarved	4,7	6,6
Kohaliste eelarvetele edasi-antavad tulud	12,5	15,9
Kokku ühtlane riigieelarve	78,7	98,0
Kohaliste eelarvete omatalud	4,3	6,1
Kokku koondeelarve	83,0	104,1

Koondeelarve tulud näitavad tõusu, võrreldel 1936. a. kavaga, 25,4 prots. võrra. Seejuures liidueelarve tulud on 1936. aastast kõrgemad 22,8 prots., liiduvabariikide — 40,4 prots. ja kohaliste eelarvete (millised ühes ühtlasest riigieelarvelt saadavate tuludega võrduvad 1936. a. 16,8 miljardile ja 1937. a. 22 miljardile rbl.) — 31 prots. võrra.

Täieliku ettekujutuse saamiseks riigieelarve koostisest eelpool toodud artikli: „Nõukogude Liidu finantsid“ puhul toome siinkohal ühtlase riigieelarve 1937. a. peale kujul, nagu ta on avaldatud:

Ühtlane riigieelarve 1937. a. peale (miljon. rbl.)

Единый госбюджет на 1937 г. (млн. руб.)

Tulud.

1. Läbikäigumaks	76.796
sellest:	
rasketööstuse rahvakomissariaat . . .	8.860
kergetööstuse	11.382
toitainetötöstuse	20.387
Glavspirt (piiritustötöstus)	6.190
põllumajandussaaduste kokkuostu-komitee N. Liidu rahvakomiss.	
nõukogu juures	24.106
riiklik kaubandus	2.605
ühistegevus	1.682
2. Ülekanded kasudest:	
a) rasketööstuse	
rahvakomiss. tööstus	1.331
b) kergetööstuse	829
c) metsatööstuse	37
d) toitainetötöstuse	1.800
e) kohalise tööstuse	
rahvakomissariaatide tööstus	543
f) põllumaj. rahvakomissariaadi ettevõtted	40
g) sovhooside	31
h) raudteetransport	688
i) sisekaub. rahvakomissariaadi ettevõtted	175

j) põllumaj. saaduste kokkuostu komitee N. Liidu rahvakomiss. nõukogu juures	59	b) vabariikliku alluvusega	537
k) väliskaub. rahvakomissariaadi ettevõtted	37	c) toetus mineraalväetise alal	205
l) riiklikud krediitasutused	245	Kokku põllumajanduse alal	9.059
m) riikliku kindlustuse organid	319	11. Metsakaitse ja metsaistut. peavalitsus Nõuk. Liidu rahvakomiss. nõukogu juures	390
n) muud maksnikud	170	12. Teede-rahvakomissariaat	4.699
Kokku ülekandeid kasudest	6.304	13. Veetranspordi rahvakomissariaat	1.133
3. Tulumaks ja teised maksud ettevõtetelt ja organisatsioonidelt:		14. Põhja-mereteel peavalitsus	580
a) mitte-kaubatehingute maks	390	15. Maanteede peavalitsus sise-rahvakomissariaadi juures	831
b) tulumaks kolhoosidelt	530	16. Eraõhulaevastiku peavalitsus	301
c) maks sovhoosidelt	46	17. Side-rahvakomissariaat	546
d) muud	7	18. Volgostroi	200
Kokku maksusid ettevõtetelt ja organisatsioonidelt	973	19. Moskva kaanali ehitus	243
4. Laekumised riikliku sotsiaalkindlustuse ressurssidest sotsiaal-kultuurilisteks vajadusteks	3.700	Kokku transpordi ja side alal	8.533
5. Riiklikud laenud:		20. Riiklik kaubandus, varustus ja kokkuostu-organisatsioonid	3.036
a) laenu tellimine	4.375	21. Väliskaubanduse rahvakomissariaat	20
b) hoikassade ressursside arvel	1.200	22. Reservide komitee	1.688
c) riikliku kindlustuse ressursside arvel	400	23. Moskva maa-alune raudtee	458
Kokku riiklike laenude alal	5.975	24. Hüdrometeoroloogiline peavalitsus Nõuk. Liidu rahvakomiss. nõukogu juures	129
6. Maksud elanikelt:		25. Muud kulud rahvamajanduse alal	3.875
a) põllumajanduslik maks kolhoosnikelt ja üksiktalunditel	650	Kokku rahvamajanduse alal	39.586
b) maks elumajade ja sots.-kultuur. ehitustöö heaks linnades	1.465	B. Sotsiaal-kultuurilised vajadused	26.605
c) maks elumajade ja sots.-kultuur. ehitustöö heaks maal	530	a) vahetult riigieelarve järgi	10.870
Kokku maksusid elanikelt	2.645	b) kohaliste eelarvete kaudu	15.735
7. Muud tulud:		Sellest:	
a) tollitulud	860	1. Rahvaharidus	18.270
b) tulu rahalöömisest	15	a) vahetult riigieelarve järgi	7.842
c) tulu metsadest	180	b) kohaliste eelarvete kaudu	10.428
d) mitmesugused tulud	622	2. Tervishoid	7.528
Kokku muid tulusid	1.677	a) vahetult riigieelarve järgi	2.473
Üldse	98.070	b) kohaliste eelarvete kaudu	5.055
K u l u d .		3. Füüsiline kultuur (sport)	97
A. Rahvamajandus.		a) vahetult riigieelarve järgi	44
1. Rasketööstuse		b) kohaliste eelarvete kaudu	53
rahvakomissar. tööstus	5.217	4. Sotsiaalkindlustus ja töökindlustus	710
2. Kaitsetööstuse	2.329	a) vahetult riigieelarve järgi	511
3. Kergetööstuse	1.604	b) kohaliste eelarvete kaudu	199
4. Metsätööstuse	1.275	C. Nõuk. Liidu kaitse-rahvakomissar	20.102
5. Toitainetööst.	1.042	D. Sise-rahvakomissariaat	2.699
6. Kohaliku tööstuse		E. Kohtu-rahvakomissariaat ja prokuratuur	149
rahvakomissariaatide tööstus	376	F. Riigivalitsemine	1.619
7. Kinotööstus	163	G. Kulud riiklike laenude alal	2.579
8. Üksikud tööstuslikud ehitustööd	392	H. Arrestused pikajaliste mahutuste pankadeaga	1.382
Kokku tööstuse alal	12.398	I. Nõuk. Liidu ja liiduvabariikide rahvakomiss.-nõukogude reserv-fondid	1.855
9. Põllumajandus, sovhooside rahvakomissariaadile alluv	2.064	J. Muud kulud	544
10. Põllumajandus, põllumaj. rahvakomissariaadile alluv:		sellest:	
a) liidulise alluvusega	6.253	kohaliste eelarvete kaudu	199
Kokku		Kokku	97.120
Tulude ülekaal kulude üle		Tulude ülekaal kulude üle	950
Üldse		Üldse	98.070

Nõukogude Liit — kõige maksuvõimelisem maa.

CCCP — САМАЯ ПЛАТЕЖЕСПОСОБНАЯ СТРАНА.

Selle pealkirja all ilmus Moskva „Pravda“ Nõukogude Liidu maksuvõimet iseloomustav artikkel, milline välismaa ajakirjanike leidis suurt tähelepanu; toome ta siinkohal väljavõttes:

Kapitalismi raha- ja krediidi süsteemi kriis ja hävinemine ülimal määral vähendasid paljuude kodanlike riikide maksuvõimet. Suurimate firmade, pankade, omavalitsusettevõtete, linnaide, provintside ja isegi tervete maade pankrotid on saanud rahvusvahelise võlgnevuse likvideerimise universaalseks meetodiks.

Selles massiliste pankrottide kaoses ainult üks maa täidab kindlalt ja täpselt kõiki oma maksukohustusi välismaailma vastu. See maa on Nõukogude Liit. Sotsialistlik majandussüsteem, mis töstab kõrgele masside aine- lise taseme, kõigi majandusressursside kontsentreerimine rahvamajanduslike kavas ja väliskaubanduse monopol kindlustasid selle raskeima illesande lahendamise.

Meie vaenlased on meile mitmel korral enustanud majanduslikku krahhi, on mitmel korral vahus suuga püüdnud töendada Nõukogude Liidu maksujõuetust. Arvude ja tösisajade elav keel lükkas ümber fashistlike oraaklite loba. Kõigile on teada, et Nõukogude Liit loobub lühiajilistest ja isegi keskmisajalistest väliskrediiditest. Nõukogude Liit tasus enne tähtaega paljud krediidiid, likvideeris endise võlgnevuse ja viimase kahe aasta kestel sai pikemate tähtaegade peale finantskredite ja laene enam kui 700 miljoni rublalises kogusummas. Viimaste aastate püsivalt aktiivne kaubandusbilanss, aktiivne maksubilans saavutamine 1935. aastal, lõpuks kullatoodangu võimas kasv Nõukogude Liidus — kõik need on suurima tähtsusega tösi- siasjad, mis annavad tunnistust N. Liidu välisse majanduspositsioonide tugevnemisest.

Oli aeg, kus majandus- ja finantsblokaadi oludes olime sunnitud minema suurtele ohvritele meie majandussuhetes teiste maadega.

1921. aastal ütles Lenin: „...meie ei tohi loobuda andmast almuseid nende almuste järgi ahntele välismaa kapitalistidele, sest praegu on, sotsialismi ülesehituse seisuko- holt, kasulik ülemaksta sadasid miljoneid vä- lismaa kapitalistidele...“

See aeg on jäädavalt möödunud. Ei mingist „kontributsionist“, ei mingeist „ülemaksmistest“, „almustest“ välismaa kapita- listidele ei saa nüüd enam juttugi olla. Nõukogude Liidu väliskaubanduse süsteem täiesti likvideeris meie „almuste“ jäänused ebasood- sate lepingute ja kalliste krediidiide näol.

Nõukogude Liidu rahvamajanduse areng ei olene välismaa krediidiitest. Juba esimese viisaastaku teostasime „ilma orjastavate kre-

diitiide ja laenudeteta väljaspoolt“ (Stalin). Teist viisaastakut teostame sisseveo ja krediidiide järtsult vähenenud koguse juures. Kolmandal viisaastakul on meie käed täiesti vabad.

Välismaa krediidiid pole olnud ega ole ka nüüd otsustavaks teguriks meie maa majanduslikus arengus. Võime neid kasutada vaid lisareessurssidena teatud tingimustel: krediidiide normaalse hinna, pikajaliste tähtaegade ja tõelise võimaluse korral kasutada krediiti esmajärguliste, tehniliselt kõige täiuslikuma- te objektide sisseveoks.

1924. aastal Inglise pankurid nõudsid krediidiide andmise eest Nõukogude Liidule mitte ainult revolutsioonielsete võlgade tunnustamist, vaid ka väliskaubandusmonopoli kaotamist ja kapitalismi uuestijaluleseadmist meie maal. 1936. aastal Inglise valitsus ja Inglise pankurid andsid Nõukogude Liidule viieaastase krediidi 10 miljoni naelsterlingi suuruses summas 5,5 protsendiga aastas. Seejuures langesid ära igasugused illusioonid krediidiide küsimuse sidumise kohta revolutsioonielsete võlgade küsimusga. Inglise poolt antud krediidi on mõnes suhtes kasulikum teistest, Nõukogude Liidu poolt 1935. aastal saadud krediidiitest. Huvitav on seoses sellega märkida, et kõik „üldiplomaadi“ Ribbentrop'i jõupingutused saada Inglises kas või 3–6-kuulisi krediiti ei annud tagajärgi. Ja seda — vaa- tamata mõnede alalhoidlike ringkondade pa- lavatele sümpaatiatele fashistliku Saksa vas- tu.

Kogu maailm kõrgelt hindab Nõukogude Liidu maksuvõimet.

— Nõukogude Liidu võime maksta oma kohustuste järgi, — kirjutab Inglise börsitegelaste ja pankurite mõjukam organ „Financial Times“, — seisab väljaspool igat kahtlust. Rääkides Nõukogude Liidu krediividõimist kaubanduse alal, osutub kohaseks mee- le tuletada, et pole olnud ühtki juhust, kus ükskõik millisele Briti importijale oleks keeldutud maksmast. Mis puutub aga asja po- liitilisse külge, siis, jätkes kõrvale sümpaatiad või antipaatiad valitsusvormi vastu, Nõukogude Liit praegu kasulikult erineb paljudest teistest Euroopa osadest.

Silmapaistvam Ameerika ajaleht „New York Herald-Tribune“ kirjutab:

„Nõukogude reshiim oli erakordsest täpne kõigi tunnustatud kohustuste täitmises. Kogu Nõukogude kaubanduslik võlgnevus Saksa ja teistele maadele tasuti täielikult, ku- na vastumeelsus, millega paljud maad esialgu vaatasid kaubandussuhetele Nõukogude Liiduga, on nüüd taandunud nende suhete laien- damispüütete ees.“

Suурte kulla- ja valuutareservide mobili-seerimine oli Nõukogude Liidu valuutaseisu-korra ja maksuvõime tugevnemise tähtsai-maks teguriks. 1936. aasta valuutakava hiil-gav täitmine näitab, et väliskaubanduse tege-lased suure eduga teostavad valuutareservide kogumise ülesannet. Väljaveo ressursside mobiliseerimise kaudu, aktiivse võitluse kau-du hindade pärast ja, mis eriti tähtis, tundu-vate siseressursside ning uute valuutahanki-mise allikate avastamise ja ärakasutami-teel väliskaubanduse rahvakomissariaat kind-lustas 1936. aasta valuutakava ületäitmise 32 prots. võrra, astudes seega Nõukogude Liidu sotsialistliku majanduse esirinnaliste harude ritta.

Meie maa omas 1936. aastal, nagu 1935. aastalgi, aktiivse maksibilansi, hoolimata sisesseo ja maksimiste tunduvast suurenemi-sest. Meie ei pruukinud möödunud aastal mitte ainult vedada kulda välismaale, — köik 1936. aastal toodetud kuld jäi järele, — vaid meie valuuta sissetulek absoluutsest ületas maksmisi, ja seoses sellega riigipanga kulla-ja valuutaressursid veelgi suurenedesid.

Nõukogude Liit omab nüüd suuri kulla-ja valuutaressursse, ja see on üheks ta ma-janduse ja riigikaitse võimsuse oluliseks te-guriks.

Veidi statistikat Nõukogude Liidust.

НЕМНОГО СТАТИСТИКИ О СССР.

Nõukogude Liit asetseb 21,4 miljoni ruut-kilomeetri suuruse sel maa-alal; see võrdub ühe kuuendikule kogu maakera mandrist.

Ligi 1 miljardi ha moodustab Nõukogude Liidu metsa de pindala, ulatudes umbes kolmandikule üleilmilisest metsa pindalast (3 miljardit ha). Puidu üldtagavaraga Nõukogude Liidu metsades arvestatakse 51 miljardi tihumeetrile. Sellest hulgast raiumiseks kõl-buliku puidu tagavaraga moodustab 35,6 mil-jardit tihumeetrit.

Määratumad turba tagavarad asetsevad Nõukogude Liidu maa-alal. Turba all on 57 miljoni hektarilise pindala 77,5 miljardi tonni suuruse turbatagavaraga. Sellest hulgast moodustab registreeritud pindala 12,6 miljoni ha 30,5 miljardi tonnilise tagavaraga.

Nõukogude Liidu jägede üldist arvestatud jõuvõimet hinnatakse 210 miljonile kilovatil. Veejõu ressursside võimsuselt asub Nõukogude Liit esimesel kohal teiste maade seas. Tsaariaegsel Venel polnud ühtki üle tuhande kilovatilist hüdroelektriseadet. Nõukogude Liidus on juba üle 30 hüdroelektrijaama 1 miljoni kilovatilise üldvõimsusega. Ehitusel ja planeerimisel on hüdroelektrijaamu kuni 5,7 miljoni kilovati võimsuses. Nõukogude Liit omab ühe suurematest hüdroelektrijaamadest maailmas — Dneprovski oma, mille täieline võimsus ulatub 558 tuh. kilovatil.

Kivisöe tagavarasid Nõukogude Liidus arvestatakse 1.200 miljardi tonni peale; sõe suhtes Nõukogude Liit on teisel kohal maa-ilmas, P.-A. Ühendriikide taga. Nafta üld-tagavarad võrduvad 3,2 miljardile tonnille (maailma 9—10 miljardiliste tagavarade juures); nafta suhtes asub Nõukogude Liit esimesel kohal maailmas. Nõukogude Liidu maapõues peitub 55 miljardit tonni põle viki. Rauaärtside tagavarasid hinna-

takse N. Liidus 10,6 miljardi tonni peale, sel-lest uurituid — 8 miljardit; rauaärtsi suhtes asub ta esimesel kohal maailmas. N. Liidu piirides leidub $\frac{1}{4}$ mangaani üleilmilistest tagavaradest, miljoneid tonne vaske, seatina, tsinki, inglistina, niklit jne. Kull a toodangut on ta teisele kohale maailmas jõudnud. Sa-muti leidub rikkalikke lademeid elavhõbedat, volframi ja teisi haruldasi metalle.

A patiitide tagavarad töusevad 2 mil-jardi tonnini. Nõukogude Liidus asetseb 60 prots. vosvoriitide (mineraalväetiste) maailmatagavaradest, 18,4 miljardit tonni kaalit (neist üle 6 miljardi — tööstuslikke); edasi — rikkalikke lademeid boorsoola, vävlit, marmorit, väärthuslikke saviliike jne.

Kõik need varad peituvad 8,2 miljoni ruutkilomeetri suuruse sel maa-alal, s. o. 38 prots. kogu Nõukogude Liidu territooriumist on seni geoloogiliselt uurimata.

Nõuk. Liidu metsad, mered ja järved on rikkad karusloomadest, kaladest ja lindudest. 1935. a. kokkuost andis karusnahku 175 miljoni rbl. väärtes. Kalu püüti 1936. a. 16,5 miljonit tsentnerit.

Nõukogude Liidu rahvastiku arvu hinnati 1933. a. lõpuks 168 miljoni inimese peale; nad kuuluvad 102 rahvusse. N. Liidus on 767 linna, 712 töölisasundust ja 1.667 lin-natüübilist asundust. 1935. a. lõpuks elu-ma ja de fond linnades ulatus 215 miljonile ruutmeetrit.

1. jaanuariks 1936. a. Nõuk. Liidus oli 574,1 tuh. tööstusettevõtet, neist 61,4 tuh. suurt. Kogu N. Liidu rahvamajanduses töötavate tööliste ja ametnike arv ulatub enam kui 25 miljoni inimesele; neist suur-tööstuses — 7,1 milj., ehitustöödel — 2,2 milj., sovhoosides ja masinatraktorijaamades

— 2,8 milj. inimest. Ainuüksi suurtööstuses on insenere ja tehnikuid 548,5 tuh.

Tähtsamaid masinaliike oli N. Liidu tööstuses 1936. a. algus: aurukatlaid — 36,9 tuh. tükki (3,7 miljoni ruutmeetrilise küttepinnaga), auruturbine — 1,8 tuh. (5,6 miljoni kilovati võimsusega), elektrijõumasinad — 17 tuh. (6,3 miljoni kilovati võimsusega), 2,4 tuh. söekaevamismasinat, 264,5 tuh. metallöökamise tööpinki, 248 tuh. kudumistelge (neist 19,6 tuh. automaatset), 3,9 tuh. puusaagimisraami, 172 paberimasinat jne. N. Liit omab praegu 114 kõrgahju 52,6 tuh. ruutmeetrilise kasuliku üldmahuga; 369 terasulatisahju 10 tuh. ruutmeetrilise üldpinna ga ja 319 valtsimismasinat (1936. a. algus) põhijõumasinate 355 tuh. kwt. üldvõimsusega.

1. jaan. 1936. oli N. Liidus 14,6 tuh. elektrijaama 6,9 miljoni kilovati võimsusega, sellest 106 rajoonijaama 4,5 miljardi kilovatiga. Kõrgepingeliinide (11.000 voldi ja rohkem pingega) pikkus ulatus 15,1 tuh. km peale. Töölise jõuvarustus (s. o. mehaanilise jõu kilovatt-tundide arv tehtud inimtunni kohta) suurtööstuses töasis 1928. a. 1,30 pealt 2,50 peale 1935. a. Suurtööstuse töölise elektrivarustus kasvas 1928. a. 0,69 pealt 1,90 peale 1935. a.

N. Liidus toodetakse päevas: 66 miljonit kv-tundi elektrijõudu, 350 tuh. tonni kivisütt, 89 tuh. tonni naftat, 56 tuh. tonni kaksi, 83 tuh. tonni rauaärtsi, 40 tuh. tonni malmi, 49 tuh. tonni terast, 38 tuh. tonni valtsitud metalli.

Põllumaad on N. Liidus 223,9 miljonit ha, 2 miljonit on puu- ja keeduvilja aedade ja viinamarjaistanduste all. N. Liidu külvipind ulatus 1936. a. (eelandmetel) 133,7 milj. ha peale, sellest: teraviljade all — 102,2, tehniliiste kultuuride — 10,8, loomasöötade — 10,7 ja aiavilja-kartuli — 9,8 milj. ha. 1935. a. kogus aagid olid muuseas järgmised: aiavili (ilmakartulita) — 168,4 miljon. tsentnerit, puuvili — 21,1 milj., viinamarjad — 5,6 milj., marjad — 0,8 milj., metsikult kasvavad puuvili ja marjad — 5 milj. tsentn. ja tee — 12,7 miljonit kg.

1. novembriks 1936. a. N. Liidu traktori park koosnes 445,8 tuh. masinast, kombaine oli 89,6 tuh., mitmet liiki peamisi põllumajandusmasinaid (traktoriatru, traktori-rehepeksumasinaid, isesidujaid, viljalöökajaid, suhkrupeedi koristamismasinad, linakitkumi se masinaid jne.) oli arvult 2,6 miljonit.

1936. a. koristamiskampaania algus töasis masinat raktorijaama arv 4.950 peale. Sovhooside (riigimõisade) arv ulatus 1. jaan. 1936. a. 4.323 peale 76,4 miljoni ha maafondiga. Talundite arv vordub 1. juuliks 1936. a. 20,4 miljonile, sellest kolhoosidesse astunuid — 18,4 miljonit, üksikomanduses — 2 miljonit. Kolhooside arv vordub 244,5 tuhandele.

1. juuliks 1936. a. Nõuk. Liidu karjavar oli järgmine:

	Sellest isikl. omanduses
Hobuseid . . .	16,6 milj. tük. 1,7 milj. tük.
Veiseid . . .	56,7 " 36,4 "
Lambaid, kitsi .	73,7 " 39,1 "
Sigu . . .	30,4 " 19,2 "

Kodulinde oli 1936. a. algus arvult 178,5 miljonit.

N. Liidu üldkasutatava raudtee ede-võrgu ekspluatatsiooni pikkus ulatus 1. okt. 1936. a. 85,1 tuh. km peale (laia- ja kitsarööpalised kokku). 1936. a. algus oli raudteedel auru-, elektri- ja diiselvedureid — 22,1 tuh., kaubavaguneid — 591 tuh., reisijatevaguneid (ilmmaa-aluse raudtee vaguniteta) — 32,9 tuh. tükki.

N. Liidu sisestete laevastik koosnes 1. jaan. 1936. a. 3,1 tuh. iseliikuvast ja 6,5 tuh. veetavast laevast. Mere laevastik omas samal ajal 402 kauba-reisijatelaeva ja kauba-laeva.

Kõigi tsiviilõhuteede üldpikkus N. Liidus ulatus 1936. a. 90,6 tuh. km. peale. Tsiviilõhulaevastiku lennukite koguarv suurennes 1. jaan. 1936. a. 34-kordseks, võrreldes 1. I. 1930.

N. Liidu linnadevahelise ühenduse telegraafi-, telefon- ja kaabelliinide pikkus vör-dub 571 tuh. km. Linnade telegraafi- ja telefoni siseliinide pikkus on 32,1 tuh. km.

1936. a. algus oli N. Liidus 164 tuh. üldhariduslikku kooli, 1.797 mitmesugust tööstusõpilaskooli, 2.572 tehnikumi, 716 töölisfakulteeti, 595 kõrgemat õpperasutust. Õppurite arv kõigis õpperasutustes kokku töasis 27,3 miljonini. Koolieelsetes asutustes (lasteaedades jne.) oli umbes 6 miljonit last. Teaduslikke uurimisinstituutte oli 794, teaduslike tööjõude neis 37.200.

N. Liidus on 724 teatrit ja tsirkust (sellest eriliselt kohandatud teatrihooneid — 335), 28.600 kino seadeldist (ühes rändkinodega), 67 side-rahvakomissariaadi radiojaama ja 6.860 edasiandesõlme. Teatrikülastajate üldarv ulatus 1935. aastal 715 miljonini. Klubiasutuste võrk koosnes 1936. a. 71,7 tuhandest, neist maal 57,7 tuh. Kultuur- ja puhkeparke oli 228. Massilisi radioamatukogusid oli 1936. a. algus 53,4 tuhat 105,3 miljoni eksemplari raamatutega. Muuseumeid oli 738 (neist 61 kunsti-).

1935. a. ilmus N. Liidus 10 tuh. ajalehte 35,7 miljoni eksemplarilise tiraashiga. Trükkiti 42.700 raamatut 3 miljardi trükipoognas — 99 keelel; ajakirju kirjastati 2.100 700 miljonilise tiraashiga — 48 keelel.

1935. a. lõpuks oli N. Liidus täielisi ambulatoorseid ravimisasutusi umbes 52 tuh., üle 10 tuh. hambaravi-kabinet, umbes 400 kiirabijaama, 660 malaariajaama.

Экономика Эстонии.

Eesti majandus.

Внешняя торговля.

VALISKAUBANDUS.

Итоги 1936 г.

1936. a. tulemused.

Внешняя торговля Эстонии продолжала развиваться и в 1936 г., хотя замедленным, по сравнению с предыдущими двумя годами, темпом:

Внешняя торговля.

Väliskaubandus.

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
	(тыс. крон, нынешний курс:		
	1 кр. = ок. 1,42 руб.)		
Импорт . . .	122,967	65,757	86,846
Экспорт . . .	117,471	80,118	83,191
Общий оборот . .	240,438	145,875	170,037
Сальдо . . .	-5,496	+11,361	-3,655

Общий оборот внешней торговли увеличился против 1935 г. на 21,1 млн. крон, или 14,2 проц., гл. обр. за счет импорта, возросшего на 18 млн. крон, или 26,3 проц., между тем как рост экспорта ограничился 3,1 млн. крон, или 3,8 проц. В силу резко большего увеличения импорта баланс превратился из активного в 1935 г. на 11,4 млн. крон в пассивный на 3,7 млн. крон. По сравнению с последним докризисным 1929 г., импорт все еще ниже почти на треть и экспорт — свыше четверти. Эти цифры, однако, не дают точной картины развития внешней торговли, так как цены подвергались резким изменениям. Элиминируя влияние колебаний цен, динамика внешней торговли оказывается следующей (для сравнения приведены последний докризисный 1929 г. и год низшей точки кризиса — 1932 г.):

Динамика цен внешней торговли.

Väliskaubanduse hindade liikumine.

	1929 г.	1932 г.	1935 г.	1936 г.
	(1929 г. = 100)			

Импорт . . .	100	62	81	80
Экспорт . . .	100	46	62	64

Динамика объема внешней торговли.

Väliskaubanduse koguse liikumine.

	1929 г.	1932 г.	1935 г.	1936 г.
	(1929 г. = 100)			

Импорт . . .	100	48	68	88
Экспорт . . .	100	78	108	110

Из этих таблицы вытекает, что падение стоимости импорта к 1936 г. против докризисного уровня 1929 г. почти на треть вызвало в основном падением цен на импортные товары в размере 20 проц.; объем импортапал только на 12 проц. Экспорт же по объему превысил докризисный уровень на 10 проц., несмотря на то, что стоимость его показала снижение больше чем на четверть, что исключительно объясняется резким падением цен против докризисного на целую треть. Таким образом, в области внешней торговли кризис уже превзошел, поскольку дело идет об экспорте; в текущем 1937 г. то же самое, несомненно, произойдет и с импортом, судя по нижеприведенным данным за I квартал, показывающим превышение объема соответствующего квартала 1929 г. — Что касается динамики объема в сравнении с предыдущим 1935 г., то она из-за незначительности колебаний в ценах почти сходится с движением стоимости оборотов: объем импорта вырос против 1935 г. на 29,4 проц., а экспорта — на 1,9 проц.

Состав импорта был, по сравнению с 1935 г., следующим:

Импорт. — Sissevedu.

	1935 г.	1936 г.
	тыс. кр. %	тыс. кр. %
Животные . . .	52 0,1	399 0,5
Пищевые продукты . .	6.121 8,9	9.935 11,3
Сырье и полуобраб.		
материала . . .	22.472 32,7	24.152 27,8
Изделия . . .	40.016 58,2	52.262 60,2
Драгоценные металлы и камни . . .	96 0,1	198 0,2
Всего . .	68.757 100%	86.846 100%

Сильное расширение импорта вызвано гл. обр. изделиями, ввоз которых вырос на 12,3 млн. кр., или 30,6 проц. (почти целиком по линии металлов и всевозможных металлоизделий). Ввоз пищевых продуктов увеличился на 3,7 млн. кр., т. е. почти на $\frac{2}{3}$ (60,7 проц.), именно за счет кормовых хлебов и семенного материала (чему противостоит почти столь же сильный вывоз продовольственных хлебов) и сахара. Ввоз сырых и полуобработанных материалов вырос только на 1,7 млн. крон, или

7,5 проц., в большей части за счет нефтепродуктов. Таким образом, рост импорта обусловлен в основном потребностями индустриализации страны, вызвавшими усиленный ввоз металлов и металлоизделий, в т. ч. машин. Этот процесс индустриализации намечался уже в предыдущие годы после перелома в кризисе. — В силу всех этих сдвигов структура импорта немного изменилась. Еще более повысилась доля доминирующих изделий (с 58,2 до 60,2 проц. всего импорта), а также пищевых продуктов (с 8,9 до 11,3 проц.); доля сырых и полуобработанных материалов же пала с 32,7 до 27,8 проц. — По признаку назначения структура импорта изменилась так:

Структура импорта по признаку назначения.

Sisseveo struktuur tarvituststarbe järgi.

	1935 г.		1936 г.	
	млн. кр.	% %	млн. кр.	% %
Средства производства . .	51,5	74,9	63,9	73,7
в т. ч.: сырые и полуобр. матер.	37,4	54,4	42,3	48,8
оборудование и машины . .	14,1	20,5	21,6	24,9
Предметы потребления . .	17,3	25,1	22,9	26,3
Весь импорт . .	68,8	100%	86,8	100%

Удельный вес средств производства, занимавших ок. 3/4 всего импорта, несколько понизился — с 74,9 до 73,7 проц., а доля предметов потребления увеличилась с 25,1 проц. до 26,3 проц. Особенно важно то, что из средств производства значительно поднялась доля оборудования и машин что опять-таки указывает на расширение производственного аппарата страны в ходе индустриализации. — Рост общего импорта вызван гла. обр. увеличением ввоза средств производства на 12,4 млн. кр.; потребительские товары выросли на 5,6 млн. кр.

По важнейшим импортным товарам изменения были следующие (приведенные товары составляют свыше половины всего импорта):

Важнейшие импортные товары.

Tähtsamad sisseveokaubad.

	1935 г.		1936 г.	
	тонн.	1000 кр.	тонн.	1000 кр.
Пищевые продукты:				
Зерновые . . .	10.230	627	25.040	2.712
Сельди . . .	4.088	669	4.392	828
Соль . . .	25.679	482	27.972	473
Сахар . . .	23.330	2.551	25.876	3.353

Сырые и полуобработанные материалы:

Сырые кожи . . .	1.946	1.731	1.452	1.656
Табак сырой . . .	551	943	694	1.072
Джут . . .	2.421	627	2.111	635
Хлопок . . .	5.330	6.545	5.675	7.191
Шерсть . . .	472	1.360	402	1.264
Гам. уголь, кокс	56.892	923	65.479	1.126
Керосин . . .	16.684	994	17.640	1.111
Бензин . . .	5.379	490	7.572	762
Удобрения . . .	37.921	1.963	36.472	1.937
Сера неочищ.	8.541	745	9.420	792

Изделия:

Хл.-бум. ткани . . .	140	1.648	110	1.032
Шерстяная пряжа и нитки . . .	312	2.240	380	2.905
Пряжа и нитки из иск. шелка	248	1.403	288	1.432
Железо и сталь . . .	32.450	5.015	40.648	6.126
Сельскохоз. машины и орудия . . .	1.622	1.529	2.936	2.647
Машины прядильные, швейные и для текстиль. пром-сти	452	1.145	877	1.694
Радиоаппараты . . .	102	1.105	171	1.630
Автомобили . . .	1.037	2.272	1.423	3.317
Каучук, кауч. изд.	462	1.542	594	1.896

Сильный рост показывает ввоз зерновых, сельдей, сахара, каменного угля, бензина, шерстяной пряжи и ниток, каучука и изделий из него, железа и стали и всех металлоизделий. Сильное падение наблюдалось только по ввозу хл.-бум. тканей; еще пал ввоз, однако незначительно, соли, сырых кож, шерсти и удобрений. Все другие важнейшие товары выросли.

В распределении по важнейшим странам и по всем балтийским странам импорт был следующий:

Импорт по странам.

Sissevedu maade järgi.

	1935 г.		1936 г.	
	тыс. кр.	% %	тыс. кр.	% %
Германия . . .	18.065	26,3	25.849	29,8
Англия . . .	13.052	19,0	15.528	17,9
США . . .	7.849	11,4	7.996	9,2
СССР. . .	2.394	3,5	5.065	5,8
Швеция . . .	3.176	4,6	4.623	5,3
Финляндия . . .	2.665	3,9	3.113	3,6
Латвия . . .	1.842	2,7	2.287	2,6
Голландия . . .	1.618	2,4	2.215	2,6
Дания . . .	1.067	1,6	2.078	2,4
Польша-Данциг	1.265	1,8	1.763	2,0
Франция . . .	2.351	3,4	1.698	2,0
Литва . . .	610	0,9	441	0,5
Прочие страны . .	12.803	18,5	14.187	16,3

Доля первой по важности страны эстонского импорта — Германия значительно повысилась, и в 1936 г. оттуда шла почти треть импорта. Доля занимающей II место Англии, несмотря на значительный абсолютный прирост импорта, немногого пала. На обе эти страны приходится половина общего импорта Эстонии. Рост удельного веса наблюдался еще по Швеции, Голландии, Польше-Данцигу и особенно сильный по СССР (в связи с чем он выдвинулся с 6-го на 4-ое место) и Дании. Снизились же доли, кроме Англии, еще у США, Финляндии, Латвии и особенно Франции и Литвы. По абсолютной сумме же во всем приведенным в таблице странам произошел рост импорта, за исключением Франции и Литвы.

Состав экспорта характеризуется следующей таблицей:

Экспорт. — Väljavedu.

	1935 г.		1936 г.	
	тыс. кр.	%	тыс. кр.	%
Животные . . .	3.100	3,9	4.929	5,9
Пищев. продукты .	30.602	38,2	30.380	36,5
Сырые и полуобра- бот. материалы .	25.056	35,0	29.021	34,9
Изделия . . .	18.345	22,9	18.559	22,7
Драгоценные ме- таллы и камни .	12	—	2	—
Всего . .	80.118	100%	83.191	100%

Падение темпа роста экспорта объясняется в основном не затруднениями в сбыте, а тем обстоятельством, что существующий производственный аппарат уже почти полностью использован, и усиление экспорта возможно только при расширении его; сказался и неурожай.

Незначительность роста экспорта обусловлена всеми основными товарными группами, показавшими или небольшое расширение или еще меньшее сокращение. Выросли сырье и полуобработанные материалы (на 1 млн. крон, или 3,4 проц.) и изделия (на 0,5 млн. крон, или 2,8 проц.), в то время как пищевые продукты немногого пали (на 0,2 млн. крон, или 0,7 проц.). Одни лишь животные показали сильный рост более чем на половину (на 59 проц., или 1,5 млн. крон), но их роль в общем вывозе незначительна, чтобы оказать влияние на последний. В качестве более значительных изменений в подгруппах можно отметить только сокращение экспорта зерновых и бумажного сырья, а также рост текстильного сырья. — Вследствие всего этого незначительно изменилась структура экспорта. Снизились доли пищевых продуктов (с 38,2 до 36,5 проц. всего экспорта), сырьевых и полуобработанных материалов (с 35 до 34,9 проц.) и изделий (с 22,9 до 22,7 проц.), а повысилась доля одних только животных — с 3,9 до 5,9 проц. — По отраслям производства в структуре экспорта состоялись следующие незначительные сдвиги:

Структура экспорта по отраслям производства.

Väljaveo struktuur tootmisalade järgi.

	1935 г.		1936 г.	
	млн. кр.	%	млн. кр.	%
Сельскохозяйствен- ные продукты . . .	39,7	49,6	43,4	52,2
Промышл. прод. .	30,5	38,1	30,4	36,5
Лесные материалы .	8,6	10,7	7,8	9,4
Разные пищевые продукты . . .	1,3	1,6	1,6	1,9
Весь экспорт	80,1	100%	83,2	100%

Как явствует из таблицы, причиной состоявшегося роста экспорта является исключительно увеличение сельскохозяйственного экспорта на 9,3 проц., если не считать прироста ничтожной по своему значению группы разных пищевых продуктов (состоящей гл. обр. из рыбы). Промышленный и лесной экспорт пали соответственно на 0,3 и 9,3 проц. В связи с тем доля доминирующих сельскохозяйственных продуктов, составляющих половину всего экспорта, выросла с 49,6 до 52,2 проц. и доля разных пищевых продуктов — с 1,6 до 1,9 проц. Доля промышленного экспорта, на который приходится свыше трети всего экспорта, пала с 38,1 до 36,5 проц. и доля лесных материалов — с 10,7 до 9,4 проц.

Следующая таблица, охватывающая почти 90 проц. стоимости общего экспорта, показывает динамику вывоза важнейших товаров:

Важнейшие экспортные товары. Tähtsamad väljaveokaubad.

	1935 г.		1936 г.	
	тонн.	1000 кр.	тонн.	1000 кр.
Животные:				
Свиньи (тыс. голов . . .)	(28,9)	2.503	(48,5)	4.247
Пищевые продукты:				
Зерновые . .	30.205	3.597	17.610	2.530
Картофель .	12.889	525	17.155	1.034
Масло коровье	10.838	16.224	10.955	16.562
Яйца (млн. шт.)	(48,0)	2.666	(48,7)	2.473
Мясо и мяс- ной товар .	4.942	4.715	4.579	4.952
Сырье и по- луобраб. материалы:				
Сырье кожи .	429	781	596	1.259
Лесные мате- риалы . .	213.773	8.575	190.618	7.504
Целлюлоза .	70.174	7.925	60.706	6.768
Лен и пакля .	5.097	0.019	7.932	7.905
Сланц. масло и бензин .	16.579	1.192	14.613	1.533
Искусств. рог .	657	1.481	646	1.450

1935 г. 1936 г.
тонн. 1000 кр. тонн. 1000 кр.

Изделия:

Фанера и си- денья стуль.	17.412	3.876	18.974	4.249
Газ. и печат. бумага . .	7.537	1.420	6.782	1.265
Хл.-бум. пря- жа и нитки	1.193	3.145	1.190	3.106
Хл.-бум. ткани	928	3.709	1.030	3.559
Льняные тка- ни грубые .	333	685	471	957
Джутовые тка- ни и мешки	1.698	982	1.279	726
Листовое стекло	3.735	614	5.133	858

Крупный рост экспорта состоялся по свинцам, зерновым, картофелю, сырьем кожам, льну, сланцевому маслу и бензину, льняным тканям и листовому стеклу. Сильно пал же экспорт только зерновых и джутовых тканей. Далее следует отметить еще рост вывоза масла, мяса и фанеры; по всем другим важнейшим товарам произошло падение.

Динамика оборотов с важнейшими и всеми балтийскими странами характеризуется следующей таблицей:

Экспорт по странам.

Väljavedu maade järgi.

1935 г.		1936 г.		
	тыс. кр.	% %	тыс. кр.	% %
Англия	30.066	37,5	30.445	36,6
Германия	19.542	24,4	18.695	22,5
Финляндия	6.557	8,2	5.619	6,8
Швеция	3.876	4,8	4.725	5,7
Франция	2.165	2,7	3.939	4,7
США	2.185	2,7	3.607	3,7
СССР	2.185	2,7	3.067	3,7
Голландия	1.328	1,7	1.806	2,2
Польша-Данциг	609	0,8	1.125	1,4
Латвия	1.850	2,3	1.022	1,2
Литва	661	0,8	505	0,6
Прочие страны	8.923	11,2	9.481	11,3

Доли обеих крупнейших экспортных стран Эстонии — Англии и Германии — немного пали против 1935 г.; на обе страны приходится $\frac{2}{5}$ всего экспорта. Пали также доли Финляндии, Литвы и особенно резко Латвии. Доли всех остальных приведенных стран повысились, особенно Франции, США, Голландии и Польши. По абсолютным размерам экспорт увеличился во все страны, кроме Германии, Финляндии, Латвии и Литвы. В частности СССР, куда экспорт увеличился как по абсолютной сумме, так и удельному весу, отступил, тем не менее, с 5-го на 7-ое место среди экспортных стран.

Балансы с важнейшими и всеми балтийскими даны в следующей таблице:

Баланс внешней торговли по странам.

Väliskaubanduse bilanss maade järgi.

	1935 г.	1936 г.
	(1000 крон)	
Англия	+17.014	+14.920
Германия	+1.477	-7.154
США	-5.664	-4.929
Швеция	+700	+102
Финляндия	+3.892	+2.506
СССР	-38	-2.306
Франция	-186	+2.241
Голландия	-290	-411
Дания	+358	-500
Латвия	+8	-1.265
Польша-Данциг	-656	-638
Литва	+51	+64
Прочие страны	-5.305	-6.285

Превращение общего баланса из активного в пассивный произошло гл. обр. вследствие сильного ухудшения его против 1935 г. с Германией, с которой также стал из активного пассивным, с Англией и СССР. Все же с Англией баланс остался резко активным — экспорт туда вдвое больше импорта. Ухудшились балансы еще со Швецией, Финляндия, Голландией, Данией и Латвией, а улучшились — с США, Польшей, Литвой и особенно с Францией. Со всеми странами, кроме Англии, Швеции, Финляндии, Франции и Литвы, баланс был пассивным. Наряду с Англией баланс был резко активным с Финляндия, куда экспорт превысил почти в 2 раза импорт, и с Францией, где превышение достигло чуть ли не $2\frac{1}{2}$ раза. Резкая пассивность наблюдается с США, импорт откуда больше чем в $2\frac{1}{2}$ раза выше экспорта туда, с СССР, где это превышение составило почти два раза и с Латвией — свыше двух раз.

Обороты транзита через Эстонию резко выросли, составив в 1936 г. 13,5 тыс. тонн (не считая прямого транзита из СССР в Латвию в 951 тон.) против 5,6 тыс. тонн в 1935 г. Почти весь (ок. 95 проц.) транзит шел из СССР, тогда как в 1935 г. преобладающей страной была Латвия. Важнейшим транзитным товаром был железный и чугунный лом.

Торговые соглашения.

Kaibanduskokkulepped.

С 1 августа 1936 г. анулировано торговое соглашение с Бразилией и с 1 января 1937 г. — с Голландией. С 1 января 1937 г. вступило в силу дополнительное соглашение к торговой конвенции с Германией и с 13 марта — тарифный протокол с Польшей.

**Итоги внешней торговли за I квартал 1937 г.
Väliskaubanduse tulemused 1937. a. I veer.**

Итоги за I квартал т. г. показывают дальнейшее расширение оборотов внешней торговли, по сравнению с тем же кварталом 1936 г.:

**Внешняя торговля.
Väliskaubandus.**

	I кварт. 1936 г.	I кварт. 1937 г. (тыс. крон)
Импорт	18.362	21.730
Экспорт	16.856	16.535
Общий оборот	35.218	38.265
Сальдо	-1.506	-5.195

Общий оборот вырос против I квартала 1936 г. на 8,7 проц., притом исключительно за счет импорта, расширившегося на 18,4 проц., тогда как экспорт незначительно — на 1,9 проц. — сократился. Темп роста продолжает падать, так как в прошлом году I квартале рост общего оборота против 1935 г. составил 20 проц., а в 1935 г. рост был еще более сильным. Вследствие расходящейся динамики импорта и экспорта пассивность торговли возросла с прошлогодних 1,5 млн. крон до 5,2 млн.

В составе импорта состоялись следующие сдвиги:

Импорт. — Sissevedu.

	I кварт. 1936 г.	I кварт. 1937 г.	тыс. кр.	% %	тыс. кр.	% %
Животные	25	0,1	43	0,2		
Пищевые прод.	2.145	11,7	3.645	16,8		
Сырые и полуобраб. материалы	5.510	30,0	5.928	27,3		
Изделия	10.618	57,8	12.062	55,5		
Драгоцен. металлы и камни	64	0,4	52	0,2		
Всего	18.362	100%	21.730	100%		

Значительный рост импорта вызван почти полностью увеличением ввоза пищевых продуктов на $\frac{2}{3}$ (по линии зерновых при зна-

чительном падении сахара) и изделий на 13,6 проц. (за счет металлов и разных металлоизделий). Ввоз сырых и полуобработанных материалов увеличился только на 7,6 проц.

Состав экспорта характеризуется следующей таблицей:

Экспорт. — Väljavedu.

	I кварт. 1936 г.	I кварт. 1937 г.	тыс. кр.	% %	тыс. кр.	% %
Животные	1.548	9,3	7	0,1		
Пищевые. прод.	4.741	28,1	5.049	30,5		
Сырые и полуобраб. материалы	6.261	37,1	6.850	41,4		
Изделия	4.306	25,5	4.627	28,0		
Драгоцен. металлы и камни	—	—	2	—		
Всего	16.856	100%	16.535	100%		

Ничтожное падение экспорта обусловлено исключительно почти полным прекращением вывоза животных (свиней, поголовье которых в 1936 г. значительно сократилось). Все другие основные товарные группы показали рост, хотя и небольшой: пищевые продукты — на 6,5 проц. (за счет масла, тогда как вывоз мяса сильно пад), сырье и полуобработанные материалы — на 9,4 проц. (гл. обр. за счет сырых кож и текстильного сырья — льна) и изделия — на 7,4 проц. (гл. обр. благодаря значительному росту текстильных изделий — хл.-бум. пряжи и ниток).

Из изменений в распределении внешней торговли по странам отметим важнейшие. Импорт из СССР увеличился в $2\frac{1}{2}$ раза, из Швеции в 2 раза, а из США сократился на четверть; экспорт в Швецию пад почти на половину. С руководящими странами эстонской внешней торговли — с Англией и Германией — обороты изменились лишь незначительно, за исключением экспорта в Германию, возросшего на 15 проц. Импорт из Англии составил 3,3 млн. а экспорт туда — 5,2 млн. крон; импорт из Германии — 5,9 млн. и экспорт — 3,8 млн. крон.

Предпосылки развития народного хозяйства Эстонии.

EESTI RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISE EELDUSED.

В новейшем номере органа Эстонского Конъюнктурного института «Конъюнктура» дана характеристика основных исходных точек для предпосылок дальнейшего развития народного хозяйства Эстонии: состояния производственных фондов народного хозяйства, динамики народнохозяйственной продукции и покупательной силы, накопления капиталов и направления их. Приводим тут вкратце содержание этой характеристики; часть мате-

риалов, легших в основу ее, разработана впервые.

Под производственными фондами понимаются материальные ценности, не носящие потребительского или общекультурного характера, как, например, предметы домашнего обихода, шоссе, школы и т. д.; неиспользованные естественные богатства также не включены. Стоимость производственных фондов Эстонии за 1935 г. исчислена ориентировочно следующей:

Производственные фонды

Эстонии в 1935 г.*)

Eesti produktiivvarad 1935. a.

	Млн. крон	%
Сельское хозяйство . . .	1.117	57,1
Промышленность . . .	207	10,6
Торговля и банковское дело .	68	3,5
Транспорт и связь . . .	144	7,4
Здания и сооружения (вне поименован. отраслей) . . .	419	21,4
Всего . . .	1.955	100%

Из общей стоимости производственных фондов в 1.955 млн. крон свыше половины (57,1 проц.) приходится на долю сельского хозяйства (включая лесное хозяйство и рыболовство). По размерам производственных фондов Эстония значительно отстала от других, более развитых стран, так как в Эстонии на душу населения приходится их только 1.735 кр., а в расчете на одного работника — 2.760 крон. Небольшие размеры производственных фондов (и, прибавляем со своей стороны, низкий технический уровень их) являются основной причиной ограниченности размеров продукции и тем самым низкого жизненного уровня эстонского народа. — Интерес представляет также соотношение между общественными и частными фондами. На общественный сектор (государство и местные самоуправления) падает 417 млн. крон общей стоимости производственных фондов; прибавив к этой сумме обязательства частнохозяйственного сектора к государству в размере 155 млн. крон, общая стоимость составит 572 млн. кр., или 29,3 проц. стоимости всех производственных фондов. Таким образом, на долю частнохозяйственного сектора приходится подавляющее большинство — свыше 2/3 фондов.

Общая сумма результатов деятельности всего населения находит свое выражение в народнохозяйственной продукции; статистически определяются, однако, одни лишь материальные ценности. Нижеследующая таблица дает динамику народнохозяйственной продукции, включая продукцию сельского хозяйства, промышленности и транспорта, а также доходы от недвижимого имущества за пределами указанных отраслей производства. Исчислена чистая продукция, т. е. из стоимости валовой продукции вычтены потребленные стоимости, полученные от других отраслей. Таблица охватывает не всю народнохозяйственную продукцию, ибо отсутствуют данные о торговле и некоторых второстепенных отраслях; динамика продукции, тем не менее, соответствует факти-

*) Амортизация везде исключена. В области банковского дела не учтены золото и инвалюты, исходя из того, что общая сумма внешней задолженности Эстонии (без военных долгов) приблизительно соответствует стоимости золота, инвалюты и прочих требований к загранице.

ческой и дана тут за последний докризисный 1929 г., год кульминационной точки кризиса — 1932 г. и последние два года (прибл. подсчеты).

Народнохозяйственная продукция.
Rahvamajanduslik toodang.

	1929 г.	1932 г.	1935 г.	1936 г.
	(млн. крон)			
Сельское хозяйство	232	123	155	174
Промышленность .	81	67	91	103
Транспорт . . .	13	9	13	14
Доходы от недвижимостей (вне поимен. отраслей) .	16	25	25	27
Всего . . .	342	224	284	318

Больше половины всей продукции народного хозяйства составляет сельскохозяйственная продукция. Под влиянием кризиса народнохозяйственная продукция пала в 1932 г. на 34 проц., по сравнению с уровнем докризисного 1929 г.; затем продукция опять стала расти и в прошлом 1936 г. уступала докризисному уровню еще только на 7 проц. При всем том следует учесть, что продукция исчислена в текущих ценах, подвергшихся весьма сильным колебаниям, особенно в сельском хозяйстве, и поэтому таблица не дает действительной картины движения объема продукции. Так, учитывая более низкий против докризисного уровень цен, продукция 1936 г. на деле значительно выше продукции 1929 г. В общем можно констатировать, что сейчас производственный аппарат работает с полной нагрузкой, и дальнейший рост продукции возможен при условии расширения аппарата.

О значительной роли внешних рынков для экономики Эстонии и тем самым о сильной зависимости ее от мирового рынка и конъюнктурных колебаний последнего свидетельствует то обстоятельство, что удельный вес экспорта и импорта составляет около трети народнохозяйственной продукции. В 1936 г. удельный вес импорта в продукции равнялся 32,6 проц., а экспорта — 31,3 проц. В докризисном 1929 году обе цифры были больше, составив соответственно 40,2 проц. и 38,4 проц. За первые годы кризиса значение импорта и экспортапало приб. до 1/5 продукции, но с 1934 г. опять стало усиливаться. Высокий удельный вес внешней торговли объясняется отсутствием тяжелой промышленности и производством сельскохозяйственных продуктов, лесных материалов и некоторых промышленных продуктов в размерах, превышающих потребности внутреннего рынка. Отсутствие тяжелой промышленности вызывает необходимость в значительном ввозе инвестиционных товаров (средства производства, средства для транспорта и связи, строительные материалы). Ввоз этих товаров составил в 1936 г. 26,4 млн. крон, или 30,5 проц. всего импорта, против 22,6 млн. или 18,4 проц. в докризисном 1929 г. и был покрыт экспортом других отраслей.

Однозначно развития покупательной силы внутреннего рынка, являющегося доминирующим потребителем (2/3) отечественной продукции, имеются данные о сумме зарплаты наемнотрудящихся и о стоимости товарной продукции сельского хозяйства, составляющие почти 2/3 общей покупательной силы внутреннего рынка. Поскольку остальная часть покупательной силы (в т. ч. прибыли с капитала) двигалась в общем так же, то динамика основной части ее характеризует развитие всей покупательной силы внутреннего рынка.

Покупательная сила внутреннего рынка.

Siseturu ostujõud.

1929 г.	1932 г.	1935 г.	1936 г.
		(млн. крон)	

Зарплата наемнотрудящихся .	120	92	112	126
Товарная продукция сельского хозяйства* . . .	98	50	70	76
Всего . .	218	142	182	202

Покупательная сила пала к 1932 г. на треть против докризисного уровня 1929 г., затем с переломом в кризисе стала расти, и в 1936 г. докризисные размеры ее были почти восстановлены (недостает только 7,3 проц.). Но в виду того, что цены оставались ниже 1929 г., покупательная сила по объему уже превышает докризисный уровень.

Переходя к вопросу о накоплении капиталов и вложении их следует прежде всего отметить, что, исходя из стоимости производственных фондов народного хозяйства и средних норм амортизации, общая сумма амортизаций, необходимых для сохранения фондов, составляет ориентировочно около 37 млн. крон в год. Следовательно, прибли-

зительно 12 проц. годовой продукции народного хозяйства идет на сохранение производственных фондов на прежнем уровне. Накопления же, необходимые для расширения производственных фондов, оцениваются в нормальных условиях, по весьма приблизительным подсчетам, в 25—30 млн. крон в год, т. е. ок. 1,5 проц. стоимости производственных фондов. Столь низкий процент накопления обусловлен тем обстоятельством, что в силу ограниченных размеров производственных фондов (а также низкого технического уровня их) производительность труда и вместе с тем общая сумма продукции невысоки. Вследствие этого малы и доходы населения, еле превышающие необходимый прожиточный минимум; естественно, поэтому, что накопление может быть лишь незначительным и тем самым развитие всего народного хозяйства медленным. Все же накопление показывает некоторое усиление.

Общая сумма капиталовложений в народное хозяйство Эстонии за последние 14 лет оценивается примерно в 250—275 млн. крон, причем неизвестно, сколько из этой суммы являлось приростом капитала и сколько амортизацией. Больше всего вложено капиталов (свыше 100 млн. крон) в постройки, гл. обр. жилых домов. Вложения в промышленность достигли поминально свыше 90 млн. крон.

По мнению Института, для развития экономики и вместе с тем повышения жизненного уровня населения необходимо в первую очередь увеличить производственные фонды. Наиболее целесообразным представляется вложение капиталов прежде всего в те отрасли, которые позволяют усилить эксплуатацию природных богатств, обрабатывают отечественную продукцию или же допускают более производительное применение труда путем расширения применения механической энергии.

Сельское хозяйство.

PÖLLUMAJANDUS.

Итоги 1936 г.

1936. a. tulemused.

По окончательной сводке, посевные площади и валовой сбор за 1936 г. оказались следующими:

Посевные площади.

Külvipinnad.

Среднее	Среднее		
1925—29.	1930—34.	1935 г.	1936 г.
(1000 га)			

Зерновые . . .	502	529	537	530
в т. ч.:				
ржь . . .	143	148	145	137

*.) За вычетом выплаченной зарплаты.

пшеница яровая . . .	15	34	42	48
ячмень . . .	115	105	105	101
овес . . .	145	144	139	138
мешанка . . .	66	73	81	83
Картофель . . .	67	69	74	74
Корм. корнепл.	6,5	7,9	8,4	8,8
Лен . . .	36	21	29	28
Полевые травы	186	215	223	235
в т. ч.: семя и сено . .	149	178	183	195
Прочие культуры . . .	2,2	1,7	1,5	1,8
Всего . .	799	843	873	877
Кроме того, луговые травы	878	910	906	904

Валовой сбор.
Kogusaagid.

Среднее Среднее
1925—29. 1930—34. 1935 г. 1936 г.
(1000 тонн)

Зерновые . .	480	606	553	505
в т. ч.:				
ржь . .	151	201	173	154
пшеница				
озимая .	13	25	25	23
пшеница				
яровая .	14	35	37	44
ячмень .	111	111	92	87
овес .	121	146	134	114
мешанка .	65	84	87	79
Картофель . .	714	865	893	1031
Корм. корнепл.	126	170	158	189
Лен: семя . .	10,1	7,3	9,4	11,2
волокно .	10,0	6,6	10,5	8,7
Полевые				
травы (сено) .	430	480	494	528
Луговые травы .	854	819	852	889

В общем посевные площади почти не изменились против 1935 г.; сокращение площади под озимыми культурами, обусловленное плохими условиями погоды, препятствовавшими проведению сева, было почти целиком возмещено расширением площади яровых. Однако, под влиянием засухи в период роста урожайность зерновых значительно пала, и в результате валовой сбор их составил 505 тыс. тонн против 553 тыс. в 1935 г., т. е. оказался на 8,7 проц. ниже, особенно за счет ржи и овса, сбор которых уменьшился соответственно на 11 и 15 проц.; в то же время падение по озимой пшенице равнялось 10 проц., ячменю 5 проц., и мешанке 9 проц.; единственной зерновой культурой, показавшей рост (на 20 проц.) была яровая пшеница. При этом следует отметить, что и урожай 1935 г. был сравнительно низким. Все же общий сбор зерновых выше среднего за докризисные 1925—29 гг. По другим культурам (за исключением льна-волокна) урожай показывает значительный прирост как против 1935 г., так и среднего за 1925—29 гг. и даже среднего за пятилетие 1930—34 гг., отличавшееся особенно хорошими метеорологическими условиями. По картофелю рост против 1935 г. составил 16 проц., кормовым корнеплодам — 19 проц., льну-семени — 19 проц., полевым травам — 7 проц. и луговым — 4 проц.; только по льну-волокну онпал на 17 проц., но все же оказался на треть выше среднего 1930—34 гг.

Таким образом, урожай зерновых составил ниже среднего, по другим культурам же был удовлетворительным и даже хорошим. В общем урожай продовольственных хлебов, хотя и ниже 1935 г. на 6 проц. и ниже среднего за 1930—34 гг. на 15 проц., покрывает все же потребности внутреннего рынка. По кормовым хлебам

выявился крупный недобор, составивший против 1935 г. 11 проц. и среднего за 1930—34 гг. 21 проц. Однако, ввиду хорошего сбора сена, кормовых корнеплодов и картофеля, идущего в большой части также на животный корм, напряженность положения с животным кормом слабее: если взять все перечисленные кормовые культуры (а также солому яровых), то общий сбор их достиг 1.210 млн. кормовых единиц, что превышает как прошлогодний сбор (1.120 млн.), так и средний за 1930—34 гг. (1.180 млн.); при сравнении с предыдущими бюллетенями следует учесть, что картофель в качестве животного корма впервые включен в исчисление в кормовых единицах.

В области животноводства развитие шло следующим образом:

Численность скота. — Karja arv.
(на 15 июня).

	1925 г.	1935 г.	1936 г.
		(тыс. голов)	
Лошади	225	215	216
Крупный рогатый скот	651	725	731
в т. ч.: коровы	404	403	399
Овцы	659	593	584
Свиньи	327	289	245
Домашняя птица, старше			
6 мес.	866	1.213	1.249
в т. ч. куры	726	1.009	1.084
Пчелиные ульи	49	66	74

В общем наблюдается небольшое сокращение поголовья скота против 1935 г., вызванное низким и слабокачественным урожаем кормовых в 1935 г. Им охвачены все важнейшие виды: поголовье лошадей сократилось на 0,9 проц., коров — на 1 проц., овец — на 1,5 проц., свиней — 15,2 проц.; значительное падение численности свиней отчасти обусловлено крупным сбытом их в СССР и Германию. Рост произошел только по крупному рогатому скоту в целом (на 0,8 проц.), именно за счет молодняка, и по домашней птице (на 3 проц.) и пчелиным ульям (на 12,4 проц.). По сравнению с докризисным 1928 г., поголовье выше по крупному рогатому скоту в целом, домашней птице и ульям, а ниже — по лошадям, овцам, свиньям и незначительно по коровам; 1928 г. взят, как более характерный, вместо 1929 г. потому, что в последнем поголовье было низким из-за неурожая предыдущего года.

Основываясь на приведенных данных о сборе и поголовье, можно общий об'ем продукции сельского хозяйства считать павшим против 1935 г. на несколько процентов, оставаясь тем не менее немногим выше уровня докризисного 1929 г. — Наряду с об'емом продукции важное значение имеет уровень цен. Как подробнее показано ниже, в разделе цен, цены изменились в пользу сельского хозяйства, вызвав небольшое скатие «ножниц» цен.

Промышленность.

TÖÖSTUS.

Итоги работы крупной пром-сти в 1936 г.

Suur tööstuse tegevuse tulemused 1936. a.

В соответствии с динамикой индекса промышленной активности (метод составления которого подробно изложен ниже, в специальном обзоре) об'ем продукции крупной промышленности показал, по сравнению с 1935 г., дальнейший рост, немного больший, чем в 1935 г. (+10 проц.), но уступающий проценту роста в 1934 г. (+17,7 проц.); базой взят в общем и по всем отраслям, вместо 1927—31 гг., об'ем продукции за последний докризисный 1929 г. (=100):

Динамика об'ема продукции крупной пром-сти (1929 г. = 100).

Suur tööstuse toodangu koguse liikumine.

1935 г. 1936 г.

Общий индекс	107	120
в т. ч.: средства производства	121	136
предметы потребления	94	105
По отраслям:		
добычающая	108	146
минералообрабатывающая .	96	108
металлообрабатывающая .	107	129
химическая	205	252
кожевенная	110	137
текстильная	105	111
деревообрабатывающая .	107	98
бумажная	113	113
полиграфическая	92	99
пищевая	78	94
производство предметов		
одеждия и галантер. тов. .	201	279
электростанции	148	174

Об'ем продукции крупной промышленности вырос против 1935 г. на 12,1 проц., причем продукция средств производства — на 12,4 проц., а предметов потребления — немного больше (на 14,9 проц.). Расширение продукции состоялось по всем отраслям, кроме деревообрабатывающей, где она пала на 8,4 проц. и бумажной, где осталась стабильной. Особенно значительно выросла продукция следующих отраслей: добывающая, химическая, кожевенная, пищевая, производство предметов одеждия и галант. товаров (на треть). Продукция важнейшей отрасли — текстильной, на которую приходится около четверти общей суммы продукции, увеличилась, однако, только на 5,7 проц.

Значительно превзошел уровень продукции докризисного 1929 г. — на 20 проц., при том в подавляющей части за счет средств производства, продукция которых выросла на 36 проц., между тем как продукция предметов потребления — только на 8 проц. Докризисный уровень превышен всеми отраслями, за исключением пищевой (продукция которой на $\frac{4}{5}$ состоит из табачных изделий и алко-

гольных напитков), деревообрабатывающей и полиграфической; отставание составляет, однако, только несколько процентов. Рост по некоторым отраслям был весьма крупным: по добывающей — на $\frac{1}{2}$, химической — в $2\frac{1}{2}$ раза, производству предметов одеяния и галантерейных товаров — почти в 3 раза, электростанциям — на $\frac{3}{4}$. Что касается численности занятых (рабочих, служащих и младшего обслуживающего персонала) в крупной промышленности (считая без строительства), то она также выросла и составила в среднем за 1936 г. 37,2 тыс. против 32,4 тыс. в 1935 г. и 31,1 тыс. в 1929 г.

Промышленность в начале 1937 г.

Tööstus 1937. a. algul.

Согласно индексу промышленной активности, об'ем крупной промышленности составил (среднее за 1927—31 гг. = 100) в среднем за янв.-февр. текущего года 123 против 114 тех же месяцев 1936 г., причем средства производства — 139 против 121 и предметы потребления — 109 против 108. Таким образом, рост общей продукции на 7,9 проц. целиком обусловлен расширением продукции средств производства на 14,9 проц., в то время как производство предметов потребления увеличилось только на 0,9 проц. Работа промышленности в начале года характеризуется, следовательно, во-первых, снижением темпа роста продукции в целом и, во-вторых, незначительностью прироста продукции предметов потребления; очевидно, сильное повышение цен, особенно сельскохозяйственных, поглощает прирост покупательной силы потребителей.

Безработица.

Töötäolu.

В силу всеобщего под'ема в народном хозяйстве безработица показывает дальнейшее сокращение. Число зарегистрированных на биржах труда безработных составило в среднем за год 1,3 тыс. чел. против 1,8 тыс. в 1935 г. и 3,2 тыс. в докризисном 1929 г. Если сюда причислить и безработных, занятых на общественных работах, то общая численность безработных равнялась 2,3 против 2,2 тыс. в 1935 г. и 4,3 тыс. в 1929 г. При сравнении с докризисным временем следует принять во внимание то обстоятельство, что за время кризиса резко урезано право безработных на регистрацию.

Безработица в I квартале 1937 г.

Töötäolu I veerandil 1937. a.

Число зарегистрированных на биржах труда безработных осталось на прошлогоднем уровне, составив в среднем за I квартал как текущего, так и прошлого года 2,1 тыс. чел.

Индекс промышленной активности Эстонии.

EESTI TÖÖSTUSE TOOTMISTEGEVUSE INDEKS.

Для характеристики динамики продукции промышленности собираемые эстонской статистикой стоимостные данные о продукции в текущих ценах негодны, так как постоянные значительные изменения в ценах исказывают действительную картину развития продукции. Наиболее целесообразный метод элиминирования колебаний в ценах и тем самым определения об'ема продукции практикуется в СССР, Швеции, Норвегии и Канаде и заключается в исчислении продукции всех лет в неизменных ценах одного определенного года. Этот метод был признан крайне затруднительным в эстонских условиях, ибо для этого пришлось бы прибегнуть к составлению весьма сложных индексов серий промышленных цен. Поэтому в целях определения развития об'ема продукции, не исказженного изменениями цен, было решено составить специальный индекс, базирующийся на половину общей стоимости продукции на натуральных размерах продукции и на половину на числе отработанных рабочими трудочасов. Продукция в натуре взята за основу в тех отраслях, где небольшое число продуктов дает подавляющее большинство общей стоимости продукции данной отрасли или подотрасли, как, например, в цементной, сланцевой, бумажной. В тех же отраслях, где поменялтура продуктов крайне разнообразна или же данные о размерах продукции доминирующих товаров пока отсутствуют, приходится удовлетворяться данными о числе отработанных трудочасов, дающих приближенную картину движения продукции. Выработанный Эстонским Конъюнктурным институтом впервые в 1936 г. индекс носит название индекса промышленной активности.

Индекс охватывает почти всю крупную промышленность Эстонии (т.е. предприятия с 20 и больше занятыми — рабочими, служащими и младшим обслуживающим персоналом), дающую свыше половины продукции всей промышленности, считая с ремеслами. Крупная строительная промышленность осталась не включенной за неимением необходимых данных; удельный вес ее в общей продукции крупной промышленности ограничивается примерно 5 процентами. Тенденция развития остальной промышленности (средней, мелкой и ремесленной) обычно более или менее совпадает с развитием доминирующей крупной промышленности, и поэтому индекс можно считать характерным для всей промышленности.

Базисным периодом индекса взят среднемесячный за пятилетие 1927—1931 гг., включающее два года подъема, затем год наибольшей точки подъема эстонской экономики и, наконец, два кризисных года падения и считаемое составителями индекса наиболее характерным.

Сезонные колебания производства не элиминированы и продукция не исчислена в среднем на рабочий день или на месяц со стандартным числом дней, чем и обусловлено скачкообразное движение индекса из месяца в месяц.

Общий индекс составлен на основе индексов всех отраслей промышленности, а последние — на основе индексов продукции отдельных товаров и подотраслей. Все индексы являются взвешенными арифметическими средними. При вычислении индексов каждый учитываемый продукт, продукция каждой подотрасли и отрасли взяты в пропорциях в соответствии с размером нетто-стоимости их продукции в среднем за 4 года (1928—1931 гг.), так как отдельные данные 1927 г. не вполне сравнимы с ними. На основе этих пропорций (весов) составлены как годовые, так и месячные индексы всех годов, начиная с 1927 г.; имеющиеся за предыдущие годы данные о промышленной продукции недостаточны для исчисления индексов.

В итоге получились следующие серии индексов промышленной активности — общий и по отраслям, характеризующие динамику об'ема продукции крупной (а в общем и всей) промышленности (приведены данные за начальный год индексов — 1927 г., последний докризисный 1929 г., год кульмиационной точки кризиса — 1932 г. и последний 1936 г.; по некоторым отраслям указаны также индексы важнейших подотраслей и продуктов, все на базе: средний за 1927—31 гг. = 100):

Индексы промышленной активности (1927—31 = 100).
Tööstuse tootmistegevuse indeksid.

	Вес	1927	1929	1932	1936
Общий индекс . . .	100%	94	103	81	124
в т. ч.: средства производства . . .	47,3%	87	101	89	137
предметы потребления . . .	52,7%	99	105	74	113
I. Добывающая . . .	5,4%	85	112	100	163
Сланец . . .	3,9%	82	110	105	163
II. Минералообрабатывающая . . .	4,8%	108	110	61	119
III. Металлообрабатывающая . . .	13,6%	97	102	77	132
IV. Химическая . . .	3,6%	78	58	81	146
Сланцевое масло*) . . .	2,0%	12	15	100	171
V. Кожевенная . . .	2,4%	106	108	72	148

*) Среднее за 1931—35 гг. = 100.

	Всё	1927	1929	1932	1936
VI. Текстильная . . .	22,6%	97	107	81	119
Хл.-бумажная . . .	11,5%	104	113	60	85
VII. Деревообрабатывающая . . .	7,9%	160	102	63	100
VIII. Бумажная . . .	13,1%	86	103	98	116
Целлюлоза . . .	8,5%	54	104	127	147
IX. Полиграфическая . . .	4,1%	93	106	90	105
X. Пищевая . . .	16,6%	97	105	67	99
Табачная . . .	9,9%	98	104	60	89
XI. Производство предм. одеяния и галант. тов. . .	1,9%	74	94	108	262
XII. Электростанции	4,0%	79	103	114	179

Судя по динамике индексов промышленной активности, общий об'ем продукции крупной промышленности вырос к 1936 г. на 24 проц. против среднего за 1927—1931 гг. Однако, гораздо более целесообразным представляется сравнение не со средним за 1927—31 гг., включающим как конъюнктурные, так и кризисные годы, а, как это обыкновенно принято, с докризисным нормальным временем. Беря докризисный 1927 г. за основу, равную 100, и сделав соответствующие пересчеты, об'ем продукции оказывается возросшим к 1936

году всего на 31,9 проц. Еще лучше взять базой, равной 100, последний докризисный 1929 г., как это сделано выше, при изложении итогов 1936 г.; тогда продукция оказывается сократившейся к году нижайшей точки кризиса (1932 г.) на 21,4 проц. против 1929 г.; затем с переломом в кризисе продукция быстро росла, в 1935 г. уже превысила докризисный уровень 1929 г., а в 1936 г. превышение достигло 20 проц. Таким образом, промышленный кризис в Эстонии уже преодолен, и промышленность вступила в полосу нового подъема.*). Характерно, что в Эстонии, в отличие от обычно наблюдаемого в других странах явления, продукция средств производства за время кризиса пала гораздо меньше продукции предметов потребления; объясняется это в основном тем, что кризис резко ограничил промышленный экспорт и тем самым работу экспортной промышленности, производящую главным образом именно предметы потребления.

Важнейшей отраслью эстонской промышленности является текстильная, удельный вес которой в общей продукции составляет почти четверть (22,6 проц.), далее идут пищевая (16,6 проц.), металлообрабатывающая (13,1 проц.) и бумажная (13,1 проц.). На эти отрасли приходится крупное большинство ($\frac{2}{3}$) общей продукции крупной промышленности.

Транспорт.

TRANSPORT.

Итоги 1936 г.

1936. a. tulemused.

Работа железнодорожного и морского транспорта в 1936 г. характеризуется, по сравнению с докризисным 1929 г. и предыдущим 1935 г., следующей таблицей:

Работа транспорта.

Transpordi tegevus.

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
Грузооборот жел. дорог:			
млн. тонн	2,7	2,5	2,6
млн. тонно-км	233	214	263
Пассажирооборот жел. дор.:			
млн. пассаж	?	9,2	10,4
млн. пассаж.-км . . .	291	269	313
Морск. грузооборот (далнее плав.) (тыс. тонн) .	883	767	809
в т. ч. Таллинский порт (тыс. тонн) . . .	670	599	635

Если взять самые характерные показатели работы железных дорог, выраженные в тонно-

и пассажиро-километрах, то оказывается, что грузооборот вырос против 1935 г. на 49 млн. тонно-км., или 22,9 проц., а пассажирооборот — на 44 млн. пассажиро-км., или 16,4 проц. Вместе с тем впервые превзойден и докризисный уровень: по грузообороту — на 12,9 проц. и пассажирообороту — на 7,6 проц. Что касается морского грузооборота, то, хотя он и вырос на 5,5 проц. против 1935 г., все же остается на 8,4 проц. ниже докризисного.

*). Если же взять стоимость продукции в текущих ценах, то оказывается, что продукция пала к 1932 г. на 33 проц. против докризисного 1929 г., а в 1935 г. (данных за 1936 г. пока нет) еще не достигла уровня 1929 г., составив 116 млн. крон против 120 млн. в 1929 г., тогда как, согласно индексу промышленной активности, докризисный об'ем продукции превзойден в 1935 г. на 7 проц. Из этого видно, насколько фактическая динамика продукции искажается крупным падением цен.

Денежное дело и финансы.

RAHANDUS JA FINANTSID.

Денежное обращение в 1936 г.

Rahaliiklus 1936. a.

В денежном обращении изменения были следующие:

Денежное обращение (на 31 дек.).
Rahaliiklus.

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
(млн. крон)			

Банкноты	34,0	40,0	44,5
Разменные деньги . .	4,0	5,2	5,1
Твердоценное покрытие	27,2	35,7	43,0
Процент покрытия текущих обязательств Эсти-Банка (банкнот и текущих счетов) .	54,1%	51,0%	56,5%

Рост банкнотного обращения продолжался в отчетном году (+11,3 проц.); количество разменных денег же незначительно сократилось. Одновременно еще больше выросло твердоценное покрытие в золоте и инвалиюте (+20,4 проц.), так что процент покрытия поднялся с 51 проц. в 1935 г. до 56,5. По всем показателям превышенены и цифры докризисного 1929 г.

Денежное обращение в I квартале 1937 г.

Rahaliiklus I veerandil 1937. a.

В I квартале текущего года рост банкнотного обращения продолжался; оно достигло к концу марта 47,2 млн. кр. против 44,5 млн. в декабре и 41,7 в марте прошлого года. Стоимость твердоцененного покрытия также выше, составив к концу марта 51,3 млн. кр. против прошлогодних декабрьских 43 млн. кр. и мартовских 36,6 млн. кр. Вместе с тем повысился и процент покрытия с декабрьских 56,5% до 61,6%, что превышает и прошлогоднюю мартовскую цифру в 52,8 проц.

Курс эстонской кроны в 1936 г.

Eesti kroonikurss 1936. a.

Курс эстонской кроны, связанный, как известно, с движением английского фунта, пребывал с начала 1936 г. до мая на уровне в 60 проц. к своему золотому паритету, с июня до августа — 61 проц., а в IV квартале опустился до 59 проц. В среднем за весь 1936 г. курс составил 60 проц. к золотому паритету, что означает небольшое повышение на 1,7 проц. против 1935 г., когда он стоял на среднем уровне в 59 проц. В докризисном 1929 г. крона, как известно, котировалась по своему полному паритету (100); падение составляет, следовательно, 40 проц.

Курс эстонской кроны в начале 1937 г.

Eesti kroonikurss 1937. a. algul.

В январе и феврале текущего года курс кроны оставался на уровне конца прошлого года — 59 проц. к золотому паритету, т. е. на 41 проц. ниже его. По сравнению с курсом в 60 проц. за те же месяцы прошлого года, он ниже на 1,7 проц.

Банки в 1936 г.

Pangad 1936. a.

Динамика вкладов и ссуд, являющихся основными показателями работы банков, характеризуется следующей табличкой, причем данные вклады государственной сберкассы и всех частных и важнейших кооперативных банков, притом по последним двум нетто-вклады (т. е. без междубанковских), как наиболее характерные для динамики; ссуды даны по всем частным и важнейшим кооперативным банкам.

Вклады и ссуды (на 31 дек.)

Hoised ja laenud.

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
(млн. крон)			

Вклады (нетто) . .	67,1	76,4	96,9
Ссуды	101,9	82,0	94,0

Продолжается наблюдаемый уже несколько лет ускоренный рост вкладов по сравнению с ростом ссуд. Так, в отчетном году сумма вкладов увеличилась на 20,5 млн. крон, или 26,8 проц., а сумма ссуд — на 12 млн. крон, или 14,6 проц. Сумма вкладов, имевшаяся в докризисном 1929 г., значительно превзошла, но сумма ссуд, наоборот, еще не достигнута (на 7,8 проц.)

Банки в начале 1937 г.

Pangad 1937. a. algul.

К концу февраля т. г. сумма вкладов (нетто) составила 96 млн. крон против 80 млн. в феврале прошлого года, а сумма ссуд — 100 млн. крон против 84 млн. в прошлом годом феврале.

Доходы по госбюджету за 1936 год.

Riigitudlud 1936. a.

Общая сумма доходов госбюджета за 1936 г. равнялась 89,2 млн. крон против 78,1 млн. в 1935 г., что составляет значительный рост на 11,1 млн. крон, или 14,1 проц.; в докризисном 1929 г. доходов поступило больше —

всего 92,3 млн. крон, но в виду тогдашнего более высокого уровня цен общая покупательная сила их была ниже 1936 г. Относительно госдоходов за 1936/36 бюджетный год, окончившийся 31 марта, полных данных пока не имеется; во всяком случае смета перевыполнена.

Смета госбюджета на 1937/38 г. *Riigieelarve 1937/38. a. peale.*

Смета госбюджета на 1937/38 бюджетный год, утвержденная правительством в сумме 89,9 млн. крон, на 15,1 проц. превышает смету предыдущего 1936/37 бюджетного года (78,1 млн. кр.).

Прочая хроника. **MUU KROONIKA.**

Цены в 1936 г.

Hinnad 1936. a.

Динамика оптовых цен в отчетном году была следующей:

Динамика оптовых цен (1913 г. = 100). **Suurmüügihindade liikumine.**

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
Общий индекс . . .	117	84	91
в т. ч.:			
пищевые продукты .	113	76	86
промышлен. продукты	110	83	86

Общий индекс оптовых цен в среднем за 1936 г. повысился против 1935 г. на 8,3 проц., гл. обр. за счет пищевых продуктов, возросших на 13,2 проц. (а также сырых материалов), при росте цен промпродуктов только на 3,6 проц. Уровень цен, имевшийся в докризисном 1929 г., остается все еще значительно не достигнутым.

«Ножницы» цен сельского хозяйства продолжали сжиматься:

Движение цен продажных и покупных товаров сельского хозяйства (1929 г. = 100).

Põllumajanduse müügi- ja ostuhindade liikumine.

	1929 г.	1935 г.	1936 г.
Продажные товары . .	100	55	64
Покупные товары . .	100	76	82

Цены на продаваемые сельским хозяйством товары повысились против 1935 г. гораздо больше, чем цены на покупаемые им товары (соответственно на 16,4 проц. и 7,9 проц.), и в силу этого покупные цены превышают продажные приблизительно уже не на третью, как в 1935 г., а на четверть, если взять за основу соотношение между ними, существовавшее в докризисном 1929 г.

Индекс стоимости жизни, в котором отражаются розничные цены, показал дальнейший рост со средних за 1935 г. в 88 до 98 в 1936 г. (1913 г. = 100), т. е. на 11,4 проц., что превышает повышение оптовых цен; докризисный уровень стоимости жизни в 1929 г., составивший 117, далеко не достигнут.

Цены в I квартале 1937 г.

Hinnad I veerandil 1937. a.

В I квартале текущего года по всей линии рост цен продолжался быстрым темпом. Оптовые цены выросли в среднем против I квартала 1936 г. на 10 проц. (99 против 90), на этот раз в равной мере по продуктам питания и промышленным товарам; индекс стоимости жизни повысился против I квартала прошлого года на 9,5 проц. (104 против 95). Оба эти индекса показали рост также против предыдущего IV квартала 1936 г., когда оптовые цены стояли в среднем на уровне 94, а индекс стоимости жизни — 100. «Ножницы» цен для сельского хозяйства за первые 2 мес. т. г. (янв.—февр.) сильно сжалась. Продажные цены повысились в среднем против тех же месяцев 1936 г. на целых 17,1 проц., а покупные — лишь на 4,4 проц., и в результате покупные цены еще только на $\frac{1}{6}$ выше продажных; следующие месяцы должны показать, удержится ли этот сильно сжатый раствор «ножниц».

Экономические переписи.

Majandusloendused.

В текущем году будет впервые проведена перепись народного хозяйства Эстонии, охватывающая промышленность, ремесла, торговлю, транспорт (включая судоходство) и отрасли по обслуживанию населения (театры, гостиницы и т. д.). Одновременно проводится исследование бюджеотов наемнотрудящихся и ремесленников; подобное исследование в отношении городских рабочих состоялось уже в 1925 г., но данные его, легшие в основу индекса стоимости жизни, сильно устарели. Далее начались подготовительные работы по устройству переписи сельского хозяйства в 1938 г.; эта перепись является третьей по очереди после переписей 1925 и 1929 гг.

Х эстонская выставка-месса в Таллине.

X Eesti näitus-mess Tallinnas.

С 13 до 22 августа т. г. в Таллине после трехгодичного перерыва состоится юбилейная X эстонская выставка-месса. На выставке

имеется 23 отделения: силовых и рабочих машин (промышленных и сельскохозяйственных), средств для транспорта, текстильных товаров, стеклянных и каучуковых изделий, электропромышленности и радиоаппаратов, продуктов химической промышленности, пищевых продуктов и т. д. Участие других

стран предусмотрено в виде специальных выставок, устраиваемых государственной или хозяйственной организацией соответствующей страны. В настоящее время ведутся переговоры с рядом стран, заинтересованных в участии на мессе.

Сводки-переводы. *Kokkuvötted-tölked.*

Финансы СССР.

I. Финансовый план и госбюджет.

Для выполнения гигантской программы социалистического строительства СССР требовались и требуются громадные средства, добываемые путем усиленного накопления, доля которого в народном доходе составляет ок. $\frac{1}{4}$, что в 3—5 раз превышает нормы накопления в передовых капиталистических странах — США, Германии и Англии. Накопление ресурсов и израсходование их происходит на строго плановых началах и охватывается пятилетними и годовыми финансющими планами, входящими в общую систему планирования всего народного хозяйства. Важнейшей частью финансового плана является государственный бюджет СССР. Руководством финансового дела и обединением финансовой политики по всему СССР ведает наркомат финансов СССР.

Единый финансовый план, официально введенный с 1931 г., охватывает все накопления обобществленного хозяйства (прибыли, налог с оборота, амортизацию и т. д.), средства, получаемые от населения (налоги, займы, вклады и т. д.) и денежную эмиссию. Вместе с тем финансовым планом перераспределяются все эти ресурсы. Балансовые итоги единого финансового плана выросли за 3 года (1932—35 гг.) в 2 раза. Из общей суммы доходов за 1935 г., в размере 87,1 млрд. руб., $\frac{1}{4}$ поступило от обобществленного хозяйства и израсходовалось почти на $\frac{2}{3}$ на нужды народного хозяйства; на соц.-культ. цели шло свыше $\frac{1}{5}$ всех расходов. Насколько широко финанспланом охватывается народное хозяйство, показывает то, что сейчас ок. $\frac{3}{4}$ всего народного дохода планируется им.

Основной системой, мобилизующей доходы финансирована и перераспределяющей их между отдельными отраслями, является госбюджет; через него поступает и израсходуется $\frac{3}{4}$ всех доходов финансирована.

Сводный бюджет СССР состоит из единого госбюджета, включающего союзный госбюджет и госбюджеты союзных республик, и из местных бюджетов автономных республик, областей или краев, районов, городов, сел и т. д.

Союзный госбюджет финансирует гл. обр. народное хозяйство и организацию обороны, тогда как госбюджетами союзных республик и местными бюджетами удовлетворяются, наряду с нуждами предприятий местного значения, преимущественно соц.-культурные потребности населения и $\frac{2}{3}$ всех расходов на соц.-культ. мероприятия производится местными бюджетами. Большинство доходов местных бюджетов составляют субвенции, получаемые ими от единого госбюджета. Решающая роль принадлежит союзному госбюджету, на который приходится $\frac{3}{4}$ общей суммы расходов; на госбюджеты союзных республик приходится 6% и на местные бюджеты — $\frac{1}{5}$.

Как доходы, так и расходы сводного бюджета показали крайне быстрый рост почти в 20 раз за последние 11 лет, составив в 1935 г. 68,8 млрд. руб. против 3,6 млрд. в 1924/25 г.; в 1937 г. бюджет утвержден в весьма значительно большей сумме в 104 млрд. руб. Рост обусловлен в основном огромным развитием народного хозяйства и лишь в небольшой мере повышением цен, и годовой темп роста (в среднем ок. 30% за последние годы) в много раз превышает темпы других передовых стран — США, Англии и т. д. Громадное большинство ($\frac{4}{5}$) доходов состоит из налоговых поступлений, причем налог с оборота дает свыше 90% всех налоговых поступлений. Доходы от обобществленного хозяйства составляют почти 90% общей суммы доходов. Громадный рост расходов произошел, в первую очередь, за счет финансирования народного хозяйства, на которое идет половина всех расходов. Еще более сильный темп роста показали расходы на соц.-культурные мероприятия (просвещение, здравоохранение и т. д.) — в 26 раз, и на них падает $\frac{1}{5}$ всех расходов. В связи с усилением военной опасности для СССР за последние годы крайне резко выросли расходы на оборону; если в 1932 г. они составили только 4% всех расходов, то в 1935 г. — 13%, а в 1937 г. они достигнут суммы в 14,8 млрд. руб., т. е. почти $\frac{1}{5}$ общей суммы расходов. — В довоенном госбюджете

царской России, напр. за 1913 г., доходы разнились 3,5 млрд. руб., причем четверть из них поступила от винной монополи (теперь ниже 10%), а $\frac{2}{3}$ всех расходов шло на вооружение, погашение государственных долгов и содержание административного аппарата; на соц.-культурные нужды израсходовалось только ок. 11%.

В налоговой системе СССР доминирующее место занимают косвенные налоги (90% общей суммы налоговых поступлений). Важнейшим налогом является налог с оборота, дающий почти весь доход от косвенных налогов.

В СССР, где отсутствует эмиссия капиталов акционерных обществ, выпуск государственных займов представляет собой не чрезвычайное финансовое мероприятие, как в капиталистических странах, а нормальный способ финансирования пародного хозяйства через госбюджет. Таким образом, ресурсы, мобилизуемые займами, идут на продуктивные нужды, а не на покрытие текущих расходов государства. Всего до настоящего времени выпущен 31 заем разных видов, получившие массовое распространение — ок. 50 млн.

чел. являются владельцами облигаций займов. Поступления по займам выросли с 0,1 млрд. руб. в 1924/25 г. до 6 млрд. в 1937 г. (по плану); доля их в общей сумме доходов сводного бюджета невысока: она поднялась с 4% в 1924/25 г. до 12% в 1932 г., но в 1937 г. понижается до 6%. Сумма госдолга показала рост с 0,25 млрд. руб. в 1924/25. до прибл. 30 млрд. к началу 1937 г.; из этой суммы на долю рабочих и служащих приходится около половины, а крестьян — ок. 20% и обобществленного хозяйства — четверть. Расходы по погашению займов и уплате процентов по ним, в отличие от капиталистических стран, где доходят до $\frac{1}{3}$ и даже $\frac{1}{2}$ всех госрасходов (в США, Германии и т. д.), не обременительны для советского госбюджета, составляя, напр. в 1937 г., только ок. 2,5% всей суммы госрасходов. Что касается внешних долгов СССР, то они начали с 6,4 млрд. руб. в 1931 г. до незначительной суммы в 400 млн. руб. к середине 1936 г.; эта сумма в десятки раз меньше внутренней задолженности СССР.

Народное хозяйство СССР в 1936 г. и план 1937 г.

Возникшее во II половине 1935 г. стахановское движение получило в предыдущем году II пятилетки — в 1936 г. дальнейшее развитие во всех отраслях экономики СССР. В силу вызванной этим движением производительности труда усилился подъем во всем пародном хозяйстве, и этот год с полным правом носит название стахановского года.

Производительность выросла (в цепях 1926/27 гг.) с 66,8 млрд. руб. в 1935 г. до 85,8 млрд. в 1936 г., т. е. на 28 проц., что превышает плановую наметку в 23%. Продукция средств производства увеличилась с 39 млрд. до 50 млрд. руб. (на 29%), а предметов потребления — с 28 млрд. до 36 млрд. руб. (на 27%). Подобный сильный рост производства предметов потребления означает резкое улучшение снабжения населения, составляющее за 4 года II пятилетки (1933—36 гг.) почти 2 раза, в соответствии с таким же расширением производства потребительских товаров. Развитие советской промышленности оставляет далеко за собой темпы развития прочего мира. Если мировая промышленность (без СССР) все еще не восстановила на 5 проц. своего докризисного уровня 1929 г., хотя довоенный уровень и превзошел на третью, то промышленность СССР превысила уровень 1929 г. почти в 3½ раза и довоенный — почти в 6 раз. — Вместе с тем производительность труда выросла против 1935 г. на 22% (при плановой наметке в 20%), и себестоимость продукции снижена на 4,4% (при наметке в 6,2%). II пятилетка уже выполнена по производительности труда, размерам продукции тяжелой и крупной

промышленности. На 1937 год планом предусмотрено перевыполнение II пятилетнего плана при дальнейшем росте продукции на 20%, росте производительности труда на 19,5% и снижении себестоимости на 3,1 проц.

Из опубликованных пока данных о сельском хозяйстве за 1936 г. вытекает, что общая продукция значительно выросла за год, несмотря на крайне неблагоприятные meteorологические условия, гибельное влияние которых было в основном парализовано, благодаря наличию вооруженного передовой техникой социалистического крупного земледелия. Наибольшие успехи достигнуты по хлопку, валовой сбор которого вырос на треть и превысил наметку пятилетки на 1937 г. Значительно увеличилось поголовье скота, напр., по крупному рогатому скоту — на 15%, по свиньям — на 35%. Сильно повысился агротехнический уровень, усилилось техническое вооружение сельского хозяйства, так, мощность тракторов увеличилась с 5,7 млн. л.с. в 1935 г. до 7,2 млн. В колхозы обединилось уже 91,5% всех крестьянских хозяйств, и во владении социалистического сектора (совхозы и колхозы) находится почти вся (98,2%) посевная площадь. — На 1937 г. планом намечено, гл. обр. на основании роста урожайности, резко увеличить валовой сбор всех культур и поголовье скота; значительно будет усиlena мощность тракторного парка, и новых с.-х. машин поступит всего на громадную сумму в 1,2 млрд. руб. При осуществлении всех этих наметок II пятилетка была бы в области сельского хозяйства выполнена в срок.

В области транспорта по важнейшей отрасли его — железным дорогам — II пятилетка уже выполнена в отношении грузооборота: грузов было перевезено на 24% больше 1935 г. — 484 млн. тонн против наметки пятилетки на 1937 г. в 475 млн. тонн. Водный транспорт, однако, своего годового плана не выполнил. — В 1937 г. грузооборот жел. дорог будет, согласно плану, увеличен на 16,7%, водный транспорт же должен ликвидировать свое отставание.

В области внутренней торговли 1936 г. был за последние семь лет первым годом свободной торговли без всякого нормирования сбыта. Обороты внутренней торговли (без базарной) выросли против 1935 г. на 31%, составив 107 млрд. руб., причем цены в среднем немного пали; это свидетельствует о сильном улучшении снабжения населения. В 1937 г. должен произойти дальнейший рост товарооборота на 23%. — Во внешней торговле происходившее с 1931 г. сокращение оборотов впервые прекратилось, и наблюдался незначительный рост в 1,7%, именно за счет импорта, возросшего на 28% при падении экспорта на 16%. Активность баланса сократилась с 552 млн. руб. 1935 г. до 6 млн. В общем значение внешней торговли незначительно, и обороты ее составляют только ок. 2% общей стоимости промышленной и с.-х. продукции.

Наряду с ростом производительности труда, крупное содействие успехам 1936 г. оказано и строительство новых заводов, жел.-дор. линий и т. д. Капиталовложения во все народное

хозяйство достигли суммы в 32 млрд. руб. против 24,7 млрд. в 1935 г.; на 1937 г. намечено проведение строительства на сумму в 32,5 млрд. руб.

Численность рабочих и служащих во всех отраслях экономики увеличилась с 24,7 млн. 1935 г. до 25,7 млн. чел. Зарплата повысилась в среднем на одного наемнотрудящегося на 22%. В 1937 г. число рабочих и служащих будет доведено до 26,3 млн., а средняя зарплата повышена на 7,4%. Доходы колхозников, значительно выросшие в отчетном году, должны еще более увеличиться.

План единого госбюджета СССР на 1936 г. был перевыполнен, и сумма доходов (83,4 млрд. руб.) выросла против 1935 г. на 1/4, с превышением доходов над расходами на 1,7 млрд. руб. На 1937 г. намечен рост доходов до 98,1 млрд. руб. (на 18%).

Обобщающий показатель развития всего народного хозяйства — народный доход — увеличился против 1935 г. на 26% и составил сумму в 84 млрд. руб. (в ценах 1926/27 г.), превысив свой годовой план. Тот факт, что 99% всего народного дохода приходится на долю обобществленного сектора, свидетельствует о полном господстве социализма в народном хозяйстве.

Блестящими итогами 1936 г. уже предрешено не только выполнение плана 1937 г. и тем самым всего II пятилетнего плана, но и перевыполнение их по народному хозяйству в целом.

Помещенные в разделе «Экономика СССР» — «Стахановское движение и подъем жизненного уровня трудящихся» и «СССР — самая платежеспособная страна» представляют собой: первое — изложение речи представителя СССР проф. Б. Маркуса на международной конференции труда в Женеве, а второе — выдержки из статьи в «Правде».

Eesti majandus 1936. aastal.

1936. aastal Eesti majanduses kestis elavnenime, milline algas pärast 1933. a. II põolel kriisis toimunud murrangut ja juba eelmisel 1935. a. viis kriisi ületamisele ja uue tõusu algamisele mõnes majandusharus.

Pööllumajanduses oli 1936. aastal märgata seisakut, mida põhjustasid ainuüksi ebasoodsad ilmastikuolud. Külvipind jäi peagu eelmise aasta tasemele (877 tuh. ha 873 tuh. vastu 1935. a.), kuid põua mõjul hektarisaagid olid märksa madalamad, ja seetõttu tähtsama kultuuri — teravilja kogusaak langes 553 tuh. tonnilt 505 tuhandele. Teiste kultuuride kogusaagid näitasid tõusu, peale lina-kiu, mille saak langes 17% võrra. Karjaarv

näitas enamjaolt vähemist, eriti sigades ($-15,2\%$); loomühikutes arvatult, karjaarv langes 1935. a. 929 tuh. pealt 899 tuh. peale ($-3,2\%$). Kogu pööllumajandustoodangu kogust (s. o. hinnakõikumiste kõrvaldades) hinnatakse 1935. a. vastu langenuks mõne protsendi võrra. Siiski jäi toodang kõrgemale (umbes 9—10% võrra) kriisieelust tasemest. Võrreldes kriisieelse 1925—29. aa. keskmisega, külvipind suurenedes 799 tuh. ha pealt 877 tuh. peale, teravilja kogusaak — 480 tuh. tonnilt 505 tuh. tonnille, samuti teiste kultuuride saagid, karjaarv tõusis, loomühikutes võetult, 1929. a. 853 tuh. pealt 899 tuh. peale (1928. a. oli ta

küll kõrgem — 908 tuh.). Üldse, kogu kriisi kestel, tänu riiklikele abinõudele, toodang ei näidanud langust, vaid vastuoksas kasvu. Kriisi halvav mõju avaldus ülitugevas pöllumajandussaaduste hinnalanguses, mis järsult ületab pöllumajanduse poolt ostetavate kaupade hinnalanguse. See hinnavahe on tänini likvideerimata, kuigi märksa vähene nud, eriti 1936. a. Võttes lähetekohaks 1929. a. hinnataseme, osutuvad ostukaubad müügikau padest kallimaks mitte enam $\frac{1}{3}$ võrra, nagu 1935. a., vaid $\frac{1}{4}$ võrra; 1936. a. keskmiselt võrdusid pöllumajanduse müügikaupade hinnad 64-le ja ostukaupade — 82-le (1929. a. kum malgi = 100). Võrreldes üleilmise pöllumajandustoodanguga, milline püsib kriisieelsel tasemel, on Eesti toodangu seis parem.

Tööstuse alal arenemistempo kiirenes. Võrreldes 1935. a., tõusis suurtööstuse toodangu kogus (milline moodustab üle $\frac{1}{2}$ kogu tööstustoodangust), hinnamuudatuste kõrvvaldades, 12,1% võrra, seejuures tootmisvahendid 12,4% ja tarvituskaubad 14,9%; suurenes kõigi tööstusharude toodang, peale puu ja paberitööstuse. Kriisieelne 1929. a. toodangu tase on ületatud 20% võrra, sellest tootmisvahendite 36% ja tarvituskaupade 8%, kuigi 1932. a. oli kogu toodang laskunud $\frac{1}{5}$ võrra madalamale kriisieelsest. 1929. a. kogus on ületatud kõigis harudes, peale puu-, poligraafia- ja toitainetetööstuse. Ka tööstuse suutes on Eesti seisukord parem, sest maailma tööstustoodangu kogus (ilma Nõuk. Liiduta) oli 1936. a. ikka veel 5% võrra madalam kriisieelsest 1929. aastast.

Transpordi alal olid edusammud samuti suured. Raudtee kaubavedu suurennes 1935. aasta 214 milj. tonn-km pealt 263 miljoni peale, reisijatevedu — 269 miljoni reisija-km pealt 313 miljoni peale ja Tallinna sadama kaubaläbikäik (milline moodustab umbes $\frac{2}{3}$ kogu merekaubaveost) 599 tuh. tonnilt 635 tuhandele. Raudtee kauba- ja reisijateveos on ületatud kriisieelse 1929. a. arvud (vastavalt 233 milj. tonn-km ja 291 milj. reisija-km), kuid merekaubaveos jääb vähe puudu (1929. a. — 670 tuh. tonni Tallinna sadamal).

Vastavalt majanduses valitsevale tõusu suunale kerkisid ka hinnad. Suurmüügihindade tase osutus 1935. a. omast kõrgemaks 8,3% ja elumaksumuse — 11,4% võrra.

Siiski on nad madalamad 1929. a. tasemest — vastavalt 22 ja 16 prots. võrra.

Väliskaubandus, milline omab suure tähtsuse Eesti majandusele, eriti seetõttu, et suur osa tööstus- ja pöllumajandustoodangust läheb eksportiks, märksa suurennes. Sisseveo kogus (s. o. hinnakõikumiste kõrvvaldades) kasvas 1935. a. vastu 28%, välja veo kogus aga ainult 1,5% võrra. Bilanss muutus seetõttu 1935. aasta 11,4 miljoni krooniga aktiivsest 3,7 miljoniga passiivseks. Kriisieelse 1929. a. kogus on välja veos ületatud juba 10% võrra, kuid sisseveos puudub 12%. Ka väliskaubanduses on üleilmisel arengust ette jõutud: maailma väliskaubanduse kogus võrdus vaid ca 85%-le 1929. a. kogusest, kuna Eesti — 98%-le.

Majanduslik tõus avaldas soodsat mõju ka raha- ja krediidimajandusele. Pangatähtede emisjon suurennes 1935. a. lõpul ol nud 40 miljonilt 44,5 miljonile kr. ja väärts kindel kate — 35,7 miljonilt 43 miljonile kr.; vastavalt sellele tõusis katteprotsent 51% pealt 56,5% peale, mis on kõrgem 1929. a. 54,1%-st. Kroonikurss, mis on teatavasti seotud Inglise naelaga, osutus aastakeskni selt langenuks 40% võrra oma kullapariteedi vastu, mis tähendab 1,7%-ist tõusu 1935. a. vastu, mil kroonikurss oli kullapariteedist madalam 41% võrra. Hoiused ja laenud pankades näitasid tugevat suurenemist, eriti esimesed, milledes kriisieest summast on juba möödotud. Riigitudus laekus 89,2 miljoni kr., s. o. 14,1% rohkem kui 1935. a. (78,1 milj. kr.). 1929. a. oli tulusid kõll rohkem — 92,3 milj. kr., kuid krooni siseostujoud on selle eest nüüd tunduvalt kõrgem. 1937/38. a. riigieelarves on tulusid ette nähtud 89,9 milj. kr. suuruses.

Ülaltoodust nähtub, et kui 1935. a. kriisist jõudsid välja tööstus ja väljavedu, siis 1936. a. toimus sama raudteetranspordiga ja riigi finantsidega. Kuid ka meretranspordis ja sisseveos leidis aset suur tõus, mis lubab eel dada 1937. aastal ka Neil aladel kriisi ületamist, ja seega oleks kogu rahvamajandus astunud elavnemise astmelt uue tõusu teele. Tumedaks punktiks jääb olemasolev hinnavahе pöllumajanduse kahjuks, mis eriti mõjub pöllumajanduse suurima tähtsuse tõttu Eesti rahvamajanduses. Iseloomulik on, et Eesti majandus on kriisi ületamises saavutanud suuremat edu kui maailma majandus.

„Eesti majanduse“ osas avaldatud „Eesti rahvamajanduse arendamise eeldused“ ja „Eesti tööstuse tootmistegevuse indeks“ on koostatud ajakirja „Konjunktuur“ artiklite alusel.